

1147

B slova a doua a alfabetului grecesc care se zice βῆτα. La număr însemnează două, scriindu-se cu dungă deasupra cum «β'», iar scriindu-se cu coadă «β,» însemnează două mii. Se aseamănă cu v al nostru.

βᾶ! = însemnază ha! ha! ha! și ei! bre!

βᾶ (în loc de βήθι din βαίνω) = du-te.

βᾶ = (în loc de) împărate.

βαάρα = baára, simțitoare, o buruiiană ce cum atingi se trage, a căreia rădăcină este întăritoare și însuși locul unde se găsește această buruiiană. La Iosif.

βάβα. ῆ = moașă (adică muma mumei) băbuică, babă, bunică, iaiá, mamă bună.

βαβάζω (din βάβα și βαβαλίζω) = vorbesc peltic, ca copiii cei mici când încep a vorbi și mă joc-alerg ca copiii.

βαβαί! și βαβαίαξ! = o ce... minune! βαβαί βαβαίας! vai! vai! ei! ei! La Aristof.

βαβαλίζω = vezi βαβάζω.

βάβακοι -ων. οί. = greieri, broaște. La Esih.

βαβάκτης -κτου. ό. și βάβαξ = vorbitor, gureț, guraliv, bun de gură, limbut, flecar, palavragiu,

jucător, săritor și cel cu toane.

βαβάλιον -ου. τό. βαβαλιστήρια -τά. = leagăn de copii.

βαβαλιστήριον -ου. το. = vezi βαβάλιον.

βάβαξ -κος. ό. = vezi βαβάκτης.

βαβραδών -ῶνος. ο. = greier și βαμβραδών.

βαβράζω = cânt ca greierii. La Aten.

βαβραζών -ῶνος. ό. = greier

βαβούλι -ου. τό. și βαβούλιον -ου. τό. mugur, lăstar.

βαβύζω = a lătra (din βαβάζω).

βαβύκα. ή. = (în loc de) βαβύκη după lb. dorică (din

βάω, βάζω, βαβάζω, βαβύζω, βαβύξω, βάβυξ,

βάβυκος, βαβύκη) μεταξὺ βαβύκας τε καὶ

κνακίωνος care Arist., tâlcuieste κνακίωνα, o apă

curgătoare, o gărlă și βαβύκα pod peste apă. La Plut.

Iar la Esih., se găsește βαβύκτα. În loc de βαβύκα.

βαβύκη -ης. ή. = vezi βαβύκα.

βάβυκτα -ας. ή. = vezi βαβύκα.

βαβυλών -ῶνος. ή. = Babilon.

βαβυλώνιος -ου. ό. = babilonesc.

βαγαμπόντης -του. ό. = vagabond, ștrengar.

βαγενᾶς -ᾶ. ό. = dogar.

βαγένι -ου. τό. și βαγένιον -ου. τό. = butoi.

βάγια -ας. ή. = doagă.

βαγκιέρης -ρου. ό. și μπαγκιέρης = bancher, saraf.

βάγκος -ου. ό. = bancă, masa bancherului, a sarafului.

βάγμα -τος. τό (din βάζω) = glas, vorbă, grai, cuvânt, veste. La Esih.

βαγώας. ό. = eunuc, scopit.

βαδδίν = pânză de in împestrită.

βαδέκ = cuvânt evreesc ce înseamnă dregere, meremet.

βαδελέγει = vezi αμέλγω, αθέλβω.

βάδην (din βάω, βάζω, βαίνω, βάδω) = încet la pas, în pas. La Xenof.

1148

βαδίζω și βαδιούμαι (din βάω, βάζω, βαίνω) = umblu, merg, călătoresc, βαδίζω βλακῶδες μά /fâcâiesc, βάδιζε δεῦρο vino încoace. La Arist., Xenof., Dem., Arist. și Gr. Naz.

βάδισις -εως. ή. și βάδισμα, βαδισμός, βάδος (din βαδίζω) = umblare, mergere.

βάδισμα -τος. τό. = pas, pășire, umblet din pas în pas. (vezi și βάδισις).

βαδισματίας -ου. ό. și βαδισματικός, βαδιστικός (din βαδίζω) = umblătos, bun de picior, bun alergător. La Polid.

βαδισμός -ού. ό. = vezi βάδισμα.

βαδιστέον = trebuie să umblăm, să mergem, să alergăm.

βαδιστής -οῦ. ό (din βαδίζω) = alergător pe jos. La Evr.

βαδιστικός -κή, κόν. = vezi βαδισματίας.
βαδιστός -στή, -στόν (din βαδίζω) = de umblat (pe care poate umbla oarecine). La Ari.
βάδος -ου. ό. = drum, vezi βάδισις.
βαδοχι -ου. τό. = vezi βοδοχι.
βάζα -ας. ή. = sticlă, butilcă învelită-legată-împletită cu paie-cu papură.
βάδρουα -ων. τά. = roamele ce sunt în găoci cum sunt nucile, migdalele, castanele și celelalte.
βαδύς = (în loc de) άδύς, ήδύς. La tâlc. lui Plat.
βάδω = (în loc de) βάζω.
βάζω = grăiesc, vorbesc, strig, flecăresc, έτερον μέν κεύθει ενι φρεσιν, άλλο δε βάζει unele gândeste și altele grăiește. La Hom., și merg și pun, așez.
βαθέην = (în loc de) βαθειαν, după lb. ionică.
βαθέλγω, βαθελέγω = vezi άθέλβω.
βαθέως (din βαθύς) = adânc, mai în fund.
βᾶθι = (în loc de) βῆθι.
βάθιστος -στη, -στον, -στα (din βαθύς) = prea adânc, prea afund. La Hom.
βαθίων -ονος. ο. ή (din βαθυς) = mai adânc, mai afund, mai în fund.
βαθμηδόν (din βαίνω, βαθμίσ) = treptiș, din treaptă în treaptă. La At. treptelnicește.
βαθμίσ -δος. ή (din βαθμός) = treaptă mică, treptișoară, treptișă.

βαθμός -οῦ. ὁ (din βαίνω, βάζω) = treaptă de scară (și după asem), βαθμός συγγενείας spița rudeniei, βαθμός τιμῆς spița-treapta cinului și temelie, temei, prag.

βάθος -εος. τό. = adânc, adâncime (și după asem.) fund.

βάθρα -ας. ἡ (din βάω, βαίνω, βάζω) și βάθρον = scară, treaptă, prag, scaun, temelie. La Evr și Sof.

βαθράδιον -ου. τό (din βάθρα) = scăricică, treptuliță, prăguleț.

βάθρακας. ὁ. = vezi βάθρακος.

βάθρακος -ου. ὁ. și βάθρακας (în loc de) βάτραχος = broască.

βαθρακότοπος -ου. ὁ (din βάθρακος și τόπος) = broscărie.

βαθρεία -ας. ἡ (din βάθρον) = temei, temelie | jilt, scaun.

βάθρον -ου. τὸ. = vezi βάθρα.

βαθροειδής -έος. ὁ. ἡ. δές (din βάθρον, εἶδος) = ca scara, ca treapta. La Esih.

βαθουλόνω (din βαθουλός) = găvânez, adâncesc, fac oarece adânc, găvânat.

βαθουλός -λή-λόν (din βαθύς) = adânc, găvânat, concav.

βαθουλότης -τος. ἡ. și βαθούλωμα (din βαθουλόνω) = găvâneală, găvânitură, adâncime, βαθούλωμα τῆς

χειρός adâncimea mâinii.

βαθούλωμα -τος. τό. = vezi βαθουλότης.

1149

βαθυαγκής -εος. ό. ή. γκές și βαθυάγκης

(din βαθύς, ἄγκος) = cu văi adânci-mari. La Analect.

βαθυαιδοῖος. ό. ή. ον (din βαθύς, αἰδοῖον) = cu boașe mari.

βαθύβουλος. ό. ή. λον (din βαθύς, βουλή) = cu minte mare. La Eshil.

βαθύγειος. ό. ή. și βαθύγεως (din βαθύς, γέα, γῆ) = pământ adânc-bun-roditor-gras. La Herod.

βαθυγένειος. ό. ή. -ον (din βαθύς, γένειον) = cu barbă mare-lată-lungă-deasă. La Licof.

βαθυγέρων. ό. ή. și βαθυγήρως (din βαθύς, γῆρας) = foarte bătrân, în adânci bătrânețe. La Nik.

βαθύγεως -ω. ό. ή. ον. = vezi βαθύγειος.

βαθυγήρως -ω. ό. ή. = vezi βαθυγέρων. La Antol.

βαθύγλωσσος -ττος. ό. ή. σον (din βαθύς, γλώσσα -ττα) = adânc-iscusit-învățat la vorbă, cu vorbă bună-frumoasă-temeinică, |elocvent. La Suida.

βαθυγνωμοσύνη -ης. ή (din βαθυγνώμων) = adâncimea-iscusința minții.

βαθυγνώμων -ονος. ό. ή (din βαθύς, γνώμη) = adânc la minte-la socotință și ascuns la minte-la socotință. La Ioan, Antioh și la tâlc. lui Sof.

βαθύδενδρος. ό. ή. ρον (βαθύς, δένδρον) = crâng, loc

plin de copaci mulți și deși. La Plut., crângos,
crânguros.

βαθυδινείης -εντος. ό. -εσσα -εν. = vezi βαθυδίνης.
βαθυδίνης. ό. ή. -νευ. și βαθυδινής -έος. ό. ή. -νές și
βαθυδινείης (din βαθύς, δίνη) = cu adânci sorbituri-
întorsături de apă. Cu matcă adâncă. La Hom., Dem.
și Esih.

βαθύδοξος. ό. ή. ξον (din βαθύς, δόξα) și βαθυκλεής
= cinstit-slăvit de toți, cu mare cinste, vestit la toți. La
Pind.

βαθυεργέω -ῶ și βαρυεργέω (din βαθύς, ἔργον),
βαθυεργεῖν τήν γῆν = a ara-a lucra pământul foarte
adânc.

βαθύζω = vezi βαθύνω.

βαθύζωνος. ό. ή. νον (din βαθύς, ζώνη) = jos de tot
încins, sau prea sus și cu o cingă mare, sau strâns de
tot cu cingă, ca cu corsetul (și după asem.) frumos
îmbrăcat. Cum «βαθυζώνσετε γυναῖκας» și
«βαθύζωνοι κόραι» = muierile-fetele cele frumos
gătite. La Hom. și Pind.

βαθύθριξ -τριχος. ό. ή (din βαθύς, θριξ) = cu păr
mare-mult și des, păros.

βαθυκαμπής -έος. ό. ή. πές (din βαθύς, καμπή) = de
tot îndoit-întors-adus.

βαθυκάρδιος. ό. ή. ον (din βαθύς, καρδία) = cu inimă
adâncă-mare-ascunsă. La Proclie.

βαθυκήτης -εος. ό. ή (din βαθύς, κήτος) = cu mari chiți, (și după asem.) pântecos, găvânos, cu mari adâncimi. La Teogn.

βαθυκλής -έος. ό. ή. κλεές (din βαθύς, κλέος) = vezi βαθύδοξος. La Hom. și Analect.

βαθύκληρος. ό. ή. ρον (din βαθύς, κληρος) = cu mare moștenire de acareturi-de moșii. La Polid.

2) βαθυκόκκινος. ό. ή. νον (din βαθύς, κόκκινος) = roșu închis, βαθυκόκκινος τήν τρίχα murg.

βαθύκολπος. ό. ή. πον (din βαθύς, κόλπος) = cu mare sân, cu larg sân, cu haine largi și cu mari cotituri -sânuri de mare-cu mari golfuri. La Hom. și Eshil.

1) βαθύκνημος. ό. ή. μον (din βαθύς, κνήμη) = cu mari tuzluci, cu mari turi.

βαθυκόμης. ό. ή (din βαθύς, κόμη) = cu păr mare-mult și des, pãros.

βαθύκρημνος. ό. ή. μνον (din βαθύς, κρημνός) = cu mari și adânce prăpăstii, și râpi, prăpăstios. La Pind.

βαθυκρηπής -δος. ό. ή (din βαθύς, κρηπής) = cu mari-adânce și temeinate-tari temelii, bine-tare întemeiat.

βαθυκρύσταλλος. ό. ή. λον (din βαθύς, κρύσταλλος) = tare înghețat.

1150

βαθυκτέανος. ό. ή. νον (din βαθύς, κτέανον) = plin de avere-de acareturi-de moșii, bogat peste fire. La Analect.

βαθυκύμων -ονος. ὁ. ἡ (din βαθύς, κύμα) = cu mari talazuri-valuri (și după asem.) apă adâncă mare.

βαθυλειμής -έος. ὁ. ἡ. μέσ = vezi βαθύλειμος.

βαθύλειμος. ὁ. ἡ. μον. și βαθυλείμων, βαθυλειμής (din βαθύς, λειμών) = cu mari câmpii-livezi-fânețe.

La Pind. și Strabo.

βαθυλήϊος. ὁ. ἡ. ον (din βαθύς, λήϊον) = cu mari și înalte semănături-bucate, foarte roditor. La Hom.,

Apol. și Epigr.

βαθυλόνω (din βαθύς) = adâncesc, găvânez.

βαθύμαλλος. ὁ. ἡ. λον (din βαθύς, μαλλός) = pârros, cu pâr mare-lung și des. La Pind.

βαθυμῆτα = (în loc de) βαθυμήτης. La Pind., după lb. eolicească.

βαθυμήτης. ὁ. și βαθύμητις. ὁ. ἡ. și βαθυμῆτα (din βαθύς, μήτις) = cu mare-adâncă minte-socotință. La Pind.

βαθύνοος -νους. ὁ. ἡ. ον (din βαθύς, νόος -οῦς) = cu minte-socotință adâncă -mare. La Analect.

βάθυνσις -εως. ἡ (din βάθυνω) = adâncime.

βάθυνω, βαθύζω (din βαθύς) = adâncesc, βάθυνειν τὴν φάλαγγα = a îndesi, a adânci oștirile, ai pune în multe rânduri, unul după altul.

βαθύξυλος. ὁ. ἡ. λον (din βαθύς, ξύλον) = cu copaci mulți și deși. βαθύξυλος δρυμός = crâng-pădure deasă. La Arist și Evr.

βαθυπέδιος. ὁ. ἡ. ον. ἤ. βαθυπέδιος -ία. ιον. ἤ. βαθύπεδος (din βαθύς, πεδίον) = cu mari câmpii-livezi. La Pind.

βαθύπεδος. ὁ. ἡ. δον. vezi βαθυπέδιος.

βαθύπελμος. ὁ. ἡ. μον (din βαθύς, πέλμα) = cu talpă groasă-mare.

βαθύπεπλος. ὁ. ἡ. λον (din βαθύς, πέπλος) = cu mare-largă haină-înveliș-zovon. La Quint. Sm.

βαθύπικρος. ο. η. ρον (din βαθύς, πικρός) = foarte amar, τὸ βαθύπικρον = pelin. La Diosc.

βαθυπλεκῆς -έος. ὁ. ἡ. κές (din βαθύς, πλέκω) ἤ. βαθύπλεκτος = des și tare împletit-sucit, mult sucit-împletit, cu multe împletituri-sucituri. /La Epi.

βαθύπλεκτος. ὁ. ἡ. κτον. vezi βαθυπλεκῆς.

βαθύπλευρος. ὁ. ἡ. ρον (din βαθύς, πλευρά) = cu coaste mari, cu sân mare. La Geop.

βαθυπληγῆς -ῆγος. ὁ. ἡ. (din βαθύς, πλήσσω) = cel ce izbește-lovește-rănește foarte adânc, σκορπίος

βαθυπλήξ scorpia ce mușcă-împunge foarte rău și adânc. La Nik.

βαθυπλόκαμος. ὁ. ἡ. μον (din βαθύς, πλόκαμος) = cu

păr des, cu plete-codițe multe și dese, foarte păros-flocos. La Apol. pletos.

βαθύπλοος. ὁ. ἡ. ον (din βαθύς, πλόος) = cel ce înoată în fundul apei.

βαθυπλούσιος. ὁ. ἡ. ον (din βαθύς, πλούσιος) = foarte

bogat, bogat în avere-în acareturi-în moșii și βαθύπλουτος. La Polid. și Eshil.

βαθύπλουτος. ὁ. ἡ. τον (din βαθύς, πλοῦτος) = vezi βαθυπλούσιος.

βαθυπόλεμος. ὁ. ἡ. μον (din βαθύς, πόλεμος) = războinic, bun de război. La Pind.

βαθυπόνηρος. ὁ. ἡ. ρον (din βαθύς, πονηρός) = cumplit, rău de tot, foarte viclean. La Procl.

βαθυπρήων -ονος. ὁ. ἡ (din βαθύς, πρήων) = cu mari-

înalte maluri, adânc, prăpăstios, cu mari prăpăstii-râpe. La Pavlu.

βαθύπρωρος. ὁ. ἡ. ρον (din βαθύς, πρῶρα) = corabie cu mare pisc-bot-cioc dinainte, corabie

1151

mândreață. La Diod. Sik.

βαθυπώγων -ονος. ὁ. ἡ (din βαθύς, πώγων) = cu barbă mare-lungă-lată-deasă. La Luk.

βαθυρῥεΐτης. ὁ. ἡ. și βαθυρῥεΐων, βαθυρῥεος -ρους (din βαθύς, ῥέω) = cu curgere adâncă-mare-repede.

La Apol.

βαθυρῥεΐων -οντος. ὁ. ἡ. = vezi βαθυρῥεΐτης.

βαθυρῥεος -ρους. ὁ. ἡ. ον. = vezi βαθυρῥεΐτης.

βαθυρῥηνος. ὁ. ἡ. νον (din βαθύς, ῥήν) βαθυρῥηνος

τάπης = | plocad(t)-pătură flocoasă, cu păr mare. La Analect. Vek.

βαθυρόρζια -ας. ή (din βαθύρορζος) = adâncimea rădăcinii, rădăcină adâncă. La Teofr.

βαθύρορζος. ό. ή. ζον (din βαθύς, όρζα) = cu rădăcină mare-adâncă. La Teofr., rădăcinos.

βαθύρωχος. ό. ή. ρον (din βαθύς, όωγμός) = cu mari și adânce mîncături-prăpăstii-râpe. La Quint. Sm.

βαθύς-θεια-θύ (din βάθος) = adânc, mare, gros, des (după asemănare) ειρήνη βαθεια=pace adâncă-îndelungată, βαθύς πώγων barbă mare-deasă βαθύ γήρας bătrîneți adânci-mari-de mulți ani.

βαθύσκαρθμος. ό. ή. μον (din βαθύς, σκαρθμός) = cel ce din inimă saltă-sare-se mișcă. La Nik.

βαθυσκαφής. έος. ό. ή. φές (din βαθύς, σκάπτω) = adânc săpat. La Sof.

βαθύσκιος. ό. ή. ον (din βαθύς, σκιά) = cu mare și deasă umbră, umbros. La Antol.

βαθυσκόπελος. ό. ή. λον (din βαθύς, σκόπελος) = cu mari stânci în mare, cu mari /gardapuri, cu mari pietre prin apă. La Orf.

βάθυσμα -τος. τό (din βαθύζω, βαθύνω) = adâncime, adâncitură, găvănitură. La Teofr.

βαθυσμήριγξ -ιγγος. ό. ή (din βαθύς, σμήριγξ) = cu

păr mare-lung-des. Cum ,, βαθυσμήριγξ ὑπήνη
bărbie-cu păr-cu barbă mare lungă și deasă.

La Non.

βαθύσοφος. ὁ. ἡ. φον (din βαθύς, σοφός) = prea
învățat, prea înțelept. La Etim.

βαθύσπορος. ὁ. ἡ. ρον (din βαθύς, σπόρος) = adânc
semănat-arat, foarte roditor. La Evr.

βαθύστερνος ὁ. ἡ. νον (din βαθύς, στέρνων) = cu
piept mare-lat-înalt, pieptos. La Pind., (și după asem.)

βαθύστερνος λέων leul cel cu mult și des păr pe
piept. La Pind., și βαθύστερνος χθών câmpie mare-
lată. La tâlc. lui Hom.

βαθυστήριγξ -γγος. ὁ. ἡ (din βαθύς, στηρίζω) = bine
țearpă-adânc întemeiat și întemeietor. La Antol.

βαθυστολέω (din βαθύς, στολή) = port haine foarte
mari-largi-lungi. La Strabo.

βαθύστολμος. ὁ. ἡ. μον. și βαθύστολος (din βαθύς,
στολή) = cu haine mari-largi-lungi. La Analect.

βαθύστολος = vezi βαθύστολμος.

βαθύστομος. ὁ. ἡ. μον (din βαθύς, στόμα) = cu gură
mare-adâncă-largă, σπήλαια βαθύστομα=peșteri
cu guri mari. La Strabo.

βαθύστρωτος. ὁ. ἡ. τον (din βαθύς, στρώννυμι) =
așternut mare gros și moale, mindir foarte gros. La
Manas.

βαθύσχινος. ὁ. ἦ. νον (din βαθύς, σχῖνος) = plin de copaci de l sacâz.

βαθύσχοινος. ὁ. ἦ. νον (din βαθύς, σχοῖνος) = plin de papură. La Hom. Plin de rogoz, rogozos.

βαθυτέρμων -ονος. ὁ. ἦ (din βαθύς, τέρμα) = ce merge până în mijlocul mării. Cum „ βαθυτέρ-
1152

μων ναῦς = corabie mare ce ajunge până în mijlocul mării, și ce intră în fundul mării. La Opi.

βαθύτης -τος. ἦ (din βαθύνω) = adâncime. La Luk.
βαθυτής -του. ὁ (din βαθύνω) = adâncitor,
adâncelnic.

βαθύτριχος. ὁ. ἦ. χον (din βαθύς, θρίξ) = cu păr mare și des, păros.

βαθύυδρος. ὁ. ἦ. δρον (din βαθύς, ὕδωρ) = cu ape mari

și adânci. La tâlc. lui Hom.

βαθύυπνος. ὁ. ἦ. νον (din βαθύς, ὕπνος) = somn greu,

cel ce doarme foarte greu. La Nik.

βαθύφρων -ονος. ὁ. ἦ (din βαθύς, φρήν) = cu minte-cu socotință mare-adâncă. La Pind.

βαθύφυλλος. ὁ. ἦ. λον (din βαθύς, φύλλον) = cu frunze multe și dese, des în frunze, deasă în frunze, frunzos.

βαθύφωνος. ό. ή. νον (din βαθύς, φωνή) = cu glas mare-gros-adânc, gros în glas.

βαθυχαῖος. ό. ή. ον (din βαθύς, χαός, χαιός) = de mare

neam, de vechi neam. La Eshil.

βαθυχαιτήεις -ήεσσα -ήεν. și βαθυχαιτής (din βαθύς, χαιτή) =cu chică-cu plete-cu coamă-cu păr mare și des, pletos, păros, des în păr, deasă în păr. La Aten., chicos.

βαθυχαιτής -του. ό. ή. La Esiod. vezi βαθυχαιτήεις.

βαθύχειλος. ό. ή. λον (din βαθύς, χειλος) = cu buze mari și groase, buzat, buzăilă.

βαθυχεύμων -ονος. ό. ή (din βαθύς, χεῦμα) = adânc curgător, βαθυχεύμων λήθη apa cea mare a uitării La Analect. Vek.

βαθύχθων -ονος. ό. ή (din βαθύς, χθών) = pământ adânc-bun-gras-roditor. La Eshil.

βαθυχρήμων -ονος. ό. ή (din βαθύς, χρεῖμα) = bogat în avere-în moșii-în acareturi, foarte bogat.

βαθύχροος -χρους. ό. ή. οον (din βαθύς, χροά) = cu față închisă-întunecoasă, închis la față.

βάϊα -ων. τά (din βάϊον) = stâlpări de finic-de curmale, κυριακὴ τῶν βαΐων Duminica

Florilor-Stâlpărilor, Florii, Staleflorii. Εὐχομε μετὰ τῶν βαΐων sorcovesc, ἔν εἶδος βαΐου sorcovă.

βάϊα -ας. ή. = doică.

βάϊν = vezi βαις.

βαινός -νή-νόν (din βαις) = făcut-împletit de stâlپări
-sau de frunze de finic-de curmale.

βαιζω = mă plec în jos, pun piedică.

βαίνω (din βάω, βῆμι) = umblu, merg, (și după
asemănare) așez și stau bine-țearpăn și mișc oarece,
plec undeva. La Evr. și Aristof., βεβηκώς stând
țearpăn și odihnindu-se. La Herod., διὰ δίκης ἔβα
a trecut prin osândă, s-a pedepsit. La Evr., τὸ
βεβηκός înțepenirea, βεβηκία μάχη bătaie, bătălie
strașnică-țearpănă, se încalecă ca vitele. Cum „
βαίνεται καθάπερ βοῦς se încalecă ca o vacă. La Ari.,
și aduc. La Evr.

βαιών -ου. τό. și βαις = ramură-stâlpare și frunză de
finic-de curmale și sorcovă.

βαιός -αία-αίον. = mic, puțin, scurt, prost, βαιόν
ούτως așa de puțin, βαιῆς ἄπο din copilărie. La
Analect.

βαϊοφόρος. ὁ. ἡ. ρον. și βαϊφορος (din βαιία, φέρω) =
cu stâlپări înmăini, cu sorcove, βαϊοφόρος ἑορτή
Duminica Florilor-Stâlپărilor, Floriile, Stalefloriile.

βαις -δος. ἡ. și βάϊν. = vezi βαιών.

βαιτα -τας. ἡ. și βαιτη = cojoc.

βαιτη -ης. ἡ. = vezi βαιτα.

βαιτηλος -ου. ὁ. = piatra ce Saturn-Cronos a înghițit-o
-a mâncat-o, în locul lui Zeus-lui Jupiter-lui Joe.

1153

βαϊφόρος. = vezi βαϊοφόρος.

βάϊων -ονος. ό (din βαϊός) = plevușcă, vârlugă. La Etim.

βακάλης -λου. ό. = băcan.

βάκανον -νου. τό. = sămânță de varză sau de ridiche și un soi de varză-de ridiche (din βάκχον, ἀνιείς) = +) mertic de peste an, dar la Vals., sceptru. La Cod., semn de biruință, steag. La Ioan Mosh., și doctorie de hepatită-de obrânteală-de inflamația ficatului-de gălbează. La Vas. și Alex. Tral.

βακάντιβος -βου. ό. = leneș, cel ce nu îngrijește deale sale. La Sines.

βακάντσα -ας. ή. = vacanță, /tatil.

βάκελος -ου. ό. și βάκηλος. = preot scopit al Chivelii (și după asem.) prost, nebun și desfrânat. La Aten., Luk. și Stov.

βάκηλος. = vezi βάκελος.

βακίζω (din βάκις) = proorocesc-ghicesc ca Vachis. La Aristof.

βάκκαρις -δος. ή. și βάκχαρις = clopoțel, o buruiană a cărei rădăcină este foarte mirositoare, βακκάριον-βακχάριον μῦρον= unt de clopoțel. La Aten. și Diosc.

βακκάριος. ό. ή. ον. și βακχάριος (din βάκκαρις, βάκχαρις) = de clopoțel, vezi βάκκαρις.

βάκλος -ου. ό. = băț, nuia, vergea. La Biz.

βακτηρέω, βακτηρέω ἢ βακτρέω (din βάζω, βακτήρ) = mă reazem-mă sprijinesc-mă proptesc în baston, umblu în baston, σκίπωνι βακτηρευόμενος rezemându-se în baston. La Nik. βακούφης -ου. ό. = vacuf, sfințit-închinat-consfințit la oarece.

βακτηρία -ας. ή. ἢ βακτρῖς ἢ βάκτρον (din βακτήρ) = baston, cârjă, toiag.

βακτηρίδιον -ου. τό. ἢ βακτήριον (din βάκτρον) = bastonaș. La Aristof.

βακτήριον ου. τό. vezi βακτηρίδιον.

βάκτρευμα -τος. τό (din βακτρέω) = baston, cârjă, sprijineală, răzimuș.

βακτρέω. = vezi βακτηρέω.

(2) βάκτρον ου. τό. = vezi βακτηρία.

(1) βακτρῖς -δος. ή. = vezi βακτηρία.

βακτροπηρίτης ου. ό (din βάκτρον, πήρα) = cel ce umblă cu bastonul în mână ἢ cu traista în spinare.

La Ieron., cerșetor.

βακτροπροσαίτης -ου. ό (din βάκτρον, προσαιτέω) = cel ce cere milă cu bastonul în mână, cere ca calicii, cerșetor.

βακχάζω (din βάκχος) = cânt cântec de veselie-cântecul bețivilor, strig ca cei beți.

(2) βακχάριον ου. τό. = vezi βακκάριον.

βάκχαρις -δος. ή. = vezi βάκκαρις.

βακχᾶς. ὁ (la tâlc. lui Sof.) = vezi βακχευτής.

βακχέας. ὁ. = vezi βακχευτής.

1) βᾶκχαι -ων. ἄς. = preotesele domnului Bacus.
vezi βᾶκχη = bacante, menade, călugărițe furioase ce se asemănau cu Bacus, jucau ca Bacus, ca la noi brezaia.

βακχέβακος. ὁ. ἡ (din βᾶκχε, βᾶκχε) = Bacus și cântări-strigări de bețivi spre cinstea lui Bacus. La Aristof.

βακχεία -ας. ἡ (din βακχεῖος) și βακχία, βακχιάς = furie, nebunie de bacante, desfrânare, înverșunare, purtare furioasă-nebunească de bacantă, sărbătoarea lui Bacus. Cășlegi. Carnavale. Sărbătorile-veseliile de la Crăciun până la Postul cel Mare.

βακχεῖον ου. τό (din βακχεῖος) = capiștea-biserica lui Bacus, τὰ βακχεῖα=jertfele-sărbătorile

1154

lui Bacus-spre cinstea lui Bacus, carnavale.

βακχεῖος -εία. -εῖον (din βᾶκχος, βακχευτικός și βακχειώδης, βακχώδης, βακχικός, βακχιακός, βᾶκχιος) = de Bacus, ce privește pe Bacus și sărbătorile-la jertfele lui, bachicesc (și după asem.) înverșunat, furios și întocmai ca Bacus, ce se aseamănă lui Bacus. La Sof., Evr. și Herod., ποῦς βακχεῖος picior, măsură de stihuri la elini îmbinată de o slovnire scurtă și de două lungi lui Bacus,

δίσκος βακχεῖος o piatră-un rotocol ca mingea cu care se juca la sărbătorile lui Bacus.

βακχειώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ. = vezi βακχεῖος.

βακχειώτης -ου. ὁ. ἡ. = vezi βακχευτής. La Sof.

βάκχευμα -τος. τό (din βακχεύω) și βακχεύματα = sărbătoarea lui Bacus și săriturile-jocurile-strigările-veseliile-bețiile ce se fac la sărbătoarea-la praznicul lui Bacus, ca jocurile-brezăii. La Long.

βακχεύς -έως. ὁ. = vezi βάκχος și βακχευτής.

βακχεύστος. ὁ. ἡ. μόν (din βακχεύω) = bun de jocuri-de sărituri la praznicul lui Bacus (și după asem.) furios. La Plut., Evr. și Calistr.

βάκχευσις -εως. ἡ (din βακχεύω) = jocuri-sărituri furioase la praznicul lui Bacus, ca ale brezăii. La Evr.

βακχευτής -τοῦ. ὁ. și βακχᾶς, βακχέας, βακχεύς, βακχέτωρ, βακχειώτης (din βάκχος) = prăznuitor al lui Bacus, jucător la praznicul lui Bacus (și după asem.) furios, bețiv, brezaie.

βακχευτικός -κή. κόν = vezi βακχεῖος.

βακχεύτωρ -ορος. ὁ. = vezi βακχευτής.

βακχεύω și βακχέω (din βάκχος) și βακχιάζω, βασσαρέω = prăznuiesc praznicul lui Bacus, ce la fiecare trei ani se prăznuia unde se săvârșeau cele mai urâte desfrânări și beții. La Herod., (și după asem.) urmez-mă port-vorbesc ca un furios-ca un nebun. La Long., βακχεύομαι mă aprind ca un furios de mânie,

urmez desfrânări-netrebnicii, mă înverșunez, joc ca brezaia.

βακχέχορος. ὁ. ἡ. ρον (din βάκχος, χόρος) = cel ce iubește jocurile lui Bacus, iubitor de jocuri desfrânate-nebunești. La Long. și Orf.

βακχέω. = vezi βακχεύω.

βάκχη -ης. ἡ. = femeie ce serbează praznicul lui Bacus, jucând ca Bacus, ca la noi brezaia, Ibachă, bacantă (și după asem.) desfrânată, cu totul dedată la desfrânări, nerușinată, întocmai brezaie. La Evr.

βακχία -ας. ἡ. = vezi βακχεία.

βακχιάζω (la Evr.) = βακχεύω.

βακχιακός -κή-κόν = vezi βακχεῖος.

βακχιάς -δος. ἡ. = vezi βακχεία. La Analect. lui Vek.

βακχικός -κή-κόν = vezi βακχεῖος.

βακχικῶς (din βακχικός) = bachicește, ca bacantele, ca un desfrânat, ca o desfrânată, ca o nebună, ca brezaia.

βάκχιος ὁ. ἡ. ον. = vezi βακχεῖος.

βακχιόω = mă aprind de furia desfrânării, ca brezaia, urmez desfrânări-nebunii-netrebnicii.

βάκχις. ὁ. = num. însușit. din care βακχίδης, βακχιάδης.

βακχίς -δος. ἡ. = călugăriță-preoteasă de la capiștea lui Bacus, în chipul brezii.

βάκχος -ου. ό. și βακχεύς = Bacus, dumnezeul viilor și al vinului, ce se zice și Διονύσος Dionisos (și după asem.) vinul și desfrânat-înverșunat de furia desfrânării și cel ce prăznuiește sărbătoarea lui Bacus, βάκχοι ἔρωτος slugile-slujitorii amorului, cei înverșunati de furia amorului. La Aristof., Eyr. și eli. și batog în cinstea lui Bacus sau închipuit jocul brezii. βάκχυλος. ό. = un fel de pâine. La Aten.

1155

βακχώδης -εος. ό. ή. δεσ. = vezi βακχεῖος.

βακχών -ονος. ό (din βάκχος) = a lui Bacus (mic sau prea mare).

βάλαινα -ας. ή. = în loc de φάλαινα, balenă, falenă, un soi de chit.

βαλακρός = (în loc de) φαλακρός.

βαλανάγρα -ας. ή. și βαλανάγρη (din βάλανος, ἄγρα) = lacăt, broască, încuietoare, βαλανάγρα și βαλανοδόκη = doar părți ale lacătului, însă

βαλανάγρα = zăvorul și βαλανοδόκη gaura în care intră zăvorul, scoaba zăvorului. La Poliv.

βαλανειόμφαλος. ό. ή. λον (din βάλανος, όμφαλός) = cu buric în mijloc ca ghinda, sticlă bășicată cu buric în fund. La Aten. |....| se aseamănă cu ghinda.

βαλανειῖον -ου. τό (din βάλανος) = baie, scaldătoare și apă de baie-din baie.

βαλανείτης -του. ό. ζι βαλανεύς, βαλανεώτης (din βαλανεύω) = băias, hamangiu. La Suida ζι Platon.

βαλανεύς -έως. ό. = vezi βαλανείτης.

βαλανευτικός -κή-κόν (din βαλανεύς) = de baie, în ce privește baia.

βαλανεύτρια -ας. ή (din βαλανευτήρ, βαλανευτής) = l băieșoaiie, hamangioaică.

βαλανεύω (din βαλανεῖον) = slujesc la baie ca un băias, sunt băias-hamangiu (ζι după asem.) strig tare ca în baie.

βαλανεώτης -του. ό. = vezi βαλανείτης.

βαλανηρά -ών. τὰ (din βαλανηρός -ρά-ρόν) = cele ca ghinda-în chipul ghindei.

βαλανηφαγέω (din βαλανηφάγος) = mănânc ghinde.

βαλανηφάγος. ό. ή. γον (din βάλανος, φάγω) = cel ce mănâncă ghinde, mănăcător de ghinde. La Herod.

βαλανηφόρος. ό. ή. ρον (din βάλανος, φέρω) = cel ce rodește, face ghinde.

βαλάνι -ου. τό (din βάλανος) = ghindă ζι βαλάνιον -ου. τό.

βαλανία -ας. ή. = vezi βαλανιδιά.

βαλανίδα -ας. ή (din βάλανος) = gâlcă, ghindură, pomișă, αί παρὰ τὸν λεμὸν βαλανίδαι gâlci la gât.

βαλανιδιά -ᾶς. ή (din βάλανος) ζι βαλανία = copacul ce face ghinde (cum stejarul, gorunul, fagul).

βαλανίδιον -ου. τό (din βάλανος) = coaja ghindei.
βαλανίζω δοῦν (din βάλανος) = scutur ghindele,
scutur stejarul ca să cadă ghindele, βαλανίζω τινά
pun /glistir cuiva, pun /profeton cuiva. La Hipocr.
βαλάνινος. ὁ. ἡ. νον (din βάλανος) = de ghindă,
făcut de ghindă.

βαλάνιον -ου. τό (din βάλανος) = cea de ghindă, ce
protolēste-trezește beția. La Aten., βαλάνιον ἔλαιον
unt de nucșoară.

βαλανίς -δος. ἡ. și βαλάνισσα = băiețoaie,
hamangioaică.

βαλάνισσα -ης. ἡ. = vezi βαλανίς.

βαλανίτης. ου. ὁ., βαλανίτις -δος. ἡ (din βάλανος) =
de ghindă făcut,și în chipul ghindei.

βαλανοδόκη -ης. ἡ (din βάλανος, δέχομαι) = vezi
βαλανάγρα.

βαλανοειδής - έος. ὁ. ἡ. δές (din βάλανος, εἶδος) = ca
ghinda, în chipul ghindei.

βάλανος -ου. ἡ. = copacul ce face ghindă, stejar, și
însuși ghinda (și după asem.) orice rod în chipul
ghindei, cum „ βάλανος φήγιος-φηγίνεος jir, fag,
βάλανος μυρεψική nucșoară, διὸς βάλανος castane,
curmale, |zăvor,...|.

βαλανόω (din βάλανος) = schimb-prefac oarece în
ghindă, îl fac în chipul ghindei și închid cu zăvorul

βεβαλάνωνε τὴν θύραν a închis cu zăvorul, a pus zăvorul în uşă. La Aristof., zăvorăsc.

βαλαντίδιον -ου. τό (din βαλάντιον) =punguliţă, săculeţ.

βαλαντιητόμος. ό. ή. μον. şi βαλαντιοτόμος (din βαλάντιον, τέμνω) = cel ce lucrează la pungi-la saci şi cel ce taie pungi-saci, cel ce fură din pungă-din sac.

βαλάντιον -ου. τό. = pungă, sac.

1156

βαλαντιοτομέω (din βαλάντιον, τέμνω) = croiesc-lucrez la pungi. La Plat.

βαλαντιοτόμος. = vezi βαλαντιητόμος.

βαλαντιουργός. ό. ή (din βαλάντιον, ἐργάζομαι) = croitor-lucrător de pungi. La /Alchif (unde alții voiesc să se citească): βαλαυστιουργός (în loc de)

βαλανστιουργός însă amândouă cu greşală se văd, ci mai bine să se citească: βαλαττουργός.

βαλανώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βάλανος) = ca ghinda, în chipul ghindei, de ghindă, plin de ghinde.

βαλανωτή -ής. ή. = vezi βαλανωτός.

βαλανωτός -τή-τόν (din βαλανόω) = în chipul ghindei, făcut ca ghinda, βαλανωτή=pădure de stejari -de goruni-de jiri βαλανωτή φιάλη= sticlură beşicată ca ghinda. La Aten.

βαλάρα -ας. ή. = vezi βάνα.

βαλαύστιον -ου. τό. = floare de rodie sălbatică și rodia cea încă necoaptă-cea verde-crudă.

βαλαυστιουργός -γού. ό (din βαλάυστιον, ἐργάζομαι) = vopsitor, boiangiu ce vopseste roșu ca rodia. La alchif vezi βαλαντιουργός.

βαλβιδουῖχος. ό. ή. χον (din βαλβίς, ἔχω) = cel de la l punct, de la barieră, de la strajă, de unde pleacă oarecine (mai ales la lupte).

βαλβίς -δος. ή. = semn, punct, barieră, strajă de unde pleacă oarecine. La Filostr., treaptă, prag, temelie, răzimuș. La Esih., și Evr. și Hom.

βαλβίδα βίου începerea vieții. La Evr.

βαλβιτιόδης -εος. ό. ή. δεσ (din βαλβίς, εἶδος) = ca un șanțuleț, ca un semn de șanțuleț. La Hipocr., unde Galino tâlcuieste, βαλβίς șanțuleț.

βάλε (din βάλλω) -în loc de- ἄβαλε = fie, să dea Dumnezeu, dă Doamne. La Alcman., Esih. și Analect. lui Vek.

βαλέει, βαλέειν, βαλέω = în loc de βάλλω, βαλλεῖν după lb. ionică.

βαλήν -νος. ό. și βαλλήν sau βαλλής și βλήνος. ό. = domn, împărat, voievod. La Eshil.

βαληναῖος -ου. ό. și βαλληναῖος βαλλιναῖος = împărătesc, domnesc.

βαλέσκετο = (din βάλλομαι) după lb. ionică.

βαλιός -ιά-ιόν și βάλιος -ιά-ιόν = pestriț, împestrițat,

bălțat. La Evr. și iute, grabnic. La epigr. și numele unui cal al lui Ahile.

βάλιστον -ου. τό (din βάλλω, ίστος) = praștie, balistă, arbaletă.

βαλλαχράδες -δων. οί (din βάλλω, άχράς) = cei ce scutură perii cei pădureți. La Plut.

βαλλάντιον = în loc de βαλάντιον.

βαλλήναδε βλέπειν (în loc de) παλλήναδε βλέπειν = în bătaie de joc, pentru că în loc să zică παλλήναδε βλέπειν adică să se uite la neamul atic, a zis βαλλήναδε βλέπειν adică să se uite la împăratul, pentru că παλλήνη se numea un neam, un popor, o seminție atică. La Aristof.

βάλλησα (în loc de) έβάλλησα = din βάλλω, βαλέω.

βαλλητύς -ύος. ή (din βάλλω) = aruncătură, lovitură, izbitură. La Aten.

βαλλίζω (din βάλλω) = dau din mâini și din picioare, (și după asem.) joc sărind și bătând din picioare după glasul cântecului-tobelor și celorlalte instrumente. La Aten.

βάλλις. ή. = o floare din mitologie. La Etim.

βαλλίων -ονος. ό. = nume însușit-valion-un om vestit de pezevenchi-un neam pezevenchi, (de aceea după asem. însemnează) desfrânat, cu totul dat la desfrânări-la mișelii. La Aten.

βάλλω (din βάλω, βαλέω din care βλέω, βλήμι și din acestea βλήσω, βαλήσω, βεβληκα, βληθήσομαι, ἐβλήθην și celelalte și βολέω) = arunc, azvârl, lovesc, izbesc,(îl pălesc-

1157

îl trăsnesc în cap, îl lovesc cu praștia cu pietre) pun-așez-trântesc-arunc jos. La Hom., Esiod., Apol. și Aristof., βάλλ' ἐς κόρακας fugi | de.. du-te..|. La Evr., βάλλ' εἰς μακαρίαν, βάλλ' ἐς ὀλβίαν cu Dumnezeu, cale bună.

βαλλωτή -ῆς. ἡ. = o buruiiană.

βαλσαμίνη -ης. ἡ (din βάλαμον) = balsamină, iarba tămâiei, tămâioară. Copacul-vița din care curge balsamul.

βάλαμον -ου. τό. = balsam, rășina-tămâia ce curge din balsamină βάλαμος -ου. ἡ. copacul de balsam, balsamina din care curge balsamul.

2) βάλαμος -ου. ἡ. = vezi βάλαμον.

βαλσαμουργός -ου. ὁ (din βάλαμον, ἐργάζομαι) = cel ce sădește balsamine, cel ce îngrijește de ele.

1) βαλαμόνω (din βάλαμον) = balsămez, îmbalsămez.

βαλαμώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βάλαμον) = ce miroase ca balsamul, cu miros de balsam.

βαλαμών -ῶνος. ὁ (din βάλαμον) = grădină, ogradă de balsamine.

βάλτος. ἦ. = baltă, mocirlă, bulboană, smârcuri, rovină, baltă.

βαλτώδης -εος. ὁ. ἦ. δεσ (din βάλτος) = băltos, mocirlos, rovinos.

βᾶμα (în loc de) = βῆμα după lb. dorică.

βάμβα -τος. τό (în loc de) = βάμμα, ἔμβαμμα.

βαμβαίνω, βαμβάω și βαμβάλω, βαμβαλέω, βαμβαλίζω, βαμβαλύζω, βαμβακύζω = /balbușez, gângăvesc, mi se împleticește limba și tremur de frig-de frică-îmi clănțănesc dinții de frig-de frică. La Plut., Esih., Hom. și Evst. mă zgribulesc de frig-de frică.

2) βαμβακεύω = vrăjesc, fermec și vopsesc, dau o vopsea-o boia la oarece cum la bucate și celelalte și gătesc oarece precum doctorii-bucate. La Aten. și Antol.

3) βαμβακεύτρια -ας. ἦ (din βαμβακεύω) = vrăjitoare, fermecătoare. La Esih.

5) βαμβακία -ας. ἦ (din βαμβακεύω) = vrăjire, farmece.

6) βαμβακιά -ᾶς. ἦ și βαμβακίς = corăcel de bumbac.

4) βαμβάκι -ου. τό. și βαμβάκιον -ου. τό. = bumbac.

1) βαμβακένιος. ὁ. ἦ. ιον (din βαμβάκι) = de bumbac. βαμβακοειδής -έος. ὁ. ἦ. δές (din βάμβαξ, εἶδος) = ca bumbacul, în chipul bumbacului.

βαμβακόπανον -ου. τό (din βάμβαξ, παγί) = pânză de bumbac.

βαμβακοπωλεῖον -ου. τό (din βάμβαξ, πωλέω) =
bumbăcărie, prăvălie de bumbac.

βαμβακοπώλης -ου. ό (din βάμβαξ, πωλέω) =
bumbăcar, negustor de bumbac.

βαμβακοπωλήτρια -ας. ή (din βαμβακοπώλης) =
bumbăcăreasă, negustoriță de bumbac.

βαμβακοῦλαι -ων. αἱ (din βάμβαξ) = fulgi de
ninsoare-de zăpadă, ca tărâțele.

7) βαμβακίς -δος. ή. = vezi βαμβακιά.

βαμβακύζω = vezi βαμβαίνω.

2) βάμβαξ -κος. ό. = bumbac și copăcelul de bumbac.

4) βαμβραδών = (în loc de) βαβραδών greier.

3) βάμεν, βάμες = (în loc de) βῶμεν din βῆμι după
lb. dorică să mergem, haide.

1) βαμβαλός -οῦ. ό (din βαμβαίνω) = gângav,
peltic, balbut.

βάμμα -τος. τό (din βάπτω) = zeamă, vopsea, boia,
salță, sos. La Nik. și vamă, zeciuiala mărfilor.

1158

βάμμεσης -σου. ό. = vameș, zeciuitor de mărfuri.

βᾶν = (în loc de) ἔβησαν, ἔβαν din βαίνω.

βανά -νηκός. ή. și βάννα, βάννα și βάπτιξ -κος. ή. și
βαλάρα -ας. ή. femeie βανῆκας femeie și βάπτικες
femei. La Esih., Apol. și Diosc. însă unii vor să se
citească βήνα în loc de γυνή schimbând pe γ. în β. și
pe υ. în η.

βαναυσία -ας. ἡ (din βάνουσος) = lucru, muncă de mână, cum a fierarilor-a lemnarilor-a muncitorilor (și după asem.) mojie, prostie. La Herod., Esih. și d. Hris.

βαναυσικός -κή-κόν (din βάνουσος) = de fierar, de lemnar, de muncitor și după asem., de om mojie-prost, τέχνη βαναυσική meșteșug prost, cum al fierarilor al lemnarilor și celelalte ce lucrează muncesc cu mâna. La Xen.

βάνουσος. ὁ. ἡ (în loc de) βάνουσος (din βαῦνος și αὔω) = fierar, cel ce lucrează cu foc-șezând lângă foc și după asem., orice meșter și muncitor ce se hrănește cu lucrarea mâinilor și prost, țăran. La Arist. La Plat., Plut. și An. lui Vek.

βαναυσοτεχνέω (din βάνουσος, τέχνη) și βαναυσουργέω lucrez șezând lângă foc, lucrez la fierărie și celelalte proaste lucruri de mână. La Strabo.

βαναυσοτέχνης -ου. ὁ. ἡ (din βάνουσος, τέχνη) = fierar, meșter de lucruri proaste de mână și βαναυσουργός. La Polid.

βαναυσουργέω (din βαναυσουργός) = vezi βαναυσοτεχνέω.

βαναυσουργία -ας. ἡ (din βαναυσουργός) = lucru, muncă de mână, fierărie, lemnarilor, și celelalte asemenea lor.

βαναυσουργός -οῦ. ὁ (din βάνουσος, ἔργον) = fierar,

muncitor, cel ce lucrează cu mâna lucruri proaste,
meșter de lucruri proaste.

βαναύσως (din βάνανσος) = ca un fierar, ca un
muncitor, ca un meșter prost, ca din topor.

βανίλια -ας. ή. = vanilie.

βαντλικά -ας. ή. = panglică.

βάξ -κος. ό (din βάζω) = strigător, zbierător.

βάξις -εως. ή (din βάζω) = vorbă, grai, cuvânt, veste,
ghicire. La Sofoc.

βάπται οί. sau αί = o comedie a lui /Evpol, care se
înțelege slugile lui /Kotito, cele mai desfrânate femei
ce prăznuiau sărbătoarea zeiței /Kotito, cu cele mai
urâte desfrânări, fără nici o rușine.

βάπτης -πτου. ό (din βάπτω) = vopsitor, boiangiu.

βαπτηρία -ας. ή (din βάπτω) = meșteșugul vopsitului
-boiangiului și vopsea. La Temist., unde cu greșeală se
găsește βακτηρία.

βαπτίζω (din βάπτω) = moi ceva în oarece ud, spăl,
afundez-bag, afund ceva în apă (și după asem.) botez.

La Plat., Plut., βαπτίζομαι mă | dau afund, mă
cufund, intru la fund, mă spăl, mă botez.

βαπτικός -κή-κόν (din βαπτίζω) = ce se poate muia-
uda-cufunda-boteza-vopsi-spăla-|lăia.

βάπτισις -εως. ή. și βαπτισμός, βάπτισμα (din
βαπτίζω) = |muietură, udătură, cufundătură,
botezare, vopsire, spălătură, lăătură.

βάπτισμα -τος. τό. = botez, ce s-a botezat, s-a muiat în oarece, s-a udat, s-a spălat, s-a cufundat. Vezi și βάπτισις.

βαπτιστήριον -ου. τό (din βαπτιστής) = scaldătoare, spălătoare, baie, albie, lighean, colimvitră. La Plinie.

βαπτιστής -ου. ό (din βαπτίζω) = cufundător, botezător, naș de botez.

1159

βαπτιστικός -κή-κόν (din βαπτιστής) = de muiat în apă, de cufundat, de vopsit, de spălat, de botezat, ce se poate muia-cufunda în apă, ce se poate vopsi-spăla- boteza, βαπτιστικόν παιδί fiu din botez.

βαπτός -τή-τόν (din βαπτίζω) = muiat, cufundat în apă, vopsit, spălat, botezat și pestriț, bălțat, pătat. La Arist. βαπτὰ se înțelege pe dinafară ἱμάτια adică βαπτὰ ἱμάτια haine vopsite-pestrițe-bălțate. La Aten. și scos din apă și ce se poate scoate din apă.

βάπτρια -ας. ή (din βαπτιστής) = vopsitoare, boiangioaică.

βάπτω și βάφω = moi oarece în ceva (și după asem.) vopsesc, ud, spăl, cufundez în apă, înting în oarece βάπτω τὸν κάλαμον înting condeiul în cerneală βάπτω τὸ σίδηρον călesc fierul βάπτεται ή ναῦς se cufundă corabia și smălțuiesc-dau lustru-suflu cu aur-cu argint, spoiesc. La Hom., Sof., Evr., Arat. și Aten., poleiesc.

βάρος (poate că din βραχύς) = mic. La Esih. și fiu. La Suida.

βαραγχιάω, βάραγχος, βαράγχιον = vezi βραγχιάω, βράγχος, βράγχιον.

βάραθρον -ου. τό. și βάρεθρον, βέρεθρον, βέθρον, ζέρεθρον = o adâncime-o gură mare în pământ ca o ocnă, o prăpastie mare fără fund, o groapă mare ca o ocnă în care din vechime arunca pe cei vinovați (și după asem.) prăpădenie, pieire. La Aristof., adâncul cel mai mare.

βάραθρος -ου. ό. = vrednic a se arunca în groapă-în ocnă spre pieire.

βαραθρόω -ω̄ (din βάραθρον) = arunc în groapă-în ocnă-în prăpastie spre pieire însă cu înd.

βαραθρώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βάραθρον, εἶδος) = ca o ocnă, ca o prăpastie, ca o adâncime, ca o pivniță, prăpăstios.

βαρακάκαι -ων. αί. = cintieni, izmene.

βάραξ -κος. ό. și βάρηξ = pâine de orz, turtă, cocă sau /tivgă-dovleac. La Aten., Esih. și Polid.

βαρβαρία -ας. ή (din βάρβαρος) = barbarie, o țară. La Ptol. și Ster., Biz. și toate țările afară din Elada, se numea de cei vechi barbarie și purtare mojicească.

βαρβαρίζω (din βάρβαρος) = mă port, grăiesc, vorbesc, ca un barbar, mojicește, greșesc la vorbă,

la scrisoare, p rtinesc barbarilor, mojjicilor, celor proşti. La Arist. şi Evstr.

βαρβαρικά = vezi βαρβαρικώς.

βαρβαρικός -κή-κόν (din βάρβαρος) = barbaricesc, mojjicesc, de barbar, de mojjic, de om prost τὸ

βαρβαρικόν barbarie.

βαρβαρισμός -οῦ. ὁ (din βαρβαρίζω) = barbarism, greşeală la vorbă şi la scrisoare împotriva canoanelor gr m ticeşti şi purtare mojjiceasc -proastă. La Arist. şi Evst.

βαρβαρικώς şi βαρβαρικά, βαρβαριστί (din βαρβαρικός = barbariceşte, mojjiceşte.

βαρβαριστί = vezi βαρβαρικώς.

βαρβαρόγλωσσος -ττος. ὁ. ἡ. σσον-ττον (din βάρβαρος, γλῶσσα) şi βαρβαρόφωνος = la elini se zice cel ce grăieşte limbă străină şi cel ce grăieşte limba cu greşeli, împotriva canoanelor gr m ticeşti. La Strab., Hom. şi Herod.

βαρβαρόθυμος. ὁ. ἡ. μον (din βάρβαρος, θυμός) şi βαρβαρόφων = cu suflet barbar-mojjicesc-spurcat. La Sibile.

βαρβαρόκτονος. ὁ. ἡ. νον (din βάρβαρος, κτείνω) = cel ce e omor t-se ucide de barbari-de străini

βαρβαροκτόνος cel ce omoară-ucide pe barbari-pe străini-pe mojjici.

βάρβαρος. ὁ. ἡ. ρον = barbar. La elini se în înțelegea străinii barbari, adică mojici, proști, sălbatici și cel ce nu grăia limba bine, ci tot cu greșeli, adică neînvățat. La Herod., Sof. și Ovid.

βαρβαροσύνη -ης. ἡ și βαρβαρότης (din βάρβαρος) = barbarie, mojicie, prostie, răutate. La tâlc. lui Evr.

βαρβαροστομέω (din βαρβαρόστομος) și βαρβαροφωνέω = grăiesc vorbă-limbă străină, greșesc vorbind la canoanele limbii, nu grăiesc limba bine ci tot cu greșeli, grăiesc mojicește.

βαρβαροστομία -ας. ἡ (din βαρβαρόστομος și βαρβαροφωνία) = grăire-profura de limbă străină când nu-și grăiește cineva limba lui bine după canoanele grămăticești. La Strab.

βαρβαρόστομος. ὁ. ἡ. μον (din βάρβαρος, στῶμα) = cel ce grăiește limbă străină și cel ce grăiește limba sa tot cu greșeli-mojicește, ca un neînvățat.

βαρβαρότης -τος. ἡ = vezi βαρβαροσύνη.

βαρβαρόφων -νος. ὁ. ἡ (din βάρβαρος, φωνή) = vezi βαρβαρόθυμος. La Sibile.

βαρβαροφωνέω -ῶ (din βαρβαρόφωνος) = vezi βαρβαροστομέω. La Strab.

βαρβαροφωνία -ας. ἡ (din βαρβαρόφωνος) = vezi βαρβαροστομία.

βαρβαρόφωνος. ὁ. ἡ. νον (din βάρβαρος, φωνή) = vezi βαρβαρόγλωσσος.

βαρβαρόω (din βάρβαρος) = las pe oarecine să se
mojicească, să se prostească, îl spun la la străină-
barbară stăpânire βαρβαρόομας -οῦμαι, mă mojicesc,
dobândesc năravuri barbăre-mojicești, mă prostesc.

La Evr.

βαρβάρωσις -εος. ἡ (din βαρβαρόω) = barbarie,
mojicie, prostie, purtare de barbar-de mojić.

βαρβάτος. ὁ. = cu boașe βαρβάτος ἵππος armăsar
βαρβάτον πρόβατον berbec.

βαρβαρεῖον -ου. τό. și βαρβερικόν = bărbierie,
prăvălie de bărbier-de tunzător.

βαρβεριέρης -ου. ὁ. = bărbier, tunzător.

βαρβερικόν -οῦ. τό. = vezi βαρεῖον.

βάρβιλος. ἡ. = piersic sălbatic crescut din sâmbure. La
Geop., și coarnă, rodul cornului.

βαρβιτίζω (din βάρβιτον) = cânt cu lăuta, cu vioara
cea cu șapte coarde.

βαρβιτιστής -στοῦ. ὁ. ἡ (din βαρβιτίζω și
βαρβιτωδός) = lăutar, cel ce cântă cu lăuta-cu lira. La
tâlc. lui Aristof.

βάρβιτον -ου. τό. și βάρβιτος -ου. ἡ. = lăută, liră,
vioară cu șapte coarde, ca chitara. La Anak.

βαρβιτωδός. ὁ. ἡ (din βάρβιτος, ὠδή) = vezi
βαρβιτιστής.

βαρβυλλικα = vezi βαρύλλιχα.

βαρδανίτσα -ας. ἡ = neg cu coada subțire.

βάρδιστος (în loc de) βράδιστος = vezi βραδύς (după mutarea lui ρ).

βάρεθρον = vezi βάραθρον.

βαρεῖα -ας. ἡ (din βαρύς) = grea, și semnul-tonul glasului cel gros la greci, însemnându-l la sfârșitul cuvintelor așa /,/,

βάρεις -αί (din βάρις) = vezi βάρις.

βαρελάκι -ου. τό. și βαρελάκιον -ου. τό. = buriu, butoi, buriaș, butoiaș.

βαρέλι -ου. τό. și βαρέλιον -ου. τό. = burie, butoi, |bâtlan, butlan, butlană, poromboc, poloboc βαρέλι μέγιστον zăcătoare βαρέλι τοῦ μέλιτος |berbeniță.

βαρετός -τή-τόν (din βαρέω) = greu, nesuferit, grețos.

βαρέω -ῶ (din βάρος) = îngreunez, însărcinez, apăs.

La Hom., lovesc, izbesc, rănesc βαρέομαι sufăr greutate, sunt îngreunat-însărcinat-încărcat, cu βαρέως (din βαρέω) = greu, cu greu, cu greutate, cu anevoie, cu mare supărare

1161

βαρέως ἔχειν a suferi mari greutate-mari neazuri-supărări.

βαρηκοέω -ῶ. = cu greșeală în loc de βαρυηκοέω. La Hipocr.

βάρημα -τος. τό (din βαρέω) = vezi βάρος.

βάρηξ = vezi βάραξ.

βαρία -ᾶς. ἡ (din βάρος) = ciocan mare, baros, chilău.

βαρίβας -βα. ό. = vezi βαρίτης.

βάρις -ιος. ή. și βάρης -δος. ή. = luntre, caic, plută. La Herod. și Analect., βάρεις = turnuri, palate în chipul turnurilor. La Amon.

βαρίτης -ου. ό. și βαρίβας (din βάρης) = luntraș, cel ce umblă cu luntrea-cu caicul. La Sof.

βάρκα -ας. ή = luntre, barcă.

βαρκάρω -ομαι (din βάρκα) = îmbarc, mă îmbarc, bag în corabie, intru în corabie.

βαρκηνίμ = cuv. evr. ce înseamnă ciulini, ca spinii, ca ghimpii.

βαρκόλογος -ου. ό (din βάρκα, λογος) = luntraș, șeicar.

βάρμον -ου. τό. și βάρωμον = un instrument de muzică ca vioara. La Aten.

2) βάρος -εος. τὸ. și βάρημα = greutate, sarcină, povară (și după asem.) belea, nevoință, muncă, trudă, avere mare, cinste mare și | cuiul cântarului. La Xen.

1) βαρόμετρον -ου. τὸ (din βάρος, μέτρον) = barometru.

βαρόσι -ου. τό. = cătun, /forung, /proast.

βαροχυνᾶς -ᾶ. ό. = vezi βραχνᾶς.

βαρουλκον -ου. τό. = scripet, macara, sau pârghie de ridicat.

βάρπτω = vezi βράπτω.

βαρσαβια -ας. ἡ = Varșovia, capitala-orașul de
căpetenie al Poloniei-al Lehie.

βαρσελῶνα -ας. ἡ = Barcelona.

βαρναῆς -έος. ὁ. ἡ. ἀές (din βαρύς, ἄω) = cu greu
miros. La Nik.

βαρναλγῆς -εος. ὁ. ἡ. ἤ βαρναλγητος (din βαρύς,
ἄλγος) = cel ce greu pătimește-suferă și cel ce aduce-
pricinuieste mare supărare-mare durere. La Orf., și
Sof.

βαρναχῆς -έος. ὁ. ἡ. χές (în loc de) βαρνηχῆς după
Ib. dorică. La Sof.

βαρναβᾶμον -ονος. ὁ (din βαρύς, βαίνω) = cel ce
umblă greu-anevoie.

βαρναβόας. ὁ (din βαρύς, βοή) = cel ce strigă-zbiară-
geme foarte tare. La Pind.

βαρναβρεμετήρ -ῆρος. ὁ., βαρναβρεμέτιρα -ας. ἡ și
βαρναβρεμέτης (din βαρέως, βρέμω) și βαρύβρομος,
βαρύγδουπος, βαρύδουπος = cel ce plesnește
trăsnește-tună-sună-bubuie-duduie foarte tare. La
Orf., Sof. și Analect. și βαρύκομπος, βαρύκτυπος,
βαρνακτυπῆς.

βαρύβρομος. ὁ. ἡ. μόν (din βαρύς, βρέμω) la Evr. =
vezi βαρναβρεμετήρ.

βαρναβρώς -ῶτος. ὁ. ἡ (din βαρύς, βρώω) = cel ce
mușcă-rupe rău (și după asem.) cel ce supără-
necăjește pe oarecine foarte rău. La Sof.

βαρύγδουπος. ό. ή. ςι βαρύδουπος (din βαρύς, δουπος) = vezi βαρυβρεμετήρ.

βαρύγλωσσοσ. ό. ή. σσον. ςι βαρύγλωττοσ (din βαρύς, γλωσσα) = greu la gură, foarte supărător, flecar.

βαρυγλώχιν. ό. ή (din βαρύς, γλωχίν) = cu mari ascuțisuri-colțuri-sulițe.

βαρυγούνατοσ. ό. ή. τον ςι βαρύγουννοσ (din βαρύς, γόνυ, γούνυ) = cu grei genunchi, cel ce anavoie umblă. La Teoc., ςι Calim.

βαρύγυιοσ. ό. ή. ιον (din βαρύς, γύιον) = cu grele picioare, greu la umblet, cel ce anevoie umblă, ca un schiop, cel ce ostenește pe om. La Antol.

βαρυδαμονέω -ω (din βαρυδαίμων) = sunt foarte sărac-scăpătat-ticăloș-nevoiaș. La Aristof.

βαρυδαμονία -ασ. ή (din βαρυδαίμων) = sărăcie, scăpătațiune mare, ticăloșie. La Antif.

1162

βαρυδαίμων -ονοσ. ό. ή (din βαρύς, δαίμων) = sărac-scăpătat de tot, ticăloș. La Analect.

βαρυδάκρυοσ. ό. ή. ον. ςι βαρυδάκρυοσ -υοσ. ό. ή (din βαρύς, δάκρυ) = cel ce plânge cu amar. La Analect.

βαρύδεσμοσ. ό. ή. σμον (din βαρύς, δεσμός) = foarte tare-foarte strâns legat.

βαρύδικος. ό. ή. κον (din βαρύς, δίκη) = cel ce rău i se răsplătește-se osândește și cel ce rău-greu răsplătește-osândește. La Eshil.

βαρύδιον -ου. τό (din βάρος) = greutate, sarcină mică.
βαρδότετρα -ας. ή (din βαρύς, δίδωμι) = dătătoare de sărăcie, ceea ce sărăcește pe om. La Eshil.

βαρύδουπος = vezi βαρύγδουπος.

βαρυνκέφαλος. ό. ή. λον. și βαρυνκέφαλος (din βαρύς, εγκέφαλος) = greu la minte-la cap, adică nebun-fără minte și cel ce are reutate-durere la cap. La Plut.

βαρυνεργέω = vezi βαθυεργέω.

βαρυνεργής -έος. ό. ή (din βαρύς, ενέργεια) și βαρυνεργής = muncitor, silitor. La Api.

βαρύζηλος. ό. ή. λον (din βαρύς, ζήλος) = cu mare |zule-gelozie-emulație, foarte temător-zavistnic-pizmaș-vrăjmaș-dușman. La Lik.

βαρυνηκοέω (din βαρύς, ακοή) = greu-anevoie

|la| auz,

|nu cam| auz. La Hipocr.

βαρυνηκοΐα -ας. ή (din βαρύκοος) = grea-anevoie auzire, cam asurzenie. La Hipocr.

βαρύκοος. ό. ή. ον (din βαρύς, ακοή) = greu de urechi, cam surd.

βαρνηχέω -ῶ (din βαρνηχής) = sun foarte tare-fac mare zgomot-gălăgie τὰ κυμβαλα ἐβαρνήχει tobele bubuiiau-făceau mare zgomot-mare gălăgie. La Nik. βαρνηχής -έος. ὁ. ἡ. χές și βαρναχής, βαρύηχος (din βαρύς, ἦχος) = cel ce bubuie-sună tare, cel ce face mare zgomot-mare gălăgie. La Diod. și Suida.

βαρύηχος. ὁ. ἡ. χον. = vezi βαρνηχής.

βαρυσυμέω -ῶ (din βαρύθυμος și βαρυσυμέομαι) = mă necăjesc-mă supăr-mă mâhnesc-mă mâinii asupra cuiiva. La Plut.

βαρυσυμία -ας. ἡ (din βαρύθυμος) = necaz-supărare-mâhnire-mânie mare.

βαρύθυμος. ὁ. ἡ. μον (din βαρύς, θυμός) = necăjit, supărat, mâhnit, foarte mânios.

βαρυσύμως (din βαρύθυμος) = cu mare necaz-supărare-mâhnire-mânie. La Plut.

βαρύθω (din βαρύς) = sunt foarte îngreunat-încărcat-însărcinat încât abia mă mișc. La Hom. și Esiod.

βαρυσκάρδιος. ὁ. ἡ. ον (din βαρύς, καρδία) = greu la inimă-la suflet, leneș, sfios și prost la minte, netrebnic, năuc, neghiob, cumplit.

βαρυσκέφαλος. ὁ. ἡ. λον (din βαρύς, κεφαλή) = vezi βαρυσκεφάλος.

4) βαρυσκωφέω -ῶ. și βαρυσκωφίζω (din βαρύς, κωφός) = | cam fără auz.

βαρυσκωφία -ας. ἡ (din βαρύκωφος) = auzire grea,

cam asurzire.

βαρुकωφίζω = vezi βαρुकωφέω.

βαρύκωφος. ό. ή. φον (din βαρύς, κωφός) = cam surd,
asurdatic.

1) βαρύκομπος. ό. ή. πον (din βαρύς, κόμπος) la Pind. = vezi βαρुकβρεμετήρ.

2) βαρύκοτος. ό. ή. τον (din βαρύς, κότος) = cel ce rău-greu necăjește-mânie pe oarecine, și cel ce rău-greu-urât se necăjește-se mânie pe oarecine. La Eshil.
βαρुकτυπής -εος. ό. ή. πές și βαρύκτυπος (din βαρύς,
κτύπος) la Pind. = vezi βαρुकβρεμετήρ.

1163

βαρύκτυπος. ό. ή. πον. = vezi βαρुकτυπής.

βαρुकλαίλαψ -πος. ό. ή (din βαρύς, λαίλαψ) = mare furtună-vifor-vijelie-volbură și ce ne aduce-ne suflă mare furtună-vifor- vijelie-volbură ce sună-vâjâie ca o mare furtună-vijelie-vifor-volbură. La Analect. și Epigr.

βαρύλλιον -ου. τό (din βαρύς) = mică greutate, mică cumprănă, mic dram. La Sines.

βαρुकλόγος. ό. ή. γον (din βαρύς, λόγος) = greu-cumplit-aspru la vorbă, cu vorbe supărătoare-aspre,

cel ce aduce la mânie pe om cu vorba lui βαρύλογον
ἔχθος mânie-vrajbă pricinuită-aprinsă de vorbe
aspre-grele-supărătoare. La Pind.

βαρύλυπος. ὁ. ἡ. πον (din βαρύς, λύπη) = cel ce rău
întristează-mâhnește pe oarecine și cel ce rău se
întristează, se mâhnește. La Plut.

βαρύμαστος. ὁ. ἡ. στον (din βαρύς, μαστός) = cu țâțe
grele și mari, țâțos. La Strab.

βαρυμάνιος = (în loc de) βαρυμήνιος, după Ib.
dorică.

βαρύμαχος. ὁ. ἡ. χον (din βαρύς, μάχη) = greu-
grozav la război.

βαρυμηνιάω (din βαρυμήνιος) = rău-greu mă mâni.
La Eliod.

βαρυμήνιδος. ὁ. ἡ. = vezi βαρυμήνιος.

βαρυμήνιος. ὁ. ἡ. și βαρυμάνιος, βαρύμηνις,
βαρυμήνιδος (din βαρύς, μήνις) = rău mâniat,
neâmbлъnzit, neânduplecat. La Teocr., Suida, Vasil. și
Eli.

2) βαρύμηνι. τὸ (din βαρύμηνις) = mânie grozavă.

6) βαρύμηνις -ιος. ὁ. ἡ. = vezi βαρυμήνιος.

βαρυμένα -ης. ἡ. = prea îngreuiată, burdioasă.

βαρύμισθος. ὁ. ἡ. σθον (din βαρύς, μισθός) = cu
simbrie-cu leafă-cu plată mare. La Analect.

βαρύμοχθος. ό. ή. χθον (din βαρύς, μόχθος) = cu grea trudă-muncă-osteneală, foarte muncitor. La Antol.

βαρυνέω -ῶ (din βαρύνω) = supăr, necăjesc pe oarecine, sunt supărător. La Teocr.

βάρυνθεν = (în loc de) ἐβαρύνθησαν, după lb. eolic.

βαρύνοος -ους. ό. ή. ον (din βαρύς, νόος-νοῦς) = greu la minte, ce nu înțelege, budala.

βαρύνοσος. ό. ή. σον (din βαρύς, νόσος) = foarte greu bolnav și ceea ce aduce mare-grea boală și βαρύνουσος.

βαρύνουσος. ό. ή. σον. = vezi βαρύνοσος.

βαρυντικός -κή -κόν (din βαρύνω) = supărător, îngreunător, apăsător, împovărător și tonător (cel ce pune tonuri la cuvinte).

βάρυνσις -εως. ή (din βαρύνω) = îngreunare, apăsare, supărare. La Artem., plecare în jos.

βαρύνω (din βάρος) = apăs, îngreunez, supăr. La Hom.

tonez (pun tonul cel greu la cuvinte, mâni-necăjesc pe oarecine βαρύνομαι mă îngreunez, simt greutate în vreo parte, mă supăr, mă necăjesc, mă mâni, sunt supărat-necăjit, plec-atâr-n oarece în jos.

βαρύνωτος. ό. ή. τον (din βαρύς, νῶτα) = cu spinare grea, însărcinat-încărcat foarte greu. La Plut.

βαρυνώδης.

βαρύοδμος. ό. ή. δμον (din βαρύς, όδμή) și

2) βαρύοσμος, βαρύοζος = cu greu miros, ce miroase-scoate miros foarte greu.

1) βαρυοδμία -ας. ή (din βαρύοδμος) = miros greu-nesuferit.

βαρύοζος. ό. ή. τον (din βαρύς, όζω) = vezi

βαρύοδμος.

βαρυόπτης -που. ό (din βαρύς, όψ) = cu glas mare, strigător. La Pind.

βαρυόργητος. ό. ή. τον (din βαρύς, όργή) = grozav, mânios. La Analect.

1164

βαρύοσμος. ό. ή. δμον (din βαρύς, όσμή) = vezi

βαρύοδμος.

βαρυπαθέω -ώ (din βαρύς, πάθος) = greu pătinesc-sufăr-mă mâhnesc-mă necăjesc. La Plut.

βαρυπάλαμος. ό. ή. μον (din βαρύς, παλάμη) = greu la palmă, cel ce lovește tare βαρυπάλαμος χόλος.

mânie grozavă spre răsplătire. La Pind.

βαρυπειθής -έος. ό. ή. θές (din βαρύς, πείθομαι) = ce anevoie se supune-se înduplecă, nesupus.

βαρυπενθής -έος. ό. ή. θές. și βαρύπενθος,

βαρυπένθητος (din βαρύς, πένθος) = cel ce plânge cu amar și cel ce pricinuieste-aduce mare plânset. La

Analect.

βαρύπενθος. ό. ή. θον. = vezi βαρυπενθής.

βαρυπένθητος. ὁ. ἦ. τον. = vrednic de mare jale. La Epigr., vezi și βαρυπενθής.

βαρυπένθεια -ας. ἦ. ἦ. και βαρυπενθία (din βαρυπενθής) = mare jale-plânset-întristare. La Plut. βαρυπεσής. ὁ. ἦ. (din βαρύς, πίπτω, πεσέω) = cel ce cade greu-urât. La Eshil.

βαρυπήμων -ονος. ὁ. ἦ. (din βαρύς, πῆμα) = rău vătămător, cel ce aduce-pricinuieste mare vătămare-mare pagubă și rău vătămat, cel ce suferit-a pățimit mare vătămare-mare pagubă-nenorocire.

βαρυπνεΐω (din βαρύς, πνέω) = suflu tare-greu-anevoie. La Mus. și suflă vântul foarte tare.

βαρύπνοος. ὁ. ἦ. οον (din βαρύς, πνοή) = cel ce suflă tare-greu-anevoie și cu greu miros, ce scoate miros foarte greu. La Nik.

βαρύπνοος. ὁ. ἦ. νον (din βαρύς, πόνος) = ce aduce mare durere și cel ce suferă mari dureri.

βαρύποτμος. ὁ. ἦ. μον (din βαρύς, πότμος) = cel ce a căzut în mari nenorociri-în mari necazuri, ticălos de tot. La Analect.

βαρύπους. ὁ. ἦ. πουν (din βαρύς, ποῦς) = greu la picioare, cel ce debia se mișcă, cel ce are grele picioare βαρύπους ὄζος măciuca lui Heracle cea cu mari noduri-foarte grea. La Aalect.

βαρυπρεπής -έος. ὁ. ἦ. πές (din βαρύς, πρέπω) = greu-mult împodobit-gătit εὐχία βαρυπρεπής masă

mare și frumos împodobită. La Suida.

βαρύπυκνος. ό. ή. νον (din βαρύς, πυκνός) = vezi πυκνός.

βαρύς -ρεΐα -ρύ (din βάρος) = greu (și după asem.) tare, țearpăn, mare și nesuferit. La Hom. și Poliv.

βαρυσίδηρος. ό. ή. ρον (din βαρύς, σίδηρος) = cu fier mult încărcat, gros la fier βαρυσίδηρος ῥομφαία sabie-cuțit greu.

βαρυσκίπων. ό. ή (din βαρύς, σκίπων) = cu grea măciucă sau nuia-baston-băț. La Calim.

βαρυσμάραγδος. ό (din βαρύς, σμάραγδος) = smaragd greu-mare.

βαρυσμάραγος. ό. ή. γον (din βαρύς, σμαραγέω) = ce urlă-sună foarte tare, căruia i se aude urletul de departe (când se bate marea de vânturi. La Analect. urlet-sunet mare, ce face mare zgomot.

βαρυσμήριγξ -γγος. ό. ή (din βαρύς, σμήριγξ, μήριγξ) = cu mult păr și gros, foarte păros. La Non.

βαρυσταθμέω -ῶ (din βαρύς, στάθμη) și βαρυσταθμίζω sunt-atârñ greu la cumpănă, îngreunez cumpăna. La Diosc.

βαρυσταθμίζω. = vezi βαρυσταθμέω.

βαρύσταθμος. ό. ή. μον (din βαρύς, στάθμη) = greu la cumpănă, ce atârñă cumpăna, cel prea greu

βαρύσταθμα ὕδατα φαῦλα apele cele grele sunt vătămătoare. La Arist.

1165

2) βαρυστένακτος. ό. ή. κτον. ςι βαρύστονος (din βαρύς, στενάζω, στένω) = cel ce suspină-oftează-geme foarte greu ύποκριται βαρύστονοι făţarnicii ce se fac că oftează-ca să înşele cu oftatul, arătând că le este milă. La Dem.

1) βαρυστενάζω. = vezi βαρυστενάχω.

βαρυστενάχω (din βαρύς, στένω) ςι βαρυστενάζω. = suspin-oftez-gem foarte greu. La Hom.

βαρύστομος. ό. ή. μον (din βαρύς, στόμα) = cu gură grea βαρύστομος ίππος cal tare în gură βαρύστομον ξίφος sabie-cuţit foarte ascuţit-ce intră foarte mult. La Opi/.

βαρύστονος. ό. ή. νον. = vezi βαρυστένακτος.

βαρυστόνωσ (din βαρύστονος) = cu grele suspinuri-oftaturi βαρυστόνωσ φέρειν a suferi cu mari oftaturi-cu greu. La Eshil.

βαρυσυμφορώτατα (din βαρυσύμφορος) = a suferi foarte greu necazurile-nenorocirile. La d. Kas/.

βαρυσύμφορος. ό. ή. ρον (din βαρύς, συμφορά) = cu grea nenorocire, cu mari necazuri, de tot ticălos.

La Herod.

βαρυσφάραγος. ό. ή. γον (din βαρύς, σφάραγος) = cel ce face mare zgomot-mare gălăgie-mare urlet-sunet-La Pind.

βαρύσφυρος. ό. ή. ρον (din βαρύς, σφυρόν) = cu

picioarele grele-mari și urâte. La Maneton.

βαρύσωμος. ὁ. ἡ. μον (din βαρύς, σῶμα) = cu trup greu-mare și tare, trupez. La tâlc. lui Pind.

βαρυτάλαντος. ὁ. ἡ. τον (din βαρύς, τάλαντον) = greu la cumpănă, ce atârână la cumpăna foarte greu. La Nik.

βαρυταρβής -έος. ὁ. ἡ. βές (din βαρύς, τάρβος) = foarte fricos-sfios, cel ce are frică mare și foarte înfricoșător, cel ce aduce mare frică. La Strab. și Eshil.

βαρύτης -τητος. ἡ (din βάρος) = greutate (și după asem.) supărare.

βαρύτιμος. ὁ. ἡ. μον (din βαρύς, τιμή) = de mare preț, foarte scump. La Eliod.

βαρύτλητος. ὁ. ἡ. τον (din βαρύς, τλάω) = nesuferit, cel pe care nu-l poate suferi oarecine și cel ce suferă multe. La Analect.

βαρυτονέω -ῶ (din βαρύτονος) = pun ton asupra slomnirilor și glăsuiesc- | pronunț-proforisesc cu glas gros.

βαρυτόνησις -εως. ἡ (din βαρυτονέω) = punerea tonurilor asupra slomnirilor și glăsuire-pronunție-profora groasă.

βαρύτονος. ὁ. ἡ. νον (din βαρύς, τόνος) = bariton, cu glas gros (și după asem.) gras, gros, desdes. La Polid. și Xen.

βαρυτόνος (din βαρύτονος) = cu glas greu.

βαρυφθέκτης. ὁ. ἦ. ἤ. ἢ βαρύφθογγος (din βαρύς, φθόγγος) = cu glas mare-gros, cel ce grăiește-strigă-răcnește tare βαρυφθέκτης λέων | răcnitorul leul și βαρύφθογγος νευρά coarda cea sunătoare. La Pind. βαρύφλοισβος. ὁ. ἦ. σβον (din βαρύς, φλοῖσβος) = cu mare vâjâitură-urlet-colcăială de mare βαρύφλοισβον κῦμα valurile-talazurile cele cu mari vâjâieli-colcăieli-urlete. La Analect.

2) βαρύφορτος. ὁ. ἦ. τον (din βαρύς, φόρτος) = însărcinat-încărcat, cu greu a-l purta.

βαρυφορτόνω (din βαρύς, φορτόνω) = împovărez, însărcinez, îngreunez-apăs cu grea sarcină-povară βαρυφορτόνομαι mă încarc-mă însărcinez cu grea povară-sarcină.

βαρυφρονέω (din βαρύφρων) = mă mâhnesc-mă întristez-mă supăr, nu pot suferi.

βαρυφροσύνη -ης. ἦ (din βαρύφρων) = mare mâhnire-întristare-supărare, nesuferire. La Plut.

1166

βαρύφρων -ονος. || ἦ. (din βαρύς, φρήν) = rău-greu mâhnit-întristat-supărat, cu mare mâhnire-întristare-supărare. La Apol. și Lik.

βαρυφωνέω -ῶ (din βαρύφωνος) = grăiesc-vorbesc cu glas greu-tare-urât, strig-zbier tare când vorbesc. La Arist.

βαρυφωνία -ας. ἦ (din βαρύφωνος) = strigare tare-

urâtă la vorbă. La Hipocr. și Polid.

βαρύφωνος. ὁ. ἦ. νον (din βαρύς, φωνή) = cel cu glas mare-tare-urât-grețos la vorbă, cel ce strigă tare când vorbește. La Hipocr.

βαρύχειλος. ὁ. ἦ. λον (din βαρύς, χειλος) = cu buze mari-groase-grele, buzat. La Analect.

βαρύχορδος. ὁ. ἦ. δον (din βαρύς, χορδή) = coarda ce sună tare, cu coarde sunătoare. La Epigr.

βαρύψυχος. ὁ. ἦ. χον (din βαρύς, ψυχή) = cu greu suflet, cel ce se supune lenevirii-ticăloșiei, ticălos și cel ce mahnit-întristat, cu greutate în cap. La Sof.

βαρυώδης -εος. ὁ. ἦ. δεσ (din βαρύς, ὄδω, ὄζω) = vezi βαρύοδος. La Nik.

βαρυώδινος. ἦ (din βαρύς, ὠδίν) = ceea ce naște cu mari dureri și ce aduce mari dureri de naștere-la naștere.

βαρυώδυνος. ὁ. ἦ. νον (din βαρύς, ὀδύνη) = cel ce suferă mari dureri-mari necazuri și cel ce aduce-pricinuieste mari dureri-necazuri.

βαρυωπέω -ῶ (din βαρύς, ὄψ) = nu prea văd bine, văd întunecat-|împăienginat, sunt scurt la vedere, am orbul găinii. La Bibl.

βάρωμον (la Aten.) = vezi βάρμον.

βαρῶνος. ὁ. = baron.

βάς..! χα! χα! χα! = bre! bre! bre! ce minune.

βᾶσαν (în loc de) = ἔβησαν, din βῆμι.

βάσανα -ων. τὰ (din βάσανον) = chinuri, munci, necazuri, supărări grozave.

βασαναστραγάλα -ας. ἡ (din βάσανος, ἀστράγαλος) = ce supără-chinuiește gleznela, ca cursa ce apucă de picioare. La Luk., cursă.

βασανεύω și βασανίζω (din βάσανος) = (în)cerc, încerc oarece pe piatră, cum aurul și argintul (și după asem.) cercetez oarece cu de amănuntul ὑπὸ δακτύλων βασανίζεσθαι se cunoaște după lacrimi, ce au spălat obrazul de dres. La Xen. și căznesc-chinuiesc-juguiesc ca să aflu adevărul și necăjesc-zmacin-supăr grozav pe oarecine. La Esih. și Plut.

βασανηδόν (din βάσανος) = cu chinuri, cu cazne, cu zmacinări, cu grozave supărări. La Man.

βασανίζω. = vezi βασανεύω.

βασάνισμα -τος. τὸ. și βασανισμός, βασάνισις (din βασανίζω) = încercare-cercetare cu de amănuntul și caznă, muncă, chin, juguitură, ispită, supărare peste cuviință.

βασάνισις -εως. ἡ. = vezi βασάνισμα.

βασανισμός -οῦ. ὁ. = vezi βασάνισμα.

βασανιστήρ -ῆρος. ὁ. și βασανιστής (din βασανίζω) = cercetător, ispititor, chinuitor, căznitor, juguitor, supărător.

βασανιστήριον -ου. τό (din βασανιστήριος) = piatra

de încercat, mehenghiul, locul unde se chinuiesc-se
căznesc-se ispitesc-se muncesc oamenii, spre aflarea
adevărului și instrument de cazne-de chinuri.

βασανιστήριος. ὁ. ἡ. ον (din βασανίζω) = de cercetat,
de căznit, de chinuit, ce privește la cercetare-la cazne-
la chinuri.

1167

βασανιστής -οῦ. ὁ. = vezi βασανιστήρ.

βασανίστρια -ας. ἡ (din βασανιστής) = cercetătoare,
ispititoare, chinuitoare, căznitoare.

βασανίτης -ου. ὁ (din βάσανος) = piatra de încercat,
mehenghi.

βάσανος -ου. ἡ. = piatră de încercat pe care se încerca
aurul și argintul frecându-se ca să se cunoască de este
adevărat, meenghi, mehenghi (și după asem.)

cercetare cu de amănuntul spre aflarea adevărului,
ispită, αἱ βάσανοι instrumentele de cazne-de chinuri,
cu care muncesc-căznesc pe oameni și însuși caznele-
chinurile-muncile ce se fac oamenilor spre a afla
oarece. La Aristof. și Pind.

βασεῦμαι = (în loc de) βήσομαι din βαίνω, după lb.
dorică.

βασίλεια -ας. ἡ (din βασιλεύς) = împărăteasă, La
Hom. și βασιληῖς, βασίλιννα, βασιλῖς, βασιλίσσα -
ττα.

βασιλεία -ας. ἡ (din βασιλεύς) = împărăție, statul împărătesc, coroana împărătească. La Diod.

βασιλείᾳω -ῶ (din βασιλεία) = râvnesc-poftesc să împărătesc. La Iosif.

βασιλείδης -δου. ὁ (din βασιλεύς) = fiu de împărat.

βασιλείδιον -ου. τό (din βασιλεύς) = împărat mic, împărățel. La Teofr.

βασίλειον -ου. τό (din βασιλεύω) și βασιληϊον = împărăție, statul împărătesc și coroana-cununa-stema împărătească, palat împărătesc, sarai, cortul împărătesc, τὰ βασίλεια sărbătoare împărătească.

βασίλειος. ὁ. ἡ. ον (din βασιλεύς) și βασιλικός, βασιλήϊος, βασιληϊς = împărătească, în ce privește pe împăratul- împărăția și num. însușit.

βασιλεύς -έος. ὁ. = împărat, cneaz, sultan, rege, crai, βασιλεύτερος mai vrednic împărat, βασιλεύτατος mai vrednic de cât toți împărații, foarte vrednic împărat, împăratul împăraților. La Hom.

βασιλευτός -τή -τόν (din βασιλεύω) = stăpânit de împărat, ce se stăpânește de împărat, βασιλευτόν γένος ἀνθρώπων, neamul omenesc este făcut ca să fie stăpânit de un împărat.

βασιλεύω = împărătesc, stăpânesc ca împărat, sunt împărat, fac împărat, pun pe altul să împărătească. La Bibl., βασιλεύουσα împărătească, βασιλεύομαι sunt

sub împărat, mă stăpânesc de împărat, βασιλεύει ὁ ἥλιος-ἡ σελήνη (a)sfințește-apune soarele-luna.

βασιληΐη -ης. ἡ. = împărăție, palat împărătesc, sarai, curte. La Herod.

βασιλήϊον -ου. τό (din βασιλήϊος) = vezi βασίλειον.

βασιλήϊος. ὁ. (în loc de) βασίλειος după lb. ionică la Hom. = vezi βασίλειος.

βασιληΐς -δος. ἡ., la Hom. = vezi βασίλειος, βασιληΐς ἀρχή stăpânire împărătească = vezi și βασίλεια.

βασίλης. ὁ. οἱ. βασίλαι = adunare de călugări.

βασιλίδιον -ου. τό (din βασιλεύς) = împărat mic, împărățel.

βασιλίζω (din βασιλεύς) = pãrtinesc împăratului, țin cu împăratul, țin în partea împăratului, βασιλέζομαι mă port ca un împărat. La Plut. și Apī.

βασιλικά = vezi βασιλικῶς.

βασιλικός -κή -κόν (din βασιλεύς) = vezi βασίλειος, busuioc, βασιλική se înțelege pe din afară οἰκία adică βασιλική οἰκία casă împărătească, palat, sarai, βασιλική στοά palat împărătesc de judecată și o galerie împărătească prin care mergea la palat, τὸ βασιλικόν bursă-piață împărătească și o alifie de bube de răni. La Alex. Tral.

βασιλικῶς, βασιλικά (din βασιλικός) = împărătește, ca un împărat.

βασιλίνδα (din βασιλεύς) = se înțelege pe dinafară
παιδιά, adică βασιλίνδα παιδιά un joc

1168

de copii la care cel ce biruiește se face împăratul
jocului. La Polid.

βασίλιννα. ή. = vezi βασίλεια.

βασιλίσ -δος. ή. = împărătească vezi βασίλεια. αί
βασιλίδες îmbrăcăminte împărătească.

βασίλισσα -ττα-σης. ή. = vezi βασίλεια. La Men.

βασιλίσκος -ου. ό (din βασιλεύς) = împărațel, mic
împăraț, han tătărăsc la Plut., ochiul bouului, o pasăre
mică cu cioc subțire și pene măslinii, ce are în cap o
piatră galbenă (vasilisc), un fel de șarpe-de șopârlă, ce
se povestea că omoară pe om numai cu vederea ei.

βασίλισσα -σης. ή. = vezi βασίλεια.

βάσιμος. ό. ή. μον (din βάσις, βάω, βαίνω) = sigur,
statornic, tare, țearpă, cel pe care poate se urca-umbla
oarecine.

βάσις -εος. ή. (din βάω, βαίνω) = bază, temei, temelie,
treaptă, picior, pas, picior, treaptă, talpă de picior, șes,
fund, suis, fundament. La Plat., |cătăleală, βάσις
τόξου |si(n)u| talpa casei, ce se pune drept temelie.

βασκαίνω, βασκανίζω = deochez, fermec, amăgesc,
zavistuiesc, pizmuiesc, vatăm, defăimez, cuget rău. La
Teocr., Arist., Aristof., Esiod., Dem., Herod. și Plut.

βασκανητικός -κή -κόν (din βάσκανος) și

βασκαντικός. = de deocheat, | deochecios, deochetor, amăgicios, amăgitor, de amăgit, de zavistie, zavistnic, pizmătăreț, de defăimat, defăimător. La Plut.

βασκανία -ας. ή (din βάσκανος) și βασκοσύνη = deocheat, | de deochi, zavistie, mozavirie, pizmă, defăimare.

βασκανίζω. = vezi βασκαίνω.

βασκάνιον -ου. τό. = (din βάσκανος) τὰ βασκάνια, semne de deochi, spre a păzi pe copil, pe cai a nu se deochea. La Strab. și Polid. și semnele ce se pun pe la ușile prăvăliilor.

βάσκανος. ό. ή. νον = deochetor, vrăjitor, amăgitor, fermecător, zavistnic, pizmătăreț, pizmaș, defăimător. La Esih., Arist., Sof., Dem., Herod. și Plut.

βασκάνος (din βάσκανος) = cu deochi-vrajă-amăgeală, cu zavistie-pizmuire-cu defăimare.

βασκάς -ή. = φασκάς.

βάσκιλλος. ό. ή. λον = βάσκιλος și flecar, trăncănitor.

βασκοσύνη -ης -ου. ή. = vezi βασκανία.

βάσκω -ομαι (din βάω, βαίνω) = mă duc, merg, βάσκ` ι̃θι du-te, mergi de aici. La Hom.

βασμός -οῦ. ό. = (în loc de) βαθμός, după lb. ionică. La Aten.

βασοῦμαι = (în loc de) βήσομαι după lb. eolic.

βᾱσσα și βάσση = (în loc de) βῆσσα, βήσση, după lb. dorică.

βασσάρα -ας. ή. și βασσάρη -ης. ή. = basara, doina lui Bacus, vulpe, βασσάραι haine de vulpe ce le purta bacantele, la Esih. și însuși bacantele (și după asem.) femeie obraznică și fără rușine. La Xen. și Licof.
βασσάρειος. ό. ή. ον și βασσαρικός = de vulpe, de bacantă.

βασσαρεύς -έως. ό (din βασσάρα) și βάσσαρος = nume adăugat a lui Bacus.

βασσαρέω (din βασσάρα) = vezi βακχεύω.

βασσαρικός -κή -κόν = vezi βασσάρειος.

βασσάρειον -ου. τό (din βασσάρα) = vulpuliță, mică bacantă. La Herod.

1169

βασσαρίς -δος. ή (din βασσάρα) = vulpe, bacantă.

βάσσαρος -ου. ό (din βασσάρα) = vulpe, vezi și βασσαρεύς.

βάσσος -εος. τό. = vezi βήσσα.

βάσσων. ό. = (în loc de) βαθύτερος din βαθύς, după lb. dorică mai adânc.

βασταγή -ής. ή. și βάσταγμα (din βαστάζω) = țitură, ținere, sarcină, povară, încărcătură.

βαστάζω (din βάω, βάσω, βατός) = țin în mână-în brațe-în sus, asupra-mi oarece, duc pe mâini-car în spinare-port în cărcă oarece, ridic în sus oarece, cântăresc-încerc cu mâna oarece, să văd cât de greu

este și (și după asem.) sufăr, rabd βαστάζομαι mă țin și cealalte cu «mă». La Hom., Suida, Teocr., Arist., Poliv., Pind., Diog. La /Ept. și Evst.

1) βασταγάρης. ó. și βαστάζος, βαστακτής, și βάσταξ (din βαστάζω) = hamal, cel ce ține în spinare -cel ce duce cu spinarea-în cârcă-în brațe oarece.

2) βαστάζος -ου. ó. = vezi βασταγάρης.

2) βαστακτής -κτου̃. ó. = vezi βασταγάρης.

3) βαστακτικός -κή -κόν (din βαστακτής) = de ținut, ce poate ține.

1) βαστακτά, βαστακτικώς (din βαστακτός, βαστακτικός) și βασταχτά = țiind, cu ținere.

5) βαστακτός -τή -τόν (din βαστάζω) = ce se poate ține-purta-ridica. La /Melea. și Esih.

4) βαστακτικώς. = vezi βαστακτά.

βάσταξ -ος. ó. = bogat de neam, la Esih. și Etim. vezi și βασταγάρης. La Teor., Prot.

βασταχτά. = vezi βαστακτά.

βατάλη -ης. ή (din βάταλος) = femeie desfrânată de tot-fără rușine, ce se încalecă pe dinapoi, ca | puștii-ca sodomiții.

βαταλίζομαι (din βάταλος) = mă încalec pe dinapoi ca sodomiții-ca | puștii-ca olanii (și după asem.) mă port foarte desfrânat-fără nici o rușine. La Etim.

βαταλίσμός ου̃. ó (din βαταλίζομαι) = urmarea sodomițiilor-sodomicească urmare-faptă de | puști-

de olan.

βάταλος. ὁ. ἡ. λον și βάτταλος. = l puști, olan, libcheu, sodomit și muzicant de la Efes.

βατάνη -ης. ἡ. = strachină, taler, tupsie, blid.

βατάνιον -ου. τό (din βατάνη) = străchioară, taleraș, tupsioară, bliduleț.

βατάχος -ου. ὁ. = vătăf.

βᾶτε. = din βαίνω.

6) βατεύω și βατέω = umblu, merg, calc și (și după asem.) βατεύονται se încălesc iepete, se gonesc vitele, se cățălesc câinii, se lînnoadă câinii, se calcă păsările, se încârligă câinii, se cotoiesc pisicile, se mârlesc oile-caprele. La Teocr., Evr. și Plut.

1) βάτευμα -τος. τό (din βατεύω) = mârlițură, mârleală, gonitură de vite, cățăleală de câini, cotoială de pisici.

4) βατευτικός -κή -κόν (din βατεύω) = de gonitură-de cățăleală-de mârleală și celelalte de la βατεύω.

5) βατευτικῶς (din βατευτικός) = cu cățăleală-cu mârleală și celelalte de la βατεύω, dea cățălitele-dea mârlitele și celelalte de la βατεύω.

2) βατεῦνται = (în loc de) βατεῦονται.

3) βατευτής -του. ὁ. și βᾶτης (din βατεύω) = armăsar, taur, vita cea bărbătească ce încălesc pe cele femeiești.

βατέω = vezi βατεύω.

βᾶτην = (în loc de) ἐβήτην, din ἔβην.

βατήρ -ῆρος. ὁ (din βατέω) = umblător, mergător, și cel ce umblă măreț. Prag, treaptă la Polid.

1170

Semnul-punctul de unde pleacă luptătorii, cuiul vioarei, călușul vioarei, cheie de muzică cu care întinde coardele. La Nicom. și baston, toiag în care se reazemă oarecine. La Nik.

βατήριος. ὁ. ἡ. ιον (din βατήρ) = de încălecat, de împreunat βατήριον λέχος împreunarea bărbatului cu femeia. La Fochil.

βατηρίς -δος. ἡ (din βατήρ) = scară. La Analect.

βάτης -του. ὁ (din βάω, βατήρ) = vezi βατευτής.

βατί -ου. τό. = vezi βάτος.

βατία -ας. ἡ. βατιλιά, βατλιά, βατσινιά, βατσουνιά și βάτος = mărăcine, rug. La Pind. și Hom., leasă de mărăcini.

βατιάκη -ης. ἡ. = pahar, năstrapă, cupă, cană.

2) βατιάνειον -ου. τό. = (la Aten.) însă cu greșeală (în loc de) βατιάκιον.

βατιδοσκόπος -ου. ὁ (din βατίς, σκοπέω) = lacom de cegi, iubitor de cegi. La Aristof.

βατιλιά ᾶς. ἡ. = vezi βατία.

1) βατιάκιον -ου. τό. și βάτιον (din βατιάκη) = păhăruț, năstrăpioară, cupișă.

βάτινος. ὁ. ἡ. νον (din βάτος) = de mărăcini, de rug τὰ βάτινα porumbe, mure sălbaticе.

βάτιον -ου. τό. = vezi βατιάκιον. La Aristof.

βάτιος -ου. ό. = vezi βατίς.

βατίς -δος. ή. = un soi de pește cu ghimpi, poate fi cega, o păsărică ce petrece pururea prin măřăcini. La Arist., unde la copii se găsesc și βάτιος, σάκιος, σάτιος molotru de mare. La Plin.

2) βατοδρόπος. ό. ή. πον (din βάτος, δρέπω) = cel ce adună porumbe, mure. La Hom. și cel ce scoate măřăcinii-rugii din pământ.

1) βατλιά -ᾱς. ή. = vezi βατία.

βατόεις -όεσσα -όεν și βατώδης (din βάτος) de măřăcine, de rug, plin de măřăcini, ca măřăcinele, ca rugul, în chipul măřăcinelui-rugului. La Nik.

5) βάτος -ου. ή. și βατί = un soi de pește cu ghimpi ca cega. La Arist., βάτος -ου. ό. = o măsură de apă. Vezi și βατία, βάτος χαμαίβατος fragi, căpsune, βᾶτος ὀρθοφυής zmeură, mure, βάτος ήδειᾱ, βατία ήδειᾱ zmeură. La Teof. și Diosc.

4) βάτον -ου. τό. = mure, porumbe.

1) βατοκόπι -ου. τό. și βατοκόπιον -ου. τό (din βάτος, κόπτω) = | cosoaie , cosop.

2) βατομουριά -ᾱς. ή. (din βατόμουρον) = măřăcine,.. rug, spin.

3) βατόμουρον -ου. τό (din βάτος, μούρον) = porumbe, mure, zmeură.

βατός -τή -τόν (din βάω, βάινω) = de umblat, pe care poate călca-umbla oarecine. La Xen., όδος βατή drum umblat.

βατράχειος. ό. ή. ον (din βάτραχος) = de broască, în ce privește pe broască, broștesc și în fața broaștei. La Aristof.

βατραχέω -ῶ (din βάτραχος) = mă poticnesc ca broasca, sar ca broasca.

βατραχίζω (din βάτραχος) = umblu prin apă ca broasca, înot ca broasca, urmez ca broasca, îmi scrântesc picioarele căzând-sărind ca broasca.

βατράχιον -ου. τό (din βάτραχος) = broscuță și iarbă broștească, iarba prunelor, piciorul găinii și floarea broaștelor. La tâlc. lui Aristof.

βατραχίς -δος. ή (din βάτραχος) = o haină în fața (culoarea) broaștei, adică verde închis și ca floarea broaștelor. La Aristof.

βατραχίτης -ου. ό (din βάτραχος) = ca broasca, în fața broaștei, verde închis, vatrahit, o piatră scumpă la față (culoare) verde ce se povestea că se găsește în capul broaștei râioase.

1171

βατραχομυομαχία -ας. ή (din βάτραχος, μῦς, μάχη) și βατραχομυομαχία = vatrahiomahie, război mare între broaște și șoareci-scris de Hom.

βάτραχος -ου. ό. ή. = broască, un soi de pește în chipul broaștei, limbariță, o bubiță sub limbă la copiii mici, găvânitura tălpii calului, om de nimic, (după asem.) la Plat., βάτραχος πράσινος brotăcel.

βασινιά -ᾶς. ή. = vezi βατιά.

βατσουνιά -ᾶς. ή. = vezi βατιά.

βάσινον -ου. τό. = zmeură.

βάπταλος -ου. ό. ή. = vezi βάταλος.

βατταρίζω (din βάπτος) și βαπτολογέω = vorbesc ca un găngan, pângăresc, balbuțesc, vorbesc ca un balbut, mi se împleticește limba când vorbesc, mă înec când vorbesc. La Nik., vorbesc peltic, bolborosesc.

βαττάρισμα -τος. τό și βατταρισμός (din βατταρίζω) și βαπτολογία = vorbă peltică-găngavă, găngăveală, găngăvitură, balbuțeală.

βατταρισμός -ου. ό. = vezi βαττάρισμα.

βατταριστής -ου. ό (din βατταρίζω) și βαπτολόγος = peltic, găngan, balbuțitor.

βάπτιξ -κος. ή. = vezi βάννα.

βαπτολογέω -ῶ (din βάπτος, λέγω) = flecăresc, vorbesc fleacuri, vorbesc multe și zadar. La Esih. vezi și βατταρίζω.

βαπτολογία -ας. ή (din βαπτολόγος) = flecăreli, vorbe zadarnice, vezi și βαττάρισμα.

βαπτολόγος -ου. ό. ή. γον (din βάπτος, λέγω) = flecar, cel ce vorbește multe și zadar, vezi și βαπταριστής.

βάπτος -ου. ό. = nume însușit al unui împărat din Libia-din Africa ce era peltic și gângav. La Herod.

βαπτύλη -ης. ή (din βαιός) = pitică, bondoacă, scurtă, îndesată. La tâlc. lui Aristof.

βατώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βάπτος) = vezi βατόεις, βατῶδες μῶρον porumbă, mură. La Poliv.

βαυβαλίζω și βαυβάω = mi-e somn | adorm eu și adorm pe altul, βαυβῶμεν εἰσελθόντες intrând în casă să ne culcăm să dormim. La Evr.

βαυβάω = vezi βαυβαλίζω.

βαῦζω (din βαύ, βαύ sau βάου, βάου sau γάου, γάου = lătratul câinilor, latru ca căței. La Teocr., (și după asem.) strig tare. La Eshil și ocărăsc, | |. La Aristof. și plâng, mă vait. La Eshil.

βαυκαλάω -ῶ și βαυκαλίζω, βαυκαλόω, καυκαλόω = adorm pe copil cântându-i și legănându-l cu leagănul, ca doicile și cânt să doarmă.

βαβκάλημα -τος. τό (din βαυκαλάω) = cântecul de somn ce-l cântă doicile ca să adoarmă pe copiii când îi leagănă, începând cu nani,nani puiul mamei.

βαυκαλίζω = vezi βαυκαλάω.

βαβκάλιον -ου. τό. și καυκάλιον și βαύκαλις, καύκαλις, βωκάλιον, καύκαλον, καυκίς = ulcior-

carafă-butilcă cu gâtul lung și strâmt și orice vas cu gât strâmt care când torni apă în el sau verși din el, cântă glu, glu, glu. La Alex.

βαύκαλις -εως. ή. și -ιδος. și κάυκαλις = vezi βαβκάλιον. La Anal. lui Vek.

βαύκαλος -ου. ό (din βαυκός) = delicat, frumos, împodobit.

βαυκίδες -δων. αί. și καυκίδες = încălțăminte femeiești. La Polid. vezi și βαυκάλιον.

1172

βαυκίζω -ομαι (din βαυκός) și καυκίζομαι = petrec în desfătări și (mă) moleșesc petrecând în dezmierdări.

βαύκισμα -τος. τό și βαυκισμός (din βαυκίζω) = desfătare, dezmierdare, desfrânare, petrecere în desfătări-în dezmierdări-în desfrânări. La Polid., dar la Esih., se găsește în loc de un joc-de un dans foarte delicat, unde de-abia se mișcă picioarele, izvodit de unul ce se numea βάβκου.

βαυκισμός -οῦ. ό. = vezi βαύκισμα.

βαυκοπανουργος. ό. ή. χον (din βαυκός, πανουργος) = prefăcut, fățarnic. La Arist.

βαυκοπόνηρος. ό. ή. ρον (din βαυκός, πονηρός) = fățarnic, prefăcut spre răutate.

βαυκός -κή-κόν. = delicat, gingaș, voios.

βαύνη -ης. ή. și βαῦνος (din ἄνω, βαύω) = cușniță de fierar, coș-cuptor-vatră de fierărie și celelalte metale

(și după asem.) pirostii pe care se topesc metalele, cușniță mutătoare- | mutatică (-bilă). La Esih., Suida și Polid.

βαῦνος -ου. ὁ. = vezi βαύνη.

βαύριον, βαυριόθεν. = vezi βύριον.

βαῦσδειν = (în loc de) βαῦζειν.

βαφεῖον -ου. τό (din βαφή) = boiangerie, prăvălia vopsitorului.

βαφεύς. ἕως. ὁ (din βάπτω) = boiangiu, vopsitor și βαφέας, βαφιᾶς. La Plut.

βαφή -ῆς. ἡ (din βάπτω) = vopsea, boia și ceea ce s-a muiat în vopsea, s-a vopsit și ce se moaie în orice lucru curgător (și după asem.) căleală, călitură și tăișul cuțitului. La Luk., Plut., Arist. și spoială cu orice.

βαφικός -κή-κόν (din βαφή) = de vopsit, ce privește la vopsit, βαφική se înțelege pe dinafară τέχνη adică βαφική τέχνη meșteșugul vopsitorului- boiangiului.

βάφω = (în loc de) βάπτω.

βάψιμος. ὁ. ἡ. μόν (din βάπτω) = de vopsit, ce se poate vopsi. La Iam.

βάψις -εως -ή (din βάπτω) = vopsire, călire.

βάω = netrebn. din care, βῆμι, βαίνω.

βγάλισμον -ου. τό (din ἐκβάλλω) = scoatere.

βδάλλω. = sug, mulg. La Arist. și Nik. și βδέλλω.

βδάλσις -εως. -ή. = sugere, sugătură, mulgere, mulgătură.

2) βδελλάζω și βδελλίζω = pun lipitori (din βδέλλα).
La Gal. și Strabo.

1) βδέλλα -ας. ή. = lipitoare (ceea ce sugere sângele omului și un soi de pește ca țiparul, ca helul. La Lin., Gali. și Strabo și un copac negru, foarte mirositor din care curge o materie ca rășina de brad.

2) βδελλίζω = vezi βδελλάζω.

1) βδέλλω = vezi βδάλλω.

βδέλλιον -ου. τό. = un copac negru, foarte mirositor din care curge o materie ca rășina de brad și însuși rodul acestuui copac, ce se aseamănă cu smochinele cele sălbatic. La Diosc.

βδελλολάρυγξ -γος. ό. ή (din βδέλλα și λάρυγξ) = lingușitorul cel cu gâtul ca de lipitoare. La Suida.

βδέλλος -εος. τό (din βδέω) = bășină, | mirosul candeliei-lumânării când se stinge.

βδέλυγμα -τος. τό (din βδελύττομαι -σσομαι) și βδελυγμός, βδελυγμία = scârbă, spurcăciune, greață, urâciune. La Xen. și Esih.

βδελυγμία -ας. ή. = vezi βδέλυγμα.

βδελυγμός -ού. ό. = vezi βδέλυγμα.

1173

βδελυγμίας -ου. ό (din βδέλυμα) = puturos, împruțit.

βδελυκτός -κτῆ-κτόν (din βδελύττομαι) = urâcios, scârbos, de scârbă, vrednic de a-l urî, de a i se face scârbă de cel grețos.

βδελυκτότροπος. ὁ. ἡ. πον. ἢ βδελύκτροπος (din βδελυκτός, τρόπος) = cu năravuri urâte-scârboase. La Eshil.

βδελυρεύομαι (din βδελυρός) = mă port urât-scârnav-spurcat. La Dem.

βδελυρία -ας. ἡ (din βδελυρός) = urâciune, spurcăciune, scârnavie, caracterul celui spurcat. La Teofr. greață.

βδελυρός -ρά -ρόν. ἢ βδελυχρός = spurcat, urât, scârnav, grețos, urât la vorbă și la vedere, o mascara.

βδελυρῶς (din βδελυρός) = cu spurcăciune, cu scârnavie, cu greață, ca un spurcat, ca un scârnav, ca un grețos și βδελυχρῶς.

βδελύσσω -ττω (din βδέω, βδέλω, βδελύω) = aducscot putoare, scârbă, greață, put, βδελύσσομαι-ττομαι mi-e urât, mi-e scârbă de oarecine, îmi aduce greață, îl urăsc, mă scârbesc de el și mi-e frică de el.

βδελυχρός -ρῶς. = vezi βδελυρός -ρῶς. La Aten.

βδέννυμαι, βδένω, βδενύω, βδύλλω = scot o putoare urâtă-supărăcioasă, mă bășesc-fâsâiesc-pârțâiesc. La Aristof.

βδέσμα -τος. τό (din βδέω) = putoare urâtă-supărăcioasă, bășină.

βδέω -ῶ. = vezi βδέννυμαι.

βδύλος -ου. ὁ (din βδέλω) = putoare urâtă-supărăcioasă ca a candelii-a lumânării când se stinge. Bășină.

βδύλλω = vezi βδέννυμαι.

βέβαα (în loc de) βέβακα, βέβηκα după lb. ionică.

βέβαμεν (în loc de) βεβάαμεν, βεβήκαμεν. βεβάμεν

(în loc de) βεβάναι, βεβηκέναι. βεβάασιν (în loc de)

βεβήκασιν. βεβαώς (în loc de) βεβηκώς toate din βάω, βῆμι.

βέβαια = vezi βεβαίως.

βεβαιώνω = vezi βεβαιόω.

βεβαιόπιστος. ὁ. ἡ. στον (din βέβαιος, πιστις) = cel ce ține de vorbă, statornic la vorbă și vrednic de crezut.

βέβαιος. ὁ. ἡ. ον (din βάω, βαίνω) = sigur, statornic, tare, țearpăn, înțelenit și (și după asem.) adevărit, încredințat τὸ βέβαιον vezi βεβαιότης.

βεβαιότης -τος. ἡ. și τὸ βέβαιον (din βέβαιος) = | sigurita, siguranță, întărire, tărie.

βεβαιότροπος. ὁ. ἡ. πον (din βέβαιος, τρόπος) = statornic la fire. La Fot.

βεβαιόω -ῶ. și βεβαιώνω (din βέβαιος) = întăresc, înțelenesc, statornicesc, adeverez, încredințez, asigur.

La Dem. și Plat., βεβαιῶ τὴν πόλιτσαν | achit(arisesc) polița.

2) βεβαιωσις -εως -ή (din βεβαιώω) = adevărire, încredințare, întărire, confirmare.

1) βεβαίως (din βέβαιος) și βέβαια = adevăr, în adevăr, cu siguranță, cu bună seamă.

2) βεβαιωτικός -κή-κόν (din βέβαιος) = de adevărire, de încredințare, de siguranță, de întărire, ce poate adevări-încredința-asigura-întări.

1) βεβαιωτής -του. ό (din βέβαιος) = adevăritor, încredințător, asigurator, întăritor. La Plut.

βέβακται, βέβαγμαi = din βάζω.

βέβαμεν = vezi βέβαα. βεβάμεν vezi βέβαα.

1174

βεβαρηώς (în loc de) βεβαρηκώς, din βαρέω după lb. ionică.

βέβηλος. ό. ή. λον (din βάω, βηός, βέβηλος) = de umblat-de călcat, adică un loc-un drum slobod pe care poate oricine să calce-să umble. I se împotrivesc ἀβέβηλος adică sfințit-poprit, a nu-l călca nimeni (și după asem.) spurcat, pângărit, profan, nesfințit, murdar. La Sof., /Api., Plut. și Analect.

βεβηλόω -ῶ (din βέβηλος) = slobozesc un loc ca să-l calce oricine-dau voie să umble pe el oricine (și după asem.) spurc-pângăresc-murdăresc oarece.

βεβήλωσις -εως -ή (din βεβηλόω) = | pângărâciune, spurcăciune, murdărie.

βεβιασμένος -νή-νόν-νωσ (din βιάζομαι) = siluit, cu

silă și βεβημένος.

βεβημένος = vezi βεβιασμένος.

βέβλαφα (din βλάπτω, βέβλαιν, βέβλεσθαι din μέλλω, μέμβλω schimbând pe μ în β) = îngrijesc, îmi pasă, mă căiesc. La /Esih.

βέβληαι = (în loc de) βέβλησαι după lb. ionică.

βεβλήαται (în loc de) βέβληνται după lb. ionică, din βάλλω.

βεβλήατο (în loc de) έβέβληντο, din βάλλω.

βέβληκα = din βάλλω.

βεβοήαται (în loc de) βεβοήνται din βοάω.

βεβολήαται = (în loc de) βεβόληνται din βολέω.

βεβολήατο (în loc de) έβεβόληντο, din βολέω (în loc de) βάλλω.

βεβολημένος (în loc de) βολημένος, din βολέω (în loc de) βάλλω.

βεβοστρυχωμένος = din βοστρυχοῦμαι.

βέβουλα = din βούλομαι.

βεβουλευμένος (din βουλεύομαι) = cu socotință bună, cu minte.

βεβραδών -ωνος. ό. = greier.

βεβράζω = cânt ca greierul.

βεβράξ -κος. ό. = greier.

βεβράς -δος. ό. = un soi depește ca sardelele.

βέβροχα (în loc de) βέβρεχα = din βρέχω după lb. atică.

βεβρεγμένος = din βρέχω.

βεβρώθω (din βρώσκω, βρώθω și cu βε ad.) =
mănânc de tot. La Hom.

βέβρωκα = din βρώσκω.

βεβρώς -τος. ό. = din βρώσκω (în loc de) βεβρωκώς.

βεβυσμένος = din βύω.

βέβωκα = βόσκω.

βεβωμένος (în loc de) βεβοημένος = din βοάω, după
lb. ionică și dorică.

βεβωμένος = din βρώσκω.

βεβώς -ώτος. ό. = (în loc de) βεβαώς după lb. atică.

βέδω. τό. (în limba frigiană din Frigia) = apă. La Orf. și
Clim. (Strom).

2) βεζενές -νέ. ό = cuv. turc. ce înseamnă limba
cumpenelor-a cântarului și vergeaua lor de care se
atârnă greutatea și (și după asem.) însuși cumpăna,
cântarul, balanța, lvezenia, terezii.

βεζύρης -ρου. ό. = cuv. turc. ce înseamnă o dregătorie
mare, vechil de împărat, vizir.

1) βεελζεβούλ. ό. = cel mai mare peste draci, cuv. evr.
velzevul.

βέη = (în loc de) βῆ din βαίνω după lb. ionică.

1175

βέθρον -ου. τό (în loc de) βέρεθρον, după scurt. =
vezi βάραθρον.

βεινέω și βινέω (din βέω în loc de βάω, βένω, βείνω)

= mă împreună cu o femeie cu sila, fără voia ei, iar împreună după lege se zice ὀπύειν. La Esih. βεινητιάω și βινητιάω (din βεινέω, βίνέω) = am mare poftă de împreunăre-să mă împreună cu femeie, mor de poftă.

βείω, în loc de βῶ, din βαίνω = merg, umblu, și din βέω, βάω, βείω, cu adăugirea lui ι (în loc de trăiesc) βείομαι umblu, merg, mă preumblu și trăiesc, ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτί până voi merge eu. La Hom. și αὐτὸς δηρὸν βέη mult vei trăi. La Hom. și τίνυ βείομαι la ce să mai trăiesc. La Hom.

4) βεκκεσέληνος. ὁ. ἡ. νον și βεκκεσεληνικός (din βέκκος, σελήνη) = mai vechi decât pâinea și luna adică prea vechi și (și după asem.) prost, nebun, neghiob, nerod. βακκεσέληνος λῆρος basnă băbească, vorbă de babă. La Aristof., Plut. și Herod.

5) βέκκος. τό. și βέκος, βέκκες după lb. frigiană = pâine și prost, nebun. La Herod., Strab., Gali., Apol. și tâlc. lui Aristof.

1) βεκιλέτι -ου. τό. și βεκιλέτιον -ου. τό. = vechilet.

2) βεκίλης -ου. ὁ. = vechil.

3) βεκίλ-χάρζης = haznatar, vătaf de curte, chelar. βέλεαρ (în loc de) δέλεαρ după lb. eolic. și βλήρ, după scurtare.

βελάζω (din βλήχω) = behăie oaia.

βελανιδιά -ᾶς. ἡ. = (în loc de) βαλανιδιά.

βέλασμα -τος. τό (din βελάζω) = behăitură.

βελέεσσι -τοῖς. = din βέλος.

βεληφόρος. ὁ. ἡ. ρον (din βέλος, φέρω) = cel ce poate săgeta. La Epigr., βέλεκος și βέλλεκος, βέλλικυς = o buruiiană ce iese prin linte.

βέλεμνον -ου. τό. = săgeată. La Hom., suliță.

βελεμνίτης -του. ὁ (din βέλεμνον) = o piatră ascuțită la vârful ca săgeata.

2) βελέντσα -ας. ἡ. = cojoc, velință, zeghe, cergă, pătură, plonad.

1) βέλενος -ου. ὁ. = un soi de pește ascuțit ca sulița.

βελεσσιχαρής -έος. ὁ. ἡ. ρές (din βέλος, χαίρω) = iubitor de săgeți, cel ce se bucură de săgeți, vânător de săgeți, cel ce se bucură a arunca la săgeți. La Anal. a lui Vek.

βελίαρ. ὁ. = cuv. evr. ce înseamnă drac, satană, apostat, veliar. La Xris. și Teofi.

βελίτης -ου. ὁ (din βέλος) = bun de suliță-de săgeată, βελίτης κάλαμος trestie bună de suliță-de săgeată. La Grop.

βέλλερος -ου. ὁ. = num. însușit, vezi ἔλλερος.

βελλεροφόντης -του. ὁ (din βέλλερος, φονέω) = cel ce a omorât-ucis pe un tâlhar vestit ce se numea βέλλερος.

βελόακον -ου. τό (din βέλος, ἄκος) = doctorie ce vindecă rănile de săgeți.

βελοθήκη -ης. ἡ (din βέλος, θήκη) = tolbă de săgeți, faretră. La tâlc. lui Hom.

βελομαντία -ας. ἡ (din βέλος, μαντεία) = proorocire-ghicitură prin săgeți, velomantie.

βελονάκι -ου. τό. și βελονάκιον -ου. τό. = acuzor.

βελόνη -ης. ἡ (din βέλος) = vârful suliței-săgeții (și după asem.) ac, βελόνη κεφαλωτή ac cu gămălie τῶν, κλάδων βελόναι frunze. La Nik., și un soi de pește cu botul ascuțit și cu spatele alb ca argintul.

βελόνι -ου. τό. și βελόνιον -ου. τό. = ac.

βελονιάζω (din βελόνι) = bag pe gaura acului, petrec ața prin ac.

1176

βελονίς -δος. ἡ (din βελόνη, βέλος) = acuzor.

βελονοειδής -έος. ὁ. ἡ. δές (din βελόνη, εἶδος) = ca acul, în chipul acului, ascuțit ca acul.

βελονοθήκη -ης. ἡ (din βελόνη, θήκη) = acar.

βελονοποικιλέω -ῶ (din βελόνη, ποικίλω) = cos flori cu acul, cos la bibile-la colți.

βελονοποικίλτης -ου. ὁ (din βελονοποικιλέω) = cusător de flori cu acul.

βελονοποικίλτρια -ας. ἡ (din βελονοποικίλτης) = cusătoare, cusătoreasă de bibile-de colți.

βελονοποιέω -ῶ (din βελόνη, ποιέω) = fac-lucrez la ace.

βελονοποιΐα -ας. ἡ (din βελονοποιέω) = lucrarea acelor.

βελονοποιός. ό. ἡ. όν (din βελόνη, ποιέω) = lucrător de ace.

βελονοπώλης -ου. ό (din βελόνη, πωλέω) = vânzător-neguzător de ace.

βελονοπώλης -δος. ἡ (din βελονοπώλης) = vânzătoare-negustoreasă de ace.

βελονοτρύπα -ας. ἡ (din βελόνη, τρύπα) = urechea acului.

2) βελοποιΐα -ας. ἡ (din βελοποιος) = lucrarea sulițelor, săgeților.

1) βελοποιέω -ῶ (din βέλος, ποιέω) = lucrez la sulițe-la săgeți.

βελοποιός. ό. ἡ. όν (din βέλος, ποιέω) = lucrător de sulițe-de săgeți.

βέλος -εος. τό (din βάλλω) = arma cu care te bați de departe aruncându-o, cum sulița, săgeata, praștia.

ἐντός βελῶν printre sulițe-printre săgeți, ἐκτός βελῶν afară de sulițe-de săgeți (și după asem.) βέλη διός fulgerele, ὄξυ βέλος dureri de facere și rană, durerea rănii și fazele soarelui-luminii. La Herod., Hom. și Evst.

βελοστασία -ας. ἡ (din βελόστασις) = locul unde se așeza mașinile de săgeți-de sulițe.

βελόστασις -έως. ἡ (din βέλος, ἴστημι) = mașina cu care arunca săgeți-sulițe-pietre asupra vrăjmașilor. La Sik., meterezuri.

βελοσφενδόνη -ης. ἡ (din βέλος, σφενδόνη) = săgeata aprinsă ce se arunca ca și cu o praștie asupra vrăjmașilor, cum se aruncă acum bombele cu piua. La Plut.

βελουκκέω -ῶ (din βέλος, ἔλκέω) = trag-scot săgeata din trup. La Pavl.

βελουκκία -ας. ἡ (din βελουκκός) = tragerea-scoaterea săgeților din trup.

βελουκκικός -κή-κόν (din βελουκκός) = bun de tragerea-de scoaterea săgeților, ce privește la scoaterea săgeților din trup, τὸ βελουκκόν instrument de scoaterea săgeților.

βελουκκός -κή-κόν (din βέλος, ἔλκω) = cel ce trage-scoate săgețile din trup.

3) βελοφόρος. ὁ. ἡ. ρον (din βέλος, φέρω) = cel înarmat cu săgeți-cu sulite-cu lance.

2) βελοφορία -ας. ἡ (din βελοφόρος) = înarmare cu săgeți-cu sulite.

βέλτατος. ὁ (din βελτίων) = mai bun decât toți, prea bun, foarte bun. La Eshil. și Evm.

βέλτερος -έρα -ερον (din βελτίων) și βελτίων = mai bun unul decât altul. La Hom., Eshil. și Evm.

βέλτιον = vezi βελτίων.

βελτιόω -ῶ (din βελτίων) = îmbunătățesc, fac oarece mai bun decât este, meremetisesc.

βέλτιστα (din βέλτιστος) = mai bine, foarte bine.

βέλτιστος -στή -στόν (din βελτίων) = mai bun decât toți, prea bun, τὰ βέλτιστα cele mai bune.

βελτίω = (în loc de) βελτίονα după scurt.

βελτίων -ονος. ὁ. ἡ., τὸ βελτιον (din βέλος) = cel ce aruncă mai bine săgeata-sulița, vezi și βέλτερος. La Hom., βέλτιον πωλεῖν a vinde mai scump.

βελτιόνως (din βελτίων) = mai bine.

βελτίωσις -εως. ἡ (din βελτιόω) = îmbunătățire, meremet, prefacere spre mai bine.

1177

βελτιωτικός -κή-κόν (din βελτίων) = de îmbunătățire, îmbunătățitor, de meremet, meremetisitor.

βελφίν = (în loc de) δελφίν după lb. eolic.

βέλω = (în loc de) δέλω | voi(esc).

βεμβεύω, βεμβέω = vezi βεμβηκίζω.

βεμβηκιάω, βεμβικιάω (din βέμβηξ) = mă învârtesc-mă întorc, ca o sfârlează- ca un vârtej. La Aristof.

βεμβηκίζω, βεμβικίζω și βεμβεύω, βεμβέω și βεμβρέω (din βέμβηξ) = învârtesc-întorc-sucesc oarece ca un fus- ca un vârtej-ca o sfârlează. La Aristof. și Esih.

βέμβηξ -κος. ή. și βέμβρηξ, βέμβριξ = vârtej de lemn, sfârlează, spânel. La Aristof. vârtej de vânt, tulburarea vântului și muscă mare, albină mare, trântor, învârtitura vârtejului. La Opi.

βεμβικώδης -εος. ό. ή. δεξ (din βέμβηξ) = ca vârtejul.
La Aten.

2) βεμβράς = greier și un soi de sardele mici.

βεμβρεύω, βεμβρέω = vezi βεμβηκίζω.

βέμβρηξ, βέμβριξ = vezi βέμβηξ.

1) βεμβράνη -ης. ή. = (în loc de) μεμβράνη.

5) βενδούζα -ας. ή și βεντούζα = ventuză, (și după asem.) ochiurile de la picioarele caracatiței.

1) βένδεια -ας. ή. = vezi βενδίζ.

2) βενδίδειον -ου. τό. și βενδιδία = capiște a Artemidei, a Dianei, τὰ βενδίδεια sărbătoarea-praznicul Artemidei. La Plat.

3) βενδιδία -ας. ή. = vezi βενδίδειον.

4) βενδίζ -δος. ή. și βένδεια = nume adăug. al Artemidei, poreclele Artemidei. La Strab.

βενετία -ας. ή. = Veneția.

2) βενέτιος -ιά-ίόν și βενέτικος = de la Veneția, din Veneția, de Veneția.

1) βενέτικος -κη-κον = vezi βενέτιος.

βενετὸς -τῆ -τὸν = venețian, locuitor din Veneția, venețiancă.

βενθεσικύμη -ης. ή (din βενθεσίκυμος) = vezi

βενθεσίκυμος.

βενθεσίκυμος. ό. ή. μον (din βένθος, κῦμα) = cel ce
înoată în fundul mării. βενθεσικύμη fata Amfitriei.

La Apolod.

βένετον -ου. τό. = vorsea albă de cositor, spoială de
cositor. La Apet.

βενεφίκιον -ου. τό. = beneficiu, dar de bună voie. La
Vals.

βένθος -εος. τό (în loc de) βάθος = fundul, adâncul.
La Hom.

βέντερο = vezi γέντερο.

βέντιστος = (în loc de) βέλτιστος, după lb. dorică.

βεντουῖζα = vezi βενδοῖζα.

βέομαι = (în loc de) βείομαι. La Hom.

βέρβερι. τό. = scoica, midia în care se găsește
mărgăritarul. La Aten. și sîdef.

βερβερίτσα -ας. ή. = veveriță, sângea(p).

βέργα -ας. ή. = nuia, vergă, vargă, μακρουλή βέργα
prăjină, βέργα του τσιουμπουκίου vergă de ciubuc,
βέργα του τουφεκίου-του πιστολίου-τῆς πιστόλας
țeava ruștii-pistolului, σιδηρένια βέργα pantă, mână.

βεργί -ου. τό. = βρουωνία.

βέρεθρον -τό. = (în loc de) βάραθρον după lb. ionică.
La Hom.

βερέκυνται -ων. οί. = locuitor dintr-un ținut al Frigiei din care și Frigia se zice ή βερεκύντια.

βερεκυντία -ας. ή. = nume adăug. al Kivelei, poreclele Kivelii, vezi și βερέκυνται.

βερέσχεθος -ου. ό. = om prost și fără de minte. La Aristof.

βερνίκη -ης. ή = vernis, smalt.

βερνικόω -ω. = smălțuiesc, pun vernis pe oarece.

βερνικώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βερνίκη) = smaltos.

βερνίκωμα -τος. τό (din βερνικόω) = smălțuială.

βερνίκωσις -εως. ή (din βερνικόω) = smălțuire.

βερονίκη -ης. ή = Veronica, Iberonică.

βερούκοκκον -ου. τό. = zarzără, caisă și βερουκούκκιον.

βερουκουκκιά -ας. ή. = zarzăr, cais.

βερουκούκκιον -ου. τό. = vezi βερούκοκκον.

βέστης. ό. și βέστιον = haină, îmbrăcăminte.

βεστιαρίον -ου. τό. = vistierie, locul unde se păzesc hainele și averea împărătească.

βεστιάριος -ου. ό. = vistier, păstrător de haine și de avere împărătească.

βέστιον -ου. τό. = vezi βέστης.

βεστιοπράτηρ -ρος. ό (din βέστης, πράτηρ) = negustor de haine.

βεστιοπρατήριον -ου. τό (din βεστιοπράτηρ) = prăvălie de haine. La Duca.

βεσπφαλία = vestfalie.

βεστραλιανός -νή-νόν = vestfalitan.

βετόνικας. ό. și βετονίκη = betonică.

βετονίκη -ης. ή. = vezi βετόνικας.

βεϋδος -εος. τό. și βεϋθος = haină femeiască foarte frumoasă și împodobită. La Calim. și Etim. și o piele de bou în loc de așternut.

βῆ = glasul oilor, βῆ, βῆ, be, be.

βῆ (în loc de) ἔβη din βαίνω după scurt. = s-a adus.

La Hom.

2) βῆγμα -τος. τό (din βήσσω -ττω) = scuiapat-flegmă ce scoate omul când tușește. La Hipocr.

1) βηβήν -νος. ό. = oaie.

βήζω = behăi și tușesc. La Esih.

βηθαγαρίμ = cuv. evr. ce înseamnă casa

βηθι = din βαίνω.

βηθλεέμ. ή. = Betleem, Vithleem.

2) βήκη -ης. ή. = capră.

1) βῆκα -ων. τά. = |oile.

βηκία -ας. ή (din βήκη) = miel, mielușel, |mioară.

βῆλον -ου. τό. = perdea. La Atan.

βῆλος. ό., τὰ βῆλα = cizme, încălțăminte.

βηλός -λου. ό. = prag. La Hom., (și după asem.)

βηλὸν ἀστερόεντα gerul. La Quint. Sm.

βῆμα -τος. τό (din βάω, βαίνω) = călcătura piciorului, un pas, măsură de picior, treaptă pe care calcă omul suindu-se, (și după asem.) scaun, jilț, divan, tribună.

ἅγιον βῆμα sfânta masă, sfântul prestol, jertfelnicul, oltar, altar în care intră-calcă numai preoții. La Germ. οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος oratorii cei ce grăiesc din jilt, cei ce

1179

(s)pun cuvinte către obște, βῆμα βάκχου comedie teatru.

βηματέω -ῶ (din βῆμα) = umblu, calc însă cu înd.
βηματίζω (din βῆμα) = măsor cu pasul, umblu din pas în pas, intru în Sfântul Altar. La Poliv. și la Canoanele Sobornicești din Laodiceea.

βηματιστής -στοῦ. ὁ. = cel ce măsoară oarece cu pașii și cel ce șade în jilt.

βῆμι = (netreb.) -din care se face βαίνω și alți timpi ai lui.

βημόθυρον -ου. τό (din βῆμα, θύρα) τὰ βημόθυρα = sfintele uși ale Altarului.

βήνα = vezi βανὰ.

βηναρίσιον -ου. τό (din βῆνος) = vinărici și βοιναρίσιον.

βήξ -κος. ἡ (din βήσσω) = tuse și doctorie de tuse, ἀμυγδαλή τῆς βηχός. La Tuk. și Teofr., βήξ ἀσθματικός și πυκνοτέρα βήξ tuse măgărească-încăcioasă.

βήρηξ -κος. ὁ. = pâine de orz, turtă, pesmet, plăcintă.

βῆρος -ου. ὁ. = un fel de haine-de îmbrăcăminte.

βηρύλλιον -ου. τό (din βήρυλλος) = virilion (safir),
acuamarina, o piatră scumpă la culoare verde-albastră
(ca marea), se aseamăna cu safirul. La Gali. și Bibl.

βήρυλλος -ου. ό. = safir. La Plin.

βήσαλος -ου. ή. și βίσαλον = cărămidă arsă. La Tzetz.

βησασά. τό. = rută sălbatică. La Alex. Tral.

βησάμενος = din βαίνω.

βῆσαν = (în loc de) ἔβησαν, din βαίνω.

βήσατο = (în loc de) ἔβήσατο, din βαίνω.

2) βήσομαι = din βαίνω.

1) βήσιον -ου. τό = pahar larg la fund și strâmt la gură
ca o carafă. La Suida.

βῆσσα -ης. ή. și βάσσος, αί βῆσσαι = bogaz, văi mari
și adânci printre munți pline de păduri și de ape,
desigur de păduri-de crânguri, dumbrăvi mari
printre munți, poteci printre văi și printre munți (și
după asem.) pahare largi la fund și strâmte la gură. La
Hom., Pind., Aten. și Suida.

βησσήεις -ήεσσα-σῆεν (din βῆσσα) = plin de văi-de
dumbrăvi-de poteci.

βήσσω -ττω. = tușesc și βήχω.

βηστιάρης. ό. = vistier.

βηστιερία -ας. ή = vistierie.

βῆτα = vezi slova Β.

βηταρμός -οῦ. ό (din βάω, ἀρμός) = joc, dans după
cântec-după l'usul, din pas în pas. La Apol. Rod.

βητάρμων -ονος. ό (din βηταρός) = jucător-dăntuitor după usulul cântecului. La Hom.

βήτην = (în loc de) έβήτην din βαίνω.

βήχας -χα. ό (din βήξ) = tuse.

βηχία -ας. ή și βηχίας. ό. = înțelegându-se pe dinafară φθόγγος adică βηχίας φθόγγος glas gros al cântecului, ce se aseamăna cu tusea-cu cel răgușit, adică glas răgușit (din βήξ).

βηχικός -κή-κόν (din βήξ) = de tuse, ce aduce tuse și ce vindecă-moaie tusea. βηχικόν φάρμακον doctorie de tuse și cel cu tuse, cel ce tușește. La Hipocr.

βήχιον -ου. τό (din βήξ) = iarba tusei, buruiană de tuse, rădăcina ciunii, podbal.

βηχίον -ου. τό (din βήξ) = tuse mică și uscată. La Hipocr.

1180

βήχω (din βήξ) = tușesc.

βηχώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βήξ, είδος) = de tuse, ca tusea, plin de tuse. La Hipocr.

βία -ας. ή și βίη, după lb. ionică. = putere mare-tare βίην ήρακλέα pe Heracle cel prea puternic și πριάμοιο βίην pe Priam cel prea puternic (și după asem.) silă, siluire, silnicie, zor, βία și με βίαν cu sila, cu de-a sila, în silnicie, εκ βίας de silă, de nevoie, βίατινός împotriva voinței oarecărui, fără voia lui. βίαι ocări, certuri, mari siluiri, grabă, pripă.

βιάζω (după lb. ionică) și βιάζω, (după lb. dorică) în loc de βιάζου din βιάζομαι.

βιάζω -ομαι. și βιάω -ομαι (din βία) = silesc, siluiesc, zoresc, mă silesc, grăbesc, pripesc, mă pripesc, l mi-e pripă, iau cu sila oarece, βιάζομαι παρθένον rușinez fată-îi stric fecioria cu sila. La Hom. și Xen.

βιοθανασία -ας. ή (din βιοθάνατος) = moarte silnică-cu sila-cu zor mare.

βιοθάνατέω -ῶ (din βιοθάνατος) = mor de moarte silnică-siluit de altul. La Plut., unii vor să se citească și βιοθάνατέω (în loc de) βιοθανάτω. La Suida.

βιοθάνωτος. ό. ή. τον și βιοθάνατος (din βίαιος, θάνατος) = cel ce moare siluit de altul.

βιοκλώψ -ῶπος. ό (din βία, κλέπτω) = cel ce fură-ia-jefuiește cu sila. La Licof.

βιομάχος -χα. ό (în loc de) βιομάχης (după lb. dorică) și βιήμαχος (din βία, μάχη) = cel ce se bate-se războiește-să luptă cu toată puterea lui, iar nu cu viclenii. La Analect.

βιομαχέω -ῶ (din βιομάχος) = mă bat-mă războiesc-mă luptcu toată puterea mea, iar nu cu viclenii. La Poliv.

βίαιος -αία. -αιον (din βία) = silnic, siluitor și siluit-silit de altul. Δίκη βιαίων judecată-hotărâre-osândă

pentru cele ce s-a urmat de silă-de nevoie- siluit de altul, spre deosebire de δίκη αἰκίας judecată-hotărâre-osândă pentru cele ce a urmat cel cu sila-cu silnicie și δίκη βίας judecată-hotărâre-osândă pentru cei ce au silit pe fete. La Plat., τὰ βίαια silnicii, βίαιος ἄνεμος vifor.

βιαίως (din βία) = cu sila, cu siluire, cu silnicie, în silnicie, cu de-a sila, de silă.

βιαιότης -τος. ἡ (din βίαιος) = silă, siluire, silnicie, puterea siluirii.

βιαρκής -έος. ὁ. ἡ. κές (din βίος, ἀρκέω) = ocrotitor de viață, destoinic a păzi viața. La Analect.

βίαρχος -ου. ὁ (din βίος, ἄρχω) = îngrijitor deale zaherelelor de hrană. La Atan., zahergiu.

βιασμός -ου. ὁ (din βιάζω) = siluire, faptă silnică, silnică supărare către fată. La Dali.

βιατάς. ὁ. = vezi βιαστής.

βιαστής -οῦ. ὁ. și βιατής și βιατός (după lb. dorică-din βιάζω) = puternic, voinic, iar la Pind.

se găsește βιατάς (în loc de) βιαστής siluitor, silnic.

βιαστικός -κή-κόν (din βιαστής) = de siluire, siluitor. La Plat., cel ce dă zor și grabnic, pripelnic.

βιαστικῶς (din βιαστικός) = cu sila, cu de-a sila, în silnicie, cu zorul.

βιατήριος. ὁ. ἡ. ον = cu greșeală în loc de βιαστικός, βιαστής. La Gorg.

βιατής -οῦ. ὁ = vezi βιαστής.

βιατός -οῦ. ὁ = vezi βιαστής.

βιάω -ομαι. = (în loc de) βιάζω -ομαι. La Hom., vezi βιάζω și (în loc de) ἰσάρ. La Hom., βιβάζω și βιβαίω (din βάω, βάζω, βιβάζω după adăug. lui βι) = umblu, merg, mă plimb și mai de obște se zice pentru vite, le las-le pun să se încalece, se încalecă, se gonesc, βιβάζονται se încalecă-se gonesc vitele.

βιβαίω = vezi βιβάζω.

βιβάρι -ου. τό = heleșteu.

1181

βιβάσθω, βιβάω, βίβημι (din βάω, βῆμι, βάζω) cu adăugirea lui βι = merg, umblu, μακρὰ βιβάσθων umblând cu pași mari, pășind larg. La Hom.

βίβασις -εως. ἡ (din βιβάζω) = umblet, plimbare, drum și încălecarea vitelor și un joc în care sărind se lovea cu picioarele pe dinapoi.

βιβαστής -οῦ. ὁ. = partea bărbătească a vitelor ce încalecă pe cele femeiești cum armăsar, taur și celelalte.

βιβάω = vezi βιβάσθω.

βίβημι = vezi βιβάσθω.

βιβίλια -ων. τά. = năut prăjit.

βιβλαρίδιον -ου. τό βιβλάριον, βιβλιάριον și βιβλιαράκι -ιον., βιβλιδάριον, βιβλίδιον, βιβλίδριον (din βίβλος) = cărticică. La Polid. și Aristof.

βιβλιαγράφος = (în loc de) βιβλιογράφος.

βιβλιαίγισθος -ου. ό (din βιβλίον, αίγισθος) = nume de porecle ce a dat Eratosten lui Andrei doctorul ce ia furat înscrisurile lui de doctorii și le-a numit ale sale precum Esist a furat pe Klitemnistra. La Etim.

βιβλιακός -κή-κόν (din βιβλίον) = de cărți, ce privește la cărți și cel ce petrece vremea la citirea cărților sau a scris multe cărți, βιβλιακώτατος prea mult învățat, cel ce a citit toate cărțile. La Plut.

2) βιβλιαράκι -ου. τό. și βιβλιάριον = vezi βιβλαρίδιον.

1) βιβλιακώτατος. ό. = vezi βιβλιακός.

βιβλιαφόρος -ου. ό. ή. ρον (din βιβλίον, φέρω) și βιβλιοφόρος, βιβλοφόρος = purtător-aducător de cărți-de scrisori. La Poliv.

βιβλιδάριον -ου. τό. și βιβλίδιον, βιβλίδριον = vezi βιβλαρίδιον. La Aristof.

βίβλινος -ίνη-ινον (din βίβλος) sau βίβλινος = de hârtie, οἶνος βίβλινος vin din dealurile de la traci ce se numea βίβλινα. se găsește și βίμβλινος (în loc de) βίβλινος. La Aten., Eshil. și Etim.

βιβλιογραφία -ας. ή (din βιβλιογράφος) = bibliografie.

βιβλιογραφικός -κή-κόν (din βιβλιογράφος) = de bibliografie.

βιβλιογράφος. ό. ή. φον ξι βιβλογράφος (din βιβλίον, γράφω) = bibliograf.

βιβλιοδέτης -του. ό (din βιβλίον, δέτης, δένω) = legător de cărți ξι βιβλιοπηγής.

βιβλιοθηκάριος -ου. ό (din βιβλιοθήκη) = bibliotecar. La Fot. ξι βιβλιοφύλαξ.

βιβλιοθήκη -ης. ή (din βιβλίον, θήκη) = bibliotecă ξι βιβλιοφυλάκιον cămară de cărți.

βιβλιοκάπηλος. ό. ή. λον (din βιβλίον, κάπηλος) = librar, vânzător de cărți. La Luk. Bibliopol.

βιβλιολάχας -ου. ό (din βιβλίον, λήθη) = cel ce a uitat-uită cărțile. La Aten.

βιβλιομανής -έος. ό. ή. νές (din βιβλίον, μαίνομαι) = biblioman.

βιβλίον -ου. τό (din βίβλος) = carte, cărticică, condică, tefter, terfelog, tetradiu, registru, catastih, τὰ βιβλία cărți sfinte, cărți bisericești, Biblia, βιβλίον ἀποστασίου carte de despărțire de căsătorie.

2) βιβλιοπωλείον -ου. τό (din βιβλιοπώλης) = bibliopolion, librărie, prăvălie de cărți.

βιβλιοπώλης -ου. ό (din βιβλίον, πωλῶ) = bibliopol, librar, vânzător de cărți.

βιβλιοτάφος -ου. ό (din βιβλίον, τάφος) = ascunzător de cărți, cel ce-ξι ascunde cărțile-înscrisurile sale.

1) βιβλιοπηγής -έος. ό. ή. γές (din βιβλίον, πηγνυμι) = βιβλιοδέτης.

βιβλιοφόρος = vezi βιβλιαφόρος.

1182

βιβλιοφυλάκιον -ου. τό (din βιβλιοφύλαξ) = vezi βιβλιοθήκη.

βιβλιοφύλαξ -κος. ό (din βιβλίον, φυλάττω, φύλαξ) = vezi βιβλιοθηκάριος.

βιβλίσ -δος. ή (din βίβλος) αί βιβλίδες = cărți și funii de papură. La Etim.

βιβλογράφος = vezi βιβλιογράφος.

βίβλος -ου. ή (din βύβλος) = foi-frunze de papură pe care se scria mai înainte până a nu se găsi hârtia (și după asem.) testea de hârtie și carte, Biblia, Legea cea Veche, βίβλος πραγματευτῶν bilanț.

βιβλοφόρος = vezi βιβλιαφόρος.

βιβρώσκω (din βρώσκω βι adăugat) = mănânc.

βίγλα -ας. ή., αί βίγλαι = foișor de pândari.

βιγλάτωρ -ρος. ό. și βιγλευτής (din βίγλα) = βιγλάτωρες, βιγλευταί = pândar, iscoadă, spion.

βιγλευτής -οῦ. ό. = vezi βιγλάτωρ.

βιγλίζω (din βίγλα) = pândesc, iscodesc, spionez.

βίδα -ας. ή = șurub, στερεόνωτι με τήν βίδαν strâng cu șurubul.

βίδην = βυδοί.

βιδιαῖοι -ων. οί (din βιδεῖν, în loc de ἰδεῖν) = păzitorii legilor-pravilelor. La Pavs.

βιβίνι -ου. τό = vidin.

βιδινδλῆς. ό. = vidinliu.

βιδουῶλα = dalac.

βιδουῶμι = baniṭă.

βίδρα. ἦ. = vidră, nurcă.

βιέννα -ας. ἦ ἢ βιέννη = Viena.

βιεννέζος -ου. ό, βιεννέζα ης. ἦ. = vienez -ă.

βίζα -ας. ἦ. = postrugă.

βιζάκιον -ου. τό = pietricică pentru cântărit-drămuit-
în loc de dramuri ἢ în loc de |gogoășe pentru |voturi.

La Macar.

βιζικατόριον -ου. τό = vizicatoare.

βιήμαχος. ό. ἦ. χον = vezi βιαιομάχας.

βιητής -του. ό. = (în loc de) βιατής.

βίηφι (din βία, φι) = cu sila, cu de-a sila, în silnicie,
prin putere.

βίθυν = vezi βυδοί.

βικάριος -ου. ό = vechil de mitropolit, vicar, vicariat.

βικέντρα -ας. ἦ. = bold de boi cu care se mână boii.

βικία -ας. ἦ. ἢ βίκος vas de apă cu urechi-cu mânuși,
urcior, borcan, castron. La Xen. ἢ bob, năut, mazăre,
măzărliche, βικία μελάγχρους-μελαμβαφής bob,
mazăre,năut.

βικίδιον-ου. τό ἢ βικίον = văsulet de apă, urcioraș ἢ
bobuleț, măzărliche.

βίκος -ου. ό. ἢ βῖκος, βεῖκος, βῆκος = βικία.

βικώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βίκος) = ca urciorul, ca vasul de apă. La Esih.

βίλλος -ου. ό = (în loc de) δοῖλος |..| . La Analect.

βίλνα -ας. ή = |vilnă.

βίμβλινος = vezi βίβλινος.

βινέω -ῶ = vezi βεινέω.

βινητιάω = vezi βεινητιέω.

βιογραφία -ας. ή (din βιογράφος) = biografie,

βιογραφία τῶν ἁγίων cazanie.

βιογραφικός -κή-κόν (din βιογράφος) = biografic, biograficesc.

1183

βιογράφος. ό. ή. φον (din βίος, γράφω) = biograf.

βιοδότης -ου. ό ἤ βιοδώτης, βιοδώτωρ, βιόδωρος, βιοδώτηρα, βιοδῶτις (din βίος, δόω) = dătător de viață-deale vieții-deale hranei. La Plat. și Orf. și Antol.

βιόδωρος. ό. ή. ρον (din βίος, δῶρον) = dăruitor de viață, ce ne dăruiește viață.

βιοδώτης. ό., βιοδῶτις -δος. ή. = vezi βιοδότης.

βιοδώτωρ -ορος. ό., βιοδώτηρα -ας. ή = vezi βιοδότης.

βιοθάλμιος. ό. ή. ον (din βίος, θάλλω) = lung în viață, lungă în viață, cel ce trăiește mult și-și păstrează frumusețea tinereților. La Hom.

βιοθανατέω = vezi βιαιοθανατέω.

βιοθάνατος = vezi βιαιοθάνατος. La Hrisost.

βιοθανής -έος. ό. ή. νές (din βία, θνήσκω) = cel ce cu sila, siluindu-se a murit, s-a omorât, s-a ucis.

βιοθρέμμων -ονος. ό. ή (din βίος, τρέφω) = hrănitor de oameni-de viață. La Aristof.

βιοθρέπτειρα -ας. ή (din βίος, τρέφω), βιοθρεπτήρ = hrănitoare de viață, de oameni. La Orf.

βιόλα -ας. ή. = vioarea, micșunea.

βιολάκι -ον. τό. = dibliță, vioară mică.

βιολέτο = ca vioarea, ca micșunea.

βιολί -ου. τό = vioară, deblă, diblă, lăută.

βιολογέω -ῶ (din βιολόγος) = scriu-grăiesc deale vieții. La Long.

βιολογία -ας. ή (din βιολόγος) = biologie, descriere-cuvântare despre ale vieții.

βιολογικός -κή-κόν (din βιολόγος) = biologic, biologicesc, ce privește la ale vieții.

βιολόγος. ό. ή. γον (din βίος, λόγος) = biolog, cel ce descrie-cuvântează despre ale vieții.

βιομηχανία -ας. ή (din βιομήχανος) = îngrijire deale vieții prin mijlociri | născocicoase. La Polid., născocire deale vieții.

βιομηχανής -έος. ό. ή. νές și βιομήχανος (din βίος, μηχανή) și μηχανόβιος = îngrijitor deale vieții prin mijlociri născocitoare, izvoditoare. La Arist., cel ce știe cum să-și căpuiască deale hranei vieșii sale, născocitor, izvoditor deale vieții.

βιομήχανος. ὁ. ἡ. νον = vezi βιομηχανής.

βιοπλανής -εος. ὁ. ἡ. νές (din βίος, πλανάω) = cel ce umblă de colo și până colo pentru ale vieții, cerșetor, calic.

βιοπονητικός -κή-κόν și βιοπόνος (din βίος, πονέω, πόνος) = cel ce-și câștigă ale vieții cu mâna sa. La Stov.

βιοπόνος. ὁ. ἡ. νον = vezi βιοπονητικός.

βιοποριστικός -κή-κόν (din βίος, πορίζω) = cel ce dă deale hranei-deale vieții, cel ce se poate hrăni pe sine și pe alții.

βίος -ου. ὁ (din βιώω) = viață, cursul vieții, traiul-purtarea-petrecerea în lume și însuși lumea și avere, cum cele trebuincioase ale vieții, βίοι τῶν ἀγίων cazanie. La D. Alik., Teof., Xen., Plut. și Esih.

βίος -οῦ. ὁ. = arc și coada arcului. La Hom.

βιοσσοός. ὁ. ἡ. ον (din βίος, σω, σώζω) = izbăvitor, mântuitor de viață și păzitor-păstrător de viață-de sănătate.

βιοστερής -έος. ὁ. ἡ. ρές (din βίος, στέρω) = lipsit de viață-de ale vieții și cel ce ia-ridică viața și ale vieții.

La Sof.

1184

βιοτεία -ας. ἡ (din βιοτεύω) = purtarea-maniera vieții și mijloacele de hrană ale vieții-a vieții. La Xen.

βιοτέρμων -ονος. ό. ή (din βίος, τέρμα) = cel ce arată sfârșitul ceasului-vremii-vieții, ceasornic.

βιότευμα -τος. τό (din βιοτεύω) = petrecerea vieții.

βιοτεύω (din βίος) = îmi petrec viața, îmi scot hrana vieții, trăiesc. La Xen., Tuk. și Esih.

βιοτή -ής. ή și βιότης, βίοτος, βίωσις (din βίος, βιώω) = viață, purtarea-maniera vieții și mijloacele de hrană ale vieții. La Hom.

βιότης -τος. ή = vezi βιοτή.

βιοτήσιος. ό. ή. ον. și βιοτικός, βιωτικός, βιώσιμος, βιότιος (din βίος) = de viață, ce ne dă viață, ce ne păstrează viața, βιοτήσιος οἶνος vinul ce ne dă-ne înputernicește-ne înveselește viața. La Dion. și tâlc. lui Sof. ce ne dă cele ale vieții, ce îngrijește de ale vieții.

βιοτικός -κή-κόν = vezi βιοτήσιος. La Arist.

βιότιον -ου. τό (din βιότιος) = mică avere de viață-de a vieții, proastă avere spre a trăi. La Aristof.

βιότιος. ό. ή. ον = vezi βιοτήσιος.

βίοτος -ου. ό = vezi βιοτή.

βιοτόσκοπος. ό. ή. πον (din βίος, σκοπός, σκοπεύω) = cel ce arată-ghicește ale vieții și ceasornicul ce ne arată petrecerea vremii. La Mak.

βιούς = din βιώω.

βιοφειδής -έος. ὁ. ἡ. δές (din βίος, φείδω) = cel
l căruia îi este milă de viață și de avere, scump,
zgârcit, βιοφειδής ὄλπη prost urcior de unt-de-lemn,
mic, sau mai sec. La Analect.

βιοφθορία -ας. ἡ (din βιοφθόρος) = vătămarea vieții-
sănătății. La Orf.

βιοφθόρος. ὁ. ἡ. ρον (din βίος, φθείρω) = vătămător
de viață-de sănătate.

βιοφορέομαι (din βίος, φέρω) = anevoie sufăr, mă
mâhnesc, mă mâni, îmi pare rău. La Atan.

βιόχρηστος. ὁ. ἡ. στον (din βίος, χρηστός) = folositor
spre viață-la sănătate, bun de sănătate.

βιώω -ῶ, βιώμι, βίομαι = trăiesc, viețuiesc, vuez, dau
viață, τάσσοι κάμοι βεβιωμένα viața ce am petrecut,
faptele-urmările noastre și ὅθεν βιοῦται de unde
trăiește și scoate hrana vieții. La Herod. și Hom.

βιώνται, din βιάομαι (în loc de) βιώνται, (după lb.
ionică).

βίρα -ας. ἡ. = bere.

βιρβηλιά -ᾶς. ἡ. = vârtej, șurub, spiră.

βίρρη -ης. ἡ. și βίρση = clește de foc. La Esih.

βίρρος = mantie, hlamidă, cabaniță, caftan, togă. La
Artem.

βίρση -ης. ἡ. = vezi βίρρη.

βίσαλον -ου. τό. = vezi βήσαλος.

βίσεκτος. ό. ή. κτον., βίσεκτος ήμέρα = zi săritoare, ziua anului bisect, vezi și δίσεκτος.

βισηνιά -ᾶς. ή. = vișin.

βίσηνον -ου. τό. = vișină.

βίστακος -ου. ό. = o pasăre. La Aten.

βιστιάρης -ου. ό. = vistier.

βιστιαρία -ας. ή. = vistierie.

βίστων -ονος. ό. = un | animal săbatic de la traci. La Opi.

βίτινα -ης. ή. = urnă, vas de a păstra oarece | întrânsul.

βίτινον -ου. τό., τὰ βίτιννα = opinci.

βίττος = (în loc de) μίττος (după lb. eolic).

βιώην = din βίωμι.

βιτούλα -ας. ή. și βιτούλιον -ου. τό. = iadă, ied.

1185

βιτριόλιον -ου. τό. = vitriol, | calacant.

βίω din μίω = împletesc, leg, înnod. La Gaz.

βιώνης. ό (din βίος, ωνέομαι) = zahergiu, cel ce cumpără zaherele pentru norod.

βιώσιμος -ου. ό. ή. μον = vezi βιοτήσιος.

βιωσίμως (din βιώσιμος) = de viață, cu viață.

βίωσις -εως. ή = vezi βιωτή.

βιώσκω (din βίος) = viez-înviez pe oarecine, dau viață | cuiva, βιώσκομαι | viez, înviez eu, dobândesc viață.

βιωτέον = trebuie să trăim-să viețuim (din βιωτός).

βιωτικός = vezi βιοτήσιος și mirean, lumesc, de lume.
βιωτικῶς (din βιωτικός) = cu viață, de viață și ca cei proști. La Arist.

βιωτός -τή -τόν (din βιώω) = de viețuit, de trăit, ce poate trăi-viețui, cum βίος, βιοτός, viață ce o poate trăi oarecine-vrednic de trăit.

βιωφελής -έος. ό. ή. λές (din βίος, ωφελέω) = de viață folositor, ce folosește la viață, ne păstrează viața.
La Luk.

2) βλαβερός -ρά-ρόν (din βλάπτω) = vătămător, stricător, primejdios și βλαβόεις.

βλαβερῶς (din βλαβερός) = cu vătămare, cu primejdie, cu stricăciune.

1) βλάβεν = (în loc de) ἔβλαβεν, ἐβλάβησαν din βλάπτω.

βλάβη -ης. ή (din βλάπτω) și βλάβος, βλάμμα, βλάβψις = vătămare, stricăciune, sminteală, bântuială, pagubă. La Sof.

βλαβόεις -όεσσα-όεν = vezi βλαβερός.

βλάβος. τό. = (la Herod) vezi βλάβη.

βλάβω = (netreb.) - din care se face βλάπτω,

βλάβεται, se vatămă, se strică, se smintește, se primejduiește, se bântuiește. La Hom. se rănește.

βλαδαρός. ό. și βλαδής, βλαδός (din βλάω, βλάζω) = moleșit, leneș, fricos, sfios, crud, necopt, nebun, nebunatic. La Esih.

βλαδῆς -έος. ὁ. ἡ. δές = vezi βλαδαρός.

βλαδός. ὁ. = vezi βλαδαρός.

βλαδύν = încet, cu moliciune, cu lene.

βλάζω (din βλάω, netreb.) = sunt moleșit-slab-leneș-prost-nesimțitor. La Esih.

βλάγχνον -ου. τό. = pir.

βλαίσιος = cu greșeală (în loc de) βλαισός. La Arist.

βλαισοπόδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ și βλαισόπους (din βλαισός, ποῦς) = pocit la picioare, cu picioare strâmbे îndărăt-înapoi ca broaștele, întoarse înapoi. La Suida.

βλαισός -σή-σόν = strâmb-întors pe spate, beteag, slutit, olog (și după asem.) peltic, gângav, balbut, κισσός βλαισός iederă întoarsă-sucită-strâmbă. La Antol., τὰ βλαισὰ τῶν ὀπισθίων picioarele dinapoi cele strâmbे ale albinelor cu care adună ceara-mierea din flori. La Arist.

βλαισότης -τος. ἡ (din βλαισός) și βλαίσωσις = întoarcerea-strâmbarea picioarelor înapoi-îmleticirea picioarelor, betegire, slutire, ologire. La Arist.

βλαισόω -ῶ (din βλαισός) = întorc-strâmb de-a îndărătelea oarece, cum picioarele-mâinile și cealalte, βλαισόομαι -σοῦμαι. mă strâmb de-a îndărătelea.

βλαίσωσις -εως. ἡ (din βλαισόω) -la Arist. = vezi βλαισότης.

βλακεία -ας. ἡ (din βλακεύω) = moleșire, lene, trândăvie, sfială, temere, pregetare, desfătare, dezmierdare.

βλακενόμιον -ου. τό (din βλάκα, νόμος) = o măsură de-un deget. La Suida.

1186

βλάκευμα -τος. τό (din βλακεύω) = moleșeală, leneveală, trândăveală, preget, sfială.

βλακεύω -ομαι (din βλάξ) = mă moleșesc, mă lenevesc, mă trândăvesc, preget, mă sfiesc, mi-e lene (și după asem.) mă | desfătez, mă dezmierd.

βλακικός -κή-κόν și βλακώδης (din βλάξ) = de moleșeală, de lenevire, de trândăvie, de sfială, de desfătare, de dezmierdare, lenevos, molatic, sfios, dezmierdat.

4) βλακονόμιον -ου. τό. = vezi βλακενόμιον.

1) βλακικῶς (din βλακικός) și βλακωδῶς = cu moliciune, cu lene, cu trândăvie, cu desfătări, cu dezmierdări, ca un molatic, ca un leneș, ca un trândav, ca un dezmierdat.

2) βλακικώτερον = din βλακικός.

3) βλακίστατος = din βλακός, βλάξ.

2) βλακός. ὁ. ἡ (din βλάξ) = vezi βλάξ. La Xen.

βλακώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βλακός) = vezi βλακικός.

βλακωδῶς (din βλακώδης) = vezi βλακικῶς.

βλακώτατος = din βλακός.

βλακώτερος = din βλακός.

1) βλακοπόνηρος. ό. ή. ρον (din βλακός, πονηρός) = neghiob și rău, neghiob cu răutate. La Arist.

βλάμμα -τος. = (la Plut. și Kik.) vezi βλάβη.

βλάνος -ου. ό. = urduros, |zgârbârdos și scurt în vedere, miop, ponevos.

βλάξ -κός. ό. ή. și βλακός = moleșit, molatic, leneș, trândav, sfios, dezmierdat, neghiob, nerod, prost de minte, rău, răutăcios, nebun (din βλάω, βλάζω).

βλαπτήριος. ό. ή. ιον și βλαπτικός (din βλάπτω) = vătămător, stricăcios, păgubitor. La Opi.

βλαπτικός -κή-κόν = vezi βλαπτήριος.

βλαπτικῶς (din βλαπτικός) = cu vătămare, cu stricăciune, cu pagubă.

βλάπτω = împiedic pe oarecine la drum-îi pun piedică ca să se poticnească-să cadă, îl opresc din drum-din oarece lucrare (și după asem.) vatăm, smintesc, bântuiesc, supăr, păgubesc pe oarecine de |ceva, βλάπτομαι mă vatăm, dau de pagubă, pătimesc un necaz. La Hom., Eshil., Teogn. și Pind.
βλάσαμον -ου. τό. = (în loc de) βάλασαμον după mutarea lui -λ-. La Nik.

βλασάνω, βλασταίνω, βλαστέω (din βλάστη, βλαστάω și βλαστοφνέω) = odrăslesc, scot odrasle,

încolțește-răsare-crește din pământ. La Hipocr. dă-
scoate muguri-vlăstari, înmugurește.

βλαστάρι -ου. τό. și βλαστάριον -ου. τό. = vlăstar,
lăstar, odraslă, colț (din βλαστός) mugur, boboc.

βλασταράκι -ου. τό. și βλασταράκιον -ου. τό (din
βλαστάρι) = vlăstăraș -rel, odrăslioaară.

βλαστάω = (netreb.) - din care βλαστάνω, βλαστέω.

βλαστεῖον -ου. τό. și βλάστη, βλάστημα,
βλάστημος, βλαστός = odraslă, vlăstar, lăstar,
mlădiță, mugur, colț, boboc. La Eshil. Iujer.

βλαστέω = vezi βλαστάω.

βλάστη -ης. ή. = vezi βλαστεῖον.

βλάστημα -τος. τό (din βλαστάω) = vezi βλαστεῖον.

βλάστημος -ου. ό (din βλαστάω) = vezi βλαστεῖον.

βλαστήμων -ονος. ό. ή (din βλαστέω) = vezi
βλαστητικός.

βλάστησις -εως. ή (din βλαστέω) = odrăslire, odraslă,
încolțire, scoaterea-ieșirea vlăstarilor- mugurilor-
colțurilor-bobocilor, vegetație.

βλαστητικός -κή-κόν și βλαστικός, βλαστήμων (din
βλαστάνω) = odrăslicios, încolțicios, ce se

1187

silește a scoate odrasle-vlăstari-muguri-boboci-
mlădițe.

βλαστικός -κή-κόν = vezi βλαστητικός.

βλαστοκοπέω -ῶ (din βλαστός, κόπτω) și
βλαστολογέω = tai, adun vlăstarele-odraslele-
mlădițele-mugurii-bobocii. La Teof. și plivesc.
βλαστοκοπία -ας. ή (din βλαστοκόπος) și
βλαστολογία, βλαστολόγημα = tăierea-adunătura
vlăstarilor-odralelor- mlădițelor- mugurilor-bobocilor
și pliveală, plivitură.

βλαστοκόπος. ό. ή. πον (din βλαστός, κόπτω) = cel
ce taie-adună vlăstarii-odraslele-mlădițele-mugurii-
bobocii și plivitor.

βλαστολογέω -ῶ (din βλαστολόγος) = vezi
βλαστοκοπέω. La Teof.

βλαστολόγημα -τος. τό (din βλαστολογέω) = vezi
βλαστοκοπία.

βλαστολογία -ας. ή (din βλαστολόγος) = vezi
βλαστοκοπία.

βλαστολόγος. ό. ή. μον (din βλαστός, λέγω) = vezi
βλαστοκοπία.

βλαστός -οῦ. ό (din βλαστάνω) = vezi βλαστεῖον.

βλαστοφυέω (din βλαστός, φύω) = vezi βλαστάνω.

βλάστω = (netreb.) din care βλαστέω.

βλασφημέω -ῶ (din βλάσφημος) = hulesc-cârtesc
către Dumnezeu, vorbesc-grăiesc-cuvântează de rău pe
oarecine și mai ales pe Dumnezeu, blestem, afurisesc,
defăimez, necinstesc, ocărăsc, înjur.

βλασφημέω -ας. ἡ (din βλάσφημος) și
βλασφημοσύνη, τὸ βλάσφημον = hulă, cârteală,
defăimare, blestem, afurisanie.

βλάσφημων -ου. τό = vezi βλασφημία.

βλάσφημος. ὁ. ἡ. μον (din βλάπτω, φήμη) = hulitor,
cârtitor către cele sfinte, vorbitor-grăitor de rău,
blestemător, defăimător.

βλασφημοσύνη -ης. ἡ (din βλάσφημος) = vezi
βλασφημία.

βλαῦδες -ῶν. αἱ = vezi βλαῦται.

βλαῦται -ῶν. αἱ., βλαύτη -ης. ἡ. și βλαῦδες = papuci,
conduri, pantofi, iminii. La Suida.

βλαύτη = vezi βλαῦται.

βλαῦτίον -ου. τό (din βλαύτη) = conduraș, papucel.

βλαυτοπωλείον -ου. τό (din βλαυτοπώλης) și
βλαυτουργεῖον = papugerie, condurăgie, cāvăfie,
pantofărie, cizmărie, prăvălia unde se vinde papucii-
condurii-pantofii.

βλαυτοπώλης -ου. ὁ (din βλαῦται, πωλέω) și
βλαυτουργός = cavaf, papugiu, pantofar, conduragiu,
cel ce vinde papuci-conduri, pantofi, iminii.

βλαυτουργεῖον ου. τό (din βλαυτουργός) =
papugerie, prăvălia unde se lucrează papucii-pantofii
condurii-iminii, vezi și βλαυτοπωλείον.

βλαυτουργός -οῦ. ὁ (din βλαῦται, ἐργαζομαι) = cel ce lucrează la papuci-conduri-pantofi-iminii, vezi și βλαυτοπώλης.

βλαυτόω -ῶ (din βλαῦται) = mă încalț cu papucii - cu condurii-cu iminii-cu pantofii, pun papucii-condurii-pantofii-imiinii în picioare și izbesc-lovesc cu papucii cu condurii- cu pantofii-cu iminii. La Suida., Esih. și Terend.

βλάχα -ας. ἡ (din βλάχος) = rumâncă.

βλαχάς = (în loc de) βληχάς, (după lb. dorică).

βλαχία -ας. ἡ (din βλάχος) = Vlahie, țara rumânească, Romanie.

βλαχικά (din βλαχικός) = vezi βλαχιστί.

1188

βλαχικός -κή-κόν (din βλάχος) = rumânesc.

βλαχιστί și βλαχικά (din βλάχος) = rumânește, pe /rumânie.

βλάχνον -ου. τό. și βληχνον, βληχρον = /rătunjoară.

βλάχος -του. ὁ. = rumân, român.

βλαψιλογία -ας. ἡ (din βλάπτω, γονή, γόνος) = vlapsigonie, vătămarea seminței-roiului, adică a copilului în pântecetele mamei și a roiului albinelor.

βλάψις -έως. ἡ (din βλάπτω) = vezi βλάβη.

βλαψίφρων -ονος. ὁ. ἡ (din βλάπτω, φρήν) = stricat-vătămat-smintit la minte. La Eshil.

βλάω = (netreb.) - din care βλάζω.

βλεῖμην -εἶο-εἶτο = din βλῆμι.

βλεμεαίνω (din βλέμμα) = mă uit grozav primprejur-sperii cu vederea de mîndrie, umflându-mă. La Hom.

βλέμμα -τος. τό. și βλέπος (din βλέπω) = vedere, uitătură, căutătură, (și după asem.) ochi, κάμνω ἐρωτικὰ βλέμματα fac cu ochiul și l fața, obrazul.

βλένα -ας. ἡ. și βλέννα, βλένος = muci, flegmă, se găsește și πλένα, πλέννα (în loc de) βλένα, βλέννα. La Gali și Esih.

βλένος -ου. τό. = tină, noroi.

βλενός -νή-νόν și βλεννός, βλεννερός, βλενώδης, βλεννώδης (din βλένα, βλέννα) = mucos, plin de muci-de flegmă (și după asem.) prost, neghiob, blendărău.

βλεννερός -ρά -ρόν = vezi βλενός.

βλέννος -ου. τό. și βλένος = vârlugă, cosac, plevușcă.

βλεννός -νή-νόν = vezi βλενός.

βλεννώδης -εος. ό. ἡ. δεσ. și βλενώδης = vezi βλενός.

La Hipocr.

βλεπάζω = βλέπω.

βλεπεδαίμων -ονος. ό. ἡ (din βλέπω, δαίμων) = cu ochii speriați și cu fața galbenă, ca un disidemon-ca un superstițios, cel ce vede duhuri înainte ochilor lui, cel ce tremură de cele bisericeste, de cele sfinte și βλεπιδαίμων, βλεποδαίμων. La Suida., Evst. și Esih.

βλεπετύζω (din βλέπω) = mijesc din ochi, închid ochii puțin tel ca să văd mai bine oarece lucru mic. La Esih.

βλέπησις -εως. ή și βλέψις (din βλέπω) = vedere. La Polid.

βλεπιδάιμων = vezi βλεπεδαίμων.

βλεποδαίμων = vezi βλεπεδαίμων.

βλέπος -εος. τό. = vezi βλέμμα.

βλεπτικός -κή-κόν (din βλέπω) = de văzut, lîn ce privește vederea, ce poate vedea. La Analect.

βλεπτός -πτή -πτόν (din βλέπω) = văzut, de văzut, ce se poate vedea. La Sof.

βλέπω = văz, mă uit, privesc, caut în ochii cuiva,

βλέπεινὸξύ vede curat, are ochi buni, ἀστραπαξ

βλέπειν a se uita grozav, βλέπειν πρόστινα a-și avea nădejde a avea nădejdea în oarecine, βλέπειν πρόστι a îngrijii de oarece, mă păzesc de oarece, ἕως οὔ

βλέπω τὸ φῶς τῆς ἡμέρας până trăiesc, παράφορον βλέπειν a se posomorî.

βλεφαρίζω (din βλέφαρον) = clipesc din ochi. La tâlc. lui Arist. și Clim. Alex.

βλεφαρίς -δος. ή (din βλέφαρον) = geană.

βλεφαροκάτοχος. ό. ή. χον (din βλέφαρον, κατέχω) = cel ce-și ține pleoapele ochilor-genele în sus, cel ce se zgâiește, zgâit. La Pavl. Cu pleoapele ochilor întoarse, cu ochii zgâiți.

βλέφαρον -ου. τό (din βλέπω) τὰ βλέφαρα = pleoapele ochilor și ochi. La Sof. (după asem.)

1189

2) βλεφαρόξυστον -ου. τό (din βλέφαρον, ξύω) = perie de ochi și βλεφαροξύστρα, βλεφαροξυήλη, βλεφαροσάρωθρον. La Pavl. /egin.

1) βλεφαροξυήλη -ης. ή = vezi βλεφαρόξυστον.

βλεφαροξύστρα -ας. ή = vezi βλεφαρόξυστον.

βλεφαροσάρωθρον -ου. τό (din βλέφαρον, σάρωθρον) = vezi βλεφαρόξυστον.

βλέφυρα = (în loc de) γέφυρα, (după lb. /). La Aten.

βλέψιμον -ου. τό (din βλέπω) = căutătură, uitătură, vedere.

βλέψις -εως. ή = vezi βλέπησις.

βλεψίας. ό. = vezi κεφαλινός.

βλέω, βλέθω /(netr. din care) βλάω, βλάζω = sug, mulg.

βλέω, din βαλέω = (netreb.) - după scurt. din care se fac cei mai mulți timpi ai lui βάλλω.

βλήδην (din βάλλω) = dea aruncatele, pe aruncate, aruncând.

βλήεται = (în loc de) βληται, din βλημι, βλημαι, βάλημαι. La Hom.

βληθα -ας. ή. = pită, turtă, plăcintă. La Aten. și Esih., iar la Aten. se găsește și βλημα în loc de βληθα.

βληῆμα -τος. τό (din βάλλω) = aruncătură, lovitură, (și după asem.) săgeată, suliță, și rana din săgeată -din suliță. La Herod. și învelitoare, plapomă. La Analect. βληθείς -έντος. ό = din βάλλω.

βλημάζω = vezi βλιμάζω.

βληῆμι, βληῆμαι, βαλέμαι, βαλέω din βάλλω și după scurt., βλέω, din care βλητο, βλήμενος, ἔβλην, βλείς (în loc de) ἐβλήθην, βληθείς și βλείμην, βλεῖο, βεβλειο, (în loc de) βληθείν, βληθείης. La Hom.

βληῆνος -ου. ό. = vezi βαλήν.

βλήο = vezi βέλεο.

2) βληστρίζω (din βάλλω) = a mișca, a arunca când într-o parte când în alta, clatin, scutur, βληστρίζομαι mă arunc într-o parte și într-alta ca mingea, mă bat ca peștele, mă clatin, mă scutur. La Hipocr., nu mă pot astâmpăra la un loc.

1) βλησίδι -ου. τό. = scule.

βληστρισμός -οῦ. ό (din βληστρίζω) = aruncătură într-o parte și într-alta, ca mingea, ca peștele când se bate, neastâmpărare, clătinătură, scuturătură. La Hipocr.

βλήσω = din βάλλω.

βλητέος -έα -έον (din βλητός, βάλλω) = trebuie să se arunce, să se lepede.

βλήτειοα -ας. ή (din βλητήο) = aruncătoare, azvârlitoare. La Alex.

2) βλητήρ -ρος. ό (din βάλλω) = aruncător, azvârlitor.

3) βλητί (din βλημι în loc de βάλλω) = cu o aruncătură, dea aruncatelea, pe aruncate, aruncând βλητι λίθω cu o aruncătură de piatră. La tâlc. lui Hom.

1) βλητεύω = vezi βλητίζω.

βλητίζω și βλητεύω (din βλημι, βάλλω) = arunc-trântesc jos. La Esih.

βλητικός -κή-κόν (din βλημι, βάλλω) = de lovit, ce poate să se lovească, ce se poate răni.

βλητόν -οῦ. τό (din βλημι, βάλλω) = se înțelege pe dinafară ζῶον, adică ζῶον βλητόν dobitocul ce s-a lovit, s-a rănit, s-a ucis cu sulița-cu săgeata și dobitocul ce lovește-împunge cu coarnele. La Eli.

βλητός -τή -τόν (din βλέω, βάλλω) = lovit-izbit de apoplexie-de dambla, ca de trăsnet. La Hipocr., οί βλητοί roatele capului. La Hipocr.

βλητρον -ου. τό și βλητροός (din βλημι, βάλλω) = cui de fier, piron, rasteu și împreunarea a

1190

două lemne printr-un cui. La Hom., Evst. și Nikit. Iar la Nicandr., se înțelege și în loc de rotunjoară sau pir.

βλητρος -οῦ. ό = vezi βλητρον.

Βλητροόω -ῶ (din βλητρον) = împreun-închei două lucruri cu un cui.

βληχά = (în loc de) βληχή (după lb. dorică).

βληχάομαι -ῶμαι (din βληχή) = behăie capra, oaia, (și după asem.) τὰ παιδάκια βληχᾶται, plâng copiii strigând, ua, ua, uesc copiii. La Aristof.

βληχάς -αδος. ἡ (din βληχή) = oaia, capra (ce behăie).
La Opi.

βληχή -ῆς. ἡ. și βληχηθμός, βλήχημα = behăirea, behăitura oilor, caprelor. La Eli., și plânsetul copiilor cu ua, ua. La Eshil.

βληχημός -ου. ὁ. = prost, nerod, găgăuță.

βληχητά -τῶν. τά (din βληχάομαι) = oile, caprele ce behăiesc. La Eli.

βλήχνον -ου. τό = vezi βλάχνον și βλήχρον.

βληχρόν -οῦ. τό. = spata-dracului, barba-caprei, barba țapului, feregă (ferigă).

βλήχρον -ου. τό = rotunjoară.

βλήχρος -ου. ἡ. = pir.

βλήχομαι = (la Teocr.) din βληχέομαι, βληχάομαι.

βληχρός -ρά-ρόν = slab, neputincios, /malamord (și după asem.) prost. La Nicandr. și Gali., iar la Pind. se găsește βληχροὶ ποταμοὶ ape repezi-mari.

βληχώ -οος. -χοῦς. ἡ = vezi βλήχων.

βληχώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βληχή, βληχάομαι, εἶδος) = behăicios și prost ca o oaie, găgăuță. La Suida.

βλήχων -ῶνος. ὁ. ἤ βληχῶ, γλήχων, γληχῶ ἤ βληχῶνιον = rotunjoară, | |, cum τὰν βληχῶ γε παρατετιλμένη ce mi-a smuls pârul /. La Aristof. βληχωνίας -ου. ὁ (din βληχῶ) = decoct de rotunjoară. La Aristof.

βληχῶδες = vezi βλιχανώδης.

βλίζω = apă, sug, mulg, pipăi ἤ βλίω.

βλιμάζω ἤ βλιμάσδω (după lb. dorică) ἤ βλιμάσσω - ττω = ἤ βλημάζω apă, pipăi, mângâi cu mâna, moi frecând cu unsori, moi strângând cu mâna oarece, cum țâțele-lămâile ἤ pipăi găina la gușă să văd de este grasă ἤ pipăi găina pe dinapoi să văd de este găină sau cocoz, ἐβλιμάσθη ταῖς χερσί σὺν ἐλαίῳ s-a muiat frecându-se cu mâna cu unt-de-lemn, cu alifii. La Hipocr., βλημάζουσι καὶ ψηλαφῶσι τοὺς τιτθοὺς καὶ τὰς πυγὰς, ἐγείροντες τὰς ἐπιθυμίας ἀτὰρ ποfta pipăind ἤ frecând țâțele ἤ părțile născătoare οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες pipăie găinile când le cumpără. La Aristof. βλιμάπτομες ἤ βλιμάδδομες (în loc de) βλιμάζομεν (după lb. dorică) adică poftim, ni se face poftă.

βλιμάδδομες = vezi βλιμάζω.

βλιμάσις -εως. ἡ (din βλιμάζω ἤ βλίμη) = pipăială, muiat prin frecătură-prin strângere cu mâna

βλιμάπτομες = vezi βλιμάζω.

βλίμη -ης. ἡ = vezi βλιμάσις ἤ ocară. La Esih.

βλιμώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βλίμη) = cel ce pipăie fără rușine, desfrânat, ocară lumii.

βλίνον -ου. τό. = vârlugă.

βλίξ = cu strădanie, cu sârrguință, fără preget, necurmat.

βλίσσω -ττω = pipăi, apă, sug, mulg și tai stupii, scot mierea din ulee. La Plat.

1191

βλιστηρίς -δος. ή (din βλίζω, βλίσσω -ττω)

βλιστηρίς χείρ, mâna ce aduce mierea în ulee. La Analect.

βλίστον -ου. τό. și βλίτον = știr.

βλιτάς -δος. ή = femeie urâtă-proastă-neghioabă (din βλίτης, βλίτων).

βλίτης -ου. ό. și βλίτων = blendărau, neghiob, nerod, găgăuță, gură cască (din βλίτον).

βλιτομάμας -ου. ό. ή. și βλίτομας (din βλίτον, μάμμα) și βλιτομάμμας blendărau, neghiob, nerod, găgăuță, gură cască.

βλίτομας. ό. ή. = vezi βλιτομάμας.

βλίτον -ου. τό. = vezi βλίστον. La Linie.

βλιτώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βλίτον) = ca știrul, în chipul știrului.

βλίτων -ωνος. ό. = vezi βλίτης.

βλίτυρι sau βλήτυρι = cuvânt fără nici o înțelegere-ce nu înseamnă nimic. La Doig. și Laer.

βλιχανώδης -εος. ό. ή. δεσ. și βλιχώδης = cleios, clisos, lipicios, vâscos. La Hipocr. și Aten., iar la Esih. se găsește și βλιηχώδες.

βλίω = vezi βλίζω.

βλοσυρονύχιος -ία-ιον (din βλοσυρός, όνυξ) = cu grozave și înfricoșate unghii. La Orf.

βλοσυρός -ρά-ρόν = groaznic-grozav la vedere, ce înfricoșează-spăimântează pe om (și după asem.) voinic-viteaz. La Hom., Plin., Apol. și Plat., iar la d. Cas. se găsește și în loc de smerit, cuvios.

βλοσυρόφρον -ονος. ό. ή. ρον (din βλοσυρός, φρήν) = groaznic-sălbatic la minte, cu minte urâtă. La Eshil.

βλοσυρώπις -δος. ή (din βλοσυρός, ώψ) = groaznică, grozavă la vedere, la uitătură, ce sperie-spăimântează- înfricoșează pe om cu ochii ei-cu uitătura-căutătura ei. La Hom.

βλοσυρώπης. ό. ή și βλοσυρωπός (din βλοσυρός, ώψ) = groaznic, grozav la vedere, la uitătură, ce sperie-spăimântează- înfricoșează pe om, cu uitătura-căutătura lui.

βλοσυρωπός. ό. ή. πον = vezi βλοσυρώπης.

βλοῦχος -ου. ό. = soarece.

βλόω = (netreb.) - din care βλόσκω. Se mai găsește însă și βλώθω, βλώμι.

βλύδιος -ιά -ιόν (din βλύζω) = curgător, undător, cel ce fierbând cu unde să varsă pe dinafară, ce izvorăște din pământ varsându-se pe dinafară. La Esih.

βλύζω, βλύω, βλύσσω -ττω, βλυστάνω = izvorăște-țâșnește-sare din pământ apa (și după asem.) se revarsă primprejur când potopește apa și aduc potopuri. La Nicandr., Etim. și Plat.

βλύσις -έως. ή. = vezi βλυσμός.

βλυσμός -οῦ. ό (din βλύζω) = vărsătură de apă, potop, izvor-țâșnătură de apă și βλύσις.

2) βλυστάνω = vezi βλύζω.

3) βλυστήρ -ήρος. ό. și βλυστηρίς -δος. ή (din βλύζω, βλυστάνω) = ce izvorăște-ce sare-ce țâșnește din pământ, ce potopește pământul.

1) βλύσσω -ττω = vezi βλύζω.

4) βλυστηρίς = vezi βλυστήρ.

6) βλύω = vezi βλύζω.

5) βλυστοινέω -ῶ (din βλύζω-βλυστάνω οἶνον) = umplu-potopesc-î nec cu vin. La Evp.

βλωθρός -ρά -ρόν (din βλώσκω) = ce crește în sus (și după asem.) foarte mare, foarte înalt. La Hom. și Arat.

βλώθω = vezi βλώσκω.

1192

2) βλωμίδιον -ου. τό (din βλωμός) = o bucătică-o îmbucătură de pâine și celel.

1) βλωμιαῖος -αία -αῖον și βλωμίδιος, βλωμίλιος (din βλωμός) βλωμιαῖος ἄρτος pâine în patru colțuri, pâine cadrată. La Aten. pâine cu tăieturi, crestături (ca baclava).

βλωμίδιος. ὁ. ἡ. ιον (din βλωμός) = vezi βλωμιαῖος.

βλωμίλιος. ὁ. ἡ. ιον (din βλωμός) = vezi βλωμιαῖος.

βλωμός -οῦ. ὁ (din βλώσκω sau din βάλλω) = o bucată-o îmbucătură de pâine și celel. și pâine tăiată în chipul baclavalei-în colțuri. La Aten., Esiod., Evst. și la tâlc. lui Apol.

βλῶσις -εως. ἡ (din βλώσκω) = venire, ajungere, întoarcere, δίφρου βλῶσις scaunul trăsorii. La Etim. după asem., călușul vizitiului.

βλώσκω și βλώθω = merg, vin, ajung, mă târăsc, răsar, strig. La Nicandr., Apol. și Esih.

βόα în loc de βοῦν.

βοά în loc de βοή, după lb. dorică.

βοάα în loc de βοᾶ din βοάω.

βοάγριον -ου. τό (din βοῦς, ἄγριος) = pavăză, calcan de piele de bou-de bivol-de bou sălbatic. La Hom., τὰ βοάγρια jafurile-pleașca ce face la vrăjmași.

βοάγριος. ὁ. ἡ. ιον (din βοῦς, ἄγριος) = după asem., necultivat, nelucrat, sălbatic și nesimțitor.

βόαγρος -ου. ὁ (din βοῦς, ἄγριος) = bou sălbatic. La Filostr.

βοαδρόμος în loc de βοηδρόμος după lb. dorică.

βοαθόος în loc de βοηθόος după lb. dorică.

βόαμα în loc de βόημα.

βοάνθεμον -ου. τό = ochiul bouului, o buruiiană. La Aten. și Gali.

βόαξ -ακος. ό. și βόηξ, βώξ = bou de mare (un pește).

βοαρμία -ας. ή (din βόας, ἀρμόσαι) = aceia ce înjură boi la plug, poreclele Minervei (a Atenei). La Licof.

βοᾶσι în loc de βοῶσι după lb. dorică.

βοάτης -ου. ό., βοάτις -ιδος. ή (din βοάω) = stricăcios, -cioasă. La Eshil și βοήτης, βοήτις.

βοάυλιον -ου. τό (din βοῦς, ἀυλή) = curte-coșar de boi-de vaci și βόαυλον, βόαυλος. La Orf., Apol. și Tecrir. și βουάυλιον, βούαυλον bivolărie.

βοάω -ῶ = strig tare, fac zgomot mare, zbiară, sună, răsună, chiuiește, cel cu glas mare. La Hom.

βογγάω, βογγύζω și μογγίζω = cârtesc, murmură, gem, gongănesc, bombănesc, boncănesc, mondrănesc
βόγγυσμα gemăt, cârteală, murmuriseală,
gongăneală, bombănitură, boncănitură.

βογγύζω = vezi βογγάω.

βόγγυσμα -τος. τό = vezi βογγάω.

βογόμιλος -ου. ό. = cel ce dobândește mila Domnului.
La Arm.

βοδάμαξος -ου. τό și βοϊδάμαξον (din βοῦς, ἄμαξα)
= car de boi și boi de car.

βόδι -ου. τό și βόϊδι (din βοῦς) = bou și βόϋδι.

βοδοκέφαλος. ὁ ἤ. λον (din βόδι, κεφαλή) = cu cap de bou și βοδοκέφαλος.

βόδινα -ας. ἡ = vodină.

βοδίσινος, βοδινός = vezi βοϊδίσινος, βοϊδινός.

βοδόχι -ου. τό și βαδόχι (din βάδος, δόκη) = locul de pază pentru vânat.

βοδρουμιον -ου. τό = pivniță, bodrum.

βοεία -ας. ἡ și βοείη după lb. ionică și βοέη (din βοῦς) = înțelegându-se pe dinafară δορά, adică βοεία δορά piele de bou.

βοειακός -κή-κόν și βοεικός și βόειος, βόεος, βοϊκός (din βοῦς) = făcut din piele de bou, de bou, cum carne-piele și celel., ζεύγη βοεικά car cu boi. La Tuk., și τὸ βοεικόν, βοϊκόν ζευγὸς car de boi.

βοεικός -κή-κόν = vezi βοειακός.

βόειος -εία-ειον și βόεος -έα-εον (din βοῦς) la Hom. = vezi βοειακός.

βόεος -έα-εον = vezi βόειος.

βοεύς -έος. ὁ (din βοῦς) = curea-șuviță de piele de bou, funie-ștreang-odgon-pălimar din piele de bou. La Hom.

1193

βοῆ = în loc de βοεία după scurtare.

βοῆ = în loc de βοῆ din βοάω după lb. dorică.

βοῆ -ῆς. ἡ (din βοάω, βόημα, βόησις, βοητύς) = strigare mare, chiot, sunet, zgomot, rugăciune către

Domnul (ajutor, război, bătălie) βοὴν ἀγαθός cel
voinic la război. La Hom. și βοᾶς ὄνομα μηδ' ἔτι ἕτη
nici să se mai audă numirea de război. La Teocr., și
ἀστοῖσι κηρρύσσειν βοὴν πρὸς δῶμα cerea ajutor de
la cetățeni. La Eshil. și βοὴν ἀυτεῖν se cerea ajutor. La
Evr.

βοηγενής -έος. ὁ. ἡ. νές (din βοῦς, γένω, γείνομαι) =
născut din bou. La Epigr.

βοηδρομέω -ῶ (din βοηδρόμος) = alerg spre ajutor, la
cel ce strigă.

βοηδρόμιος. ὁ. ἡ. ιον și βοηδρόμος (din βοή, δρόμος)
= cel ce aleargă spre ajutor (ajutător), τὰ βοηδρόμια
sărbătoare-praznic ce se făcea în luna ce se chema
βοηδρομιῶν spre cinstea lui Teseu, ce a biruit pe
amazoane însemnând praznic de ajutor-de ajutorință.

βοηδρομιῶν -ῶνος. ὁ (din βοηδρόμιος) = luna a treia
a atenienilor ce ține din septembrie și din octombrie
după lunile noastre.

βοηδρόμος. ὁ. ἡ. μόν (din βοηθός, ἄρχω) = vezi
βοηδρόμιος.

βοήθαρχος. ὁ. ἡ. χον = cel mai mare comandir peste
oștile de ajutor. La Poliv. și Api.

βοήθεια -ας. ἡ (din βοηθέω și βοήθησις) = ajutor-
ajutorință spre scăpare (de-un necaz, de-o trebuință)
oaste spre ajutor. La Poliv.

βοηθέω -ῶ (din βοή, θέω) = ajut, ajutorez, alerg spre ajutor-spre a scăpa pe oarecine, alerg la cel ce mă cheamă spre ajutor. La Tuk. și Isok. βοηθῶ ἐπὶ πόλιν ajut orașul-cetatea, o scap de nevoi βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις a ajuta pe cei năpăstuiți, βοηθοῦμαι mă ajutorez, scap de nevoi cu ajutorul altuia, ταυτῆμοι βεβοιθημένον ἐγγεγόνει aceasta m-a făcut să vin spre ajutor. La Plat.

βοήθημα -τος. τό (din βοηθέω) = ajutor, ajutorință și doctorie spre vindecare-spre tămăduire, după asem., La Hipocr.

βοηθηματικός -κή-κόν și βοηθητικός (din βοηθέω) = de ajutor, cel ce poate ajuta, vrednic de a ajuta, βοηθητική δύναμις oastea ce merge spre ajutor.

βοήθησις -εως. ἡ = vezi βοήθεια.

2) βοηθητικός -κή-κόν = vezi βοηθηματικός.

βοηθητικῶς (din βοηθητικός) = pe ajutate, de-a ajutatelea, cu ajutor, ajutorând.

1) βοηθτέον (din βοηθέω) = trebuie să ajutăm.

βοηθός. ό. ἡ. ιον și βοηθός (din βοή, θέω) = cel ce aleargă spre ajutor la cel ce-l cheamă ajutător, ocrotitor, apărător. La Teocr. ἄρμα βοήθοον căruța ce aleargă tare-iute la război. La Hom., se găsește la Hom., și deosebit cum βοῆθόον adică războinic, voinic, iute la război. Cum și la Pind., asemenea. βοηθός -οῦ. ό. ἡ.θόν = vezi βοηθός.

βοηλασία -ας. ἡ (din βοηλάτης) = mânărea boilor, a mână boii înaintea lui, și după asem., furtișag de boi, și de celel., adică jaf, plească. La Hom., și Analect.

βοηλατεύω -ῶ (din βοηλάτης) = mân boii înainte și îngrijesc-caut de boi ca un boar-ca un văcar și zgornesc boii furându-i și sunt boar-îngrijitor de boi. La Licof., și gonesc vitele ca să cadă în curse la vânătoare. La Opi.

βοηλάτης -ου. ὁ., βοηλάτις (din βοῦς, ἐλάτης, ἐλαύνω) = boar, văcar și cel ce gonește boii furându-i, fur de boi și de celel. vite, βοηλάτις ῥάβδος, boldul cu care mână boii βοηλάτης οἴστρος cel ce izbește-lovește boul în cap cu toporul, măcelar. La Eshil., Pind., și Aten.

1194

βοηλατικός -κή-κόν (din βοηλάτης) = de boar, de a mână boii, βοηλατική se înțelege pe dinafară τέχνη, adică βοηλατική τέχνη meșteșugul boarului. La Plat. βοηλάτις -δος. ἡ. = bohăreasă, vezi βοηλάτης.

βόημα -τος. τό. și βόαμα (după lb. dorică) = vezi βοή. βοηνόμος. ὁ. ἡ. μόν (din βοῦς, νέμω) = văcar, boar, cel ce păzește vitele la pășune. La Teocr.

βοήνομος. ὁ. ἡ. μόν (din βοῦς, νέμω) = păscut-păzit de vite. La Sof. și Teocr.

βοῆν (în loc de) βοᾶν = din βοάω (după lb. dorică).

βόηξ -κος. ὁ. = vezi βόαξ.

2) βόης -ου. ὁ (din βοάω) = strigător, zbierător, cel ce strigă-zbieră tare. La Luk., βόην ἀτεχνῶς ὄντα strigător, zbierător însă unii vor să se citească βοήν ἀγαθὸν ὄντα, adică voinic bun de război (în loc de) βόην ἀτεχνῶς ὄντα.

1) βοήροτος. ὁ. ἡ. τον (din βοῦς, ἄροτρον) = arat cu boi.

βόησις -εως. ἡ = vezi βοή.

βοητύς -ύος. ἡ = vezi βοή.

βοήτης -ου. ὁ., βοῆτις -δος. ἡ. = vezi βοάτης, βοάτις.

βοδάνι -ου. τό = vezi βόθρος.

βοθρεύω, βοθρίζω, βοθρόω (din βόθρος) = sap-fac o groapă mare-adâncă ca o ocnă (și după asem.) îngrop, arunc pe oarecine în groapă-în ocnă, βοθρῶσθαι să se găurească, ... rămâne... gaură deschisă.

βοθρίζω = vezi βοθρέω.

βόθριον -ου. τό (din βόθρος) = groapă mică, gropiță, vezi și βόθρος și ulcior la ochi.

βοθροειδής -έος. ὁ. ἡ. δές (din βόθρος, εἶδος) = ca o groapă, în chipul gropii.

βόθρος -ου. ὁ., βόθριον și βόθυνος, βοθάνι = o groapă mare și adâncă, ca o ocnă, adâncime, prăpastie, (și după asem.) un puț adânc.

βοθρόω = vezi βοθρεύω.

βόθυνος -ου. ὁ. = vezi βόθρος.

βοϊδάνι -ου. τό, βοϊδάκιον -ου. τό, βοϊδάριον -ου. τό,
βοϊδιον, βώδιον = boulean, boulet, bouxor, junc.

βοϊδάριον -ου. τό = vezi βοϊδάκι.

βοϊδάμαξον = vezi βοδάμαξον.

βόϋδι -ου. τό = vezi βόδι.

βοϊδιον -ου. τό = vezi βοϊδάκι.

βοϊδινός -οῦ. ὁ. ἡ. νόν ἔσι βοδινός, βοϊδίσιος, βοδίσιος
(din βόϊδι, βόδι) = de bou, (cum carne, ... piele.. -oase
de bou ἔσι celel).

βοϊδίσιος -ου. ὁ. ἡ. ον = vezi βοϊδινός.

βοϊδοβοσκός -οῦ. ὁ. ἡ. σκόν (din βοῦς, βόσκω) =
văcar.

βοϊδοκέφαλος = vezi βοδοκέφαλος.

βοϊδόμυγα -ας. ἡ (din βοῦς, μύγα) = streche.

βοϊζω (din βοή) = vâjâiesc, βοϊζει ἡ σφενδόνη
zbârnâiește praștia, βοϊζει τό ἀντί τιυιεște-urlä-
vâjâiește urechea.

2) βοϊκός -κή-κόν = vezi βοειακός.

βοιναρίσιον -ου. τό (din οἶνος) = vezi βηναρίσιον,
βιναρίτζιον.

1) βοϊκλεψ -πος. ὁ (din βοῦς, κλέπτω) ἔσι βοόκλεψ,
βούκλεψ = fur de boi ἔσι βοοκλόπος.

βοϊστί (din βοῦς) = ca boii, βοϊστί λαλεῖν a vorbi ca
boii-în glasul boiler. La Porf.

βόϊτος -ου. ὁ. = somn (un pește).

βοιώνης = vezi βοώνης.

βιωταρχέω -ῶ (din βιωτάρχης) = stăpânesc pe viotici, pe viotiteni, sunt cel mai mare peste viotici-locuitorii din θίβε (Thiva). La Tuk.

1195

βιωτάρχης -ου. ὁ (din βιωτὸς, ἄρχω) = cel mai mare peste viotiteni, comandir-dregător al viotitenilor din Thiva, viotarh.

βιωταρχία -ας. ἡ (din βιωτάρχης) = viotarhie, stăpânire peste viotiteni.

βιωτία -ας. ἡ = vezi ἀβαντίς.

βιωταρχικός -κή-κόν (din βιωτάρχης) = de viotarhie, viotarhicesc.

βιωτιάζω și βιωτίζω (din βιωτός) = urmez ca viotitenii, pǎrtinesc viotitenilor, grăiesc ca viotitenii, grăiesc limba viotitenilor.

βιωτιακός -κή-κόν (din βιωτία) = ce privește pe viotiteni, al viotitenilor.

βιωτικός -κή-κόν (din βιωτία) = vioticesc, al vioticilor, cu nǎravuri vioticești, viotitan (și după asem.) prost, negliob, tont.

βιωτίζω = vezi βιωτιάζω.

βιωτίδιον -ου. τό (din βιωτός) = viotitan mic. La Aristof.

βιώτιον -ου. τό (din βιωτός) = prostie, negliobie, nerozie, pentru că viotitenii se socoteau de oameni proști la minte.

βοιώτιος -ου. ὁ ἢ βοιωτός (din βοιωτία) = viotitan, (și după asem.) prost, neghiob, nerod, tont, pentru că viotitenii se socoteau de oameni proști la minte.

βοιωτίς -δος. ἡ. βοιωτίς γῆ -γυνή = viotitancă.

βοιωτὸς -ου. ὁ. = vezi βοιώτιος.

βοιωτουργής -έος. ὁ. ἢ. γές (din βοιωτὸς, ἔργον) = făcut-lucrat în Viotia, de viotitan, adică lucrat prost.

βολαί -ων. αἱ. = vezi βολή.

βολαῖος -αία -αῖον (din βάλλω, βολή) = de aruncat, din aruncătură și izbit, lovit, și izbitor, lovitor, θύνοσ βολαῖος chefal, lacherdă izbită-lovită. La Plut. (și după asem.) repede, iute, furios.

βολακρία -ας. ἡ = vezi μυλακρίς. La Var. La Cuv., μυλακρίδαι.

βολαυγέω (din βάλλω, αυγή) = lucesc, strălucesc.

βόλβα -ας. ἡ ἢ βούλβα, βούλβιον = mitra muierei. La Analect. și Alex. Tral.

βολβάριον -ου. τό ἢ βόλβιον, βολβίσκος (din βολβός) = cerșoară, arpacic și rădăcină de flori în chipul cepei. La Epict.

βολβίδιον -ου. τό (din βολβός) τὰ βολβίδια ἢ βολβίτια, βομβύλια ἢ βολίταινα, βολβοτίνη, βολβιτίνι, βολβίτις ἢ βολβιταινα, βολβιτίνη = caracatiță mică-sepie mică foarte puturoasă, calamari. La Hipocr., Arist. ἢ Aten.

βολβίνη -ης. ή (din βολβός) = arpacic, cerșoară, cerșoară, cerșoară, ceruță, vlašită. La Teof. și Aten.
βόλβιον -ου. τό = vezi βολβάριον.

βολβίσκος -ου. ό. = vezi βολβάριον. La Analect.

βολβίτιον -ου. τό = vezi βολβίδιον.

βολβίτις -δος. ή. = βολβίδον.

βόλβιτον -ου. τό și βόλβιτος și βόλιτον, βόλιτος = baligă, scârnă, gunoi, și în loc de bou și după asem., La Aristof.

βόλβιτος -ου. ό. = vezi βόλβιτον.

βολβοειδής -έος. ό. ή. δές (din βολβός, είδος) = ca ceapa, în chipul cepei, rădăcină de flori în chipul cepei.

βολβοκαστάνιον -ου. τό (din βολβός, κάστανον) = ceapă-rădăcină de flori în chipul castanei. La Alex. Tral.

βολβός -ου. τό = ceapă sălbatică, vlašită (și după asem.) orice rotund-gogoneț ca ceapa, cum rădăcini
1196

de flori în chipul cepei și trufă și pojghiță-coajă de ceapă-de rădăcini și celel. La tâlc. lui Aristof.

βολβοτίνη -ης. ή și βολβιτίνι -ου. τό = vezi βολβίδιον.

βολβοφάκη -ης. ή (din βολβός, φακή) = linte fiartă cu ceapă.

βολβώδης -εος. ό. ή. δές (din βολβός, είδος) = ca ceapa, ma în chipul cepei.

1) βολέω -ω (din βολή) = arunc, azvârl, lovesc, izbesc.
βολεών -ώνος. ό (din βολή) = groapă de bucate, hambar, jitniță, magazie, și orice loc în care se păzește oarece, cum cămară, chelărie, (și după asem.) umblătoare și loc unde se păstrează gunoiul.

βολή -ης. ή (din βάλλω) și βόλησης = aruncătură, azvârlitură, lovitură, izbitură, rană (și după asem.)

βολή σιδηείη, βολή σιδήρου săgeată și raze-fulger și uitătură, căutătură, când face cu ochiul, βολαί dureri de facere, δύο βολάς, τρεῖς βολάς și celel., de două ori-de trei ori și celel. La Opi., Hom., și Esop.

βόλησης -εως. ή = vezi βολή.

1) βολετόν -οῦ. τό (din βούλομαι) = cu putință, cu voință.

βόλι -ου. τό și βολίον -ου. τό (din βάλλω, βολή, βολίς) = glonț, ghiulea.

βολίζι -ης. ή = slujnică, roabă. La Aten.

βολίζω (din βολίς) = măsor adâncimea apei cu sonda-cu plumbul-cu măsurătoarea de plumb.

βόλινθος -ου. ό. = bou, taur sălbatic, cu coama ca de cal. La Arist.

βολίς -δος. ή (din βολή) = aruncătură, azvârlitură, (și după asem.) ἀστραπῶν βολίδες fulgerul trăsnetului, săgeată, țepușă și sonda, măsurătoarea-cumpăna de

plumb cu care măsoară adâncimea-fundul apelor,
glonț, ghiulea.

βολιστικός -κή-κόν (din βολις, βολή) τὰ βολιστικά =
se înțelege pe dinafară γένη adică τὰ βολιστικά γένη
peștii cei ce umblă cu cârdul, mulțime de pești
împreună ca un râu de pești și îmbucătura-
demâncarea ce se pune la undiță. La Plut.

βολίταινα -ας. ή = vezi βολβίδιον.

βολίτινος -τίνη-τινον (din βόλιτον) = de gunoi, de
baligă, de scârână.

βόλιτον -ου. τό și βόλιτος -ου. ό. = vezi βόλβιτον.

βόλλα = (în loc de) βουλή, după lb. eolic.

βόλλομαι = (în loc de) βόλομαι, βούλομαι. La Teocr.

βολοκτυπία -ας. ή și βολοκτυπίη (din βόλος,
κτυπέω) = lovitură, aruncătură, sunetul săgeții-suliței
când se aruncă și orice sunet de orice se aruncă-cade
jos. La Analect.

βόλομαι (în loc de) βούλομαι (din βόλω netreb.)

ἐβόλοντο θεοί au vrut dumnezeii. La Hom. și Teocr.

βόλος -ου. ό (din βάλλω) = aruncătura zarurilor și a
plasei și a praștiei și vad de plasă lângă apă și

îmbucătura-demâncarea ce se pune în undiță (și după
asem.) vânare de pește, bulgăre, τρίβω τούς βόλους
sfărâm bulgării, lepădătura dinților când schimbă
copiii dinții. La Evr.

βόλτα -ας. ή = cârlig-undiță de pește.

βολταντσάρω = plutesc, înot primprejur.

βολφòς -ου. ó. = vezi πόλτος.

βολωσσία -ας. ή = potolitoare de dureri de facere, ce înlesnește nașterea de copii. La Proc.

2) βομβάζω, βομβαίνω, βομβέω, βομβάω, βομβύω, βομβίζω, βομβουνίζω (din βόμβος) = zbârnâiesc, bâțâiesc, vâjâiesc, țiuiesc, bubuiesc, gulguiesc. La Hom., Arist., Esih. și Arist., chiorăiește, gurguiește.

1) βόμβα -ας. ή (din βόμβος) = bombă.

βομβάξ și βομβαλοβομβάξ, βομβηδόν = dea zbârnâiele, dea bâjâiele, zbârnâind, bâjâind. La Aristof.

1197

βομβαύλιος -ου. ó (din βόμβος, αυλός) = cimpoiaș, (și după asem.) gândac-muscă-albină mare-fluture mare ce bâzâie-zbârnâie foarte tare. La Aristof.

βομβέω = βομβεῦντι (în loc de) βομβοῦσι, din βομβέω (după lb. dorică).

βομβέω = vezi βομβάζω.

βομβηδόν = βομβάξ.

βομβήεις -ήεσσα-ἦεν (din βόμβος, βομβέω) și βομβεύς, βομβητικός, βομβητής = bâzâitor, zbârnâitor. La Analect., țuitor.

βομβηεύς (din βόμβ) = βομβήεις.

βόμβησις -εως. ἡ (din βόμβ) și βόμβησμα = bâzâială, zbârnâială, țiuială.

βόμβησμα -τος. τό. = vezi βόμβησις, bâzâitură, zbârnâitură, țiuitură.

βομβητής -οῦ. ό. = vezi βομβήεις.

βομβητικός -κή-κόν. = vezi βομβήεις.

βόμβος -ου. ό (din βο, βο, βο) = bâzâitură, zbârnâitură, bubuitură, țiuitură și zgomot mare-gălăgie, după asem.

βομβίζω = vezi βομβάζω.

βομβυθυλεύματα -ων. τά. = vezi όνθυλεύω.

βομβυνέστερον (din μόμβυξ) = cu glas gros-răgușit.

La Nicom., însă mai bine βομβυκοειδέστερον.

βομβύκια -ων. τά. = vezi βόμβυξ.

βομβύκια -ων. τά. = vezi βόμβυξ.

βομβυκίας. ό. = vezi βόμβυξ.

βομβυκοειδής -έος. ό. ἡ. δές (din βόμβυξ, είδος) = cu glas bâzâitor-zbârnâitor. Ca cel ce bâzâie-zbârnâie-face zgomot mare.

βομβύλη -ης. ἡ (din βόμβυξ) = gândac-albină-muscă-fluture mare ce bâzâie-zbârnâie-face zgomot mare și vas cu gura strâmtă, ce gâlgâie ca cloșca.

βομβυλιάω, βομβυλιάζω = chiorăiește inima-stomacul. La Aristof.

βομβουνιάζω = am buboaiă-umflături la părțile născătoare.

βομβουνιασμένος = vezi βομβωνιασμένος.

βομβούκι -ου. τό. și βομβούκιον -ου. τό. = boboc de flori-de pomi.

βομβουνίζω = bâzâiesc, zbârnâiesc, bubuiesc.

βομβούνισμα -τος. τό. = bâzâitură, zbârnâitură, bubuitură.

βομβύλιον -ου. τό. = vezi βολβίδιον.

βομβύλιος -ου. ό. și βομβυλιός (din βόμβος) = gândac-muscă-albină-fluture mare ce face zgomot și urcior cu gât strâmt ce gulguiește-cântă ca cloșca când bei dintr-ânsul.

βομβυλις -δος. ή (din βόμβυξ, βομβύω) = bășică-bășicuțace se face din picături. La Esih.

βόμβυξ -κος. ό. = gândac de mătase și însuși mătase.

La Alchif., și fluier și o parte a fluierului. La Polid.,

βομβίκιον -ου. τό. gândăcei de mătase τὰ βομβύκια haine de mătase, gâtul păsărilor. La Arist., βομβύκια gânăanii ce bâzâiesc-zbârnâiesc, βομβυκίας κάλαμος trestie bună de fluier, tilincă. La Teof.

βομβύω = vezi βομβάζω.

βόμβυρ, βόμβυρας, βόμβουρας, βόμβυς = orice gânăanie care bâzâiește-zbârnâiește-face zgomot când zboară.

βομβύς. ή. = vezi μορμώ.

βομβών -ώνος. ή. = vezi βουβών.

βομβωνιασμένος -νή-νόν și βομβουνιασμένος (din βομβῶν, βομβουνιάζω) = umflat la obraz, plin de buboai.

βόνασος -ου. ό. și βόνασος = bou sălbatic cu coama ca de cal.

βονθύλευσις -εως. ή., βονθυλεύω = vezi όνθύλευσις, όνθυλεύω.

βόνθος -ου. ό. = vezi όνθος.

1198

βόξυνος -ου. ή. și βοξύνη -ης. ή. = albină, viespe.

βοοβοσκός -οῦ. ό (din βοῦς, βόσκω) = văcar și βοονόμος, βουνόμος, βοοτρόφος.

βοόγληνος. ό. ή. νον (din βοῦς, γλήνη) = cu ochi mari ca de bou, cu ochi frumoși.

βοοδητήρ -ήρος. ό. și βοοδητής -οῦ. ό (din βοῦς, δαμάζω) = cel ce domolește-doboară la vite, demolitor-doborâtor de vite. La Quint. Sm.

βοοδόκος. ό. ή. κον (din βοῦς, δέχομαι) = cel ce cuprinde un bou întreg, cel în care încapă un bou întreg-foarte mare.

βοοζύγιον -ου. τό (din βοῦς, ζυγός) = o pereche de boi înjugați, un car cu boi.

βοοθύτης -ου. ό (din βοῦς, θύω) = măcelar, cel ce înjunghie-omoară la vite.

βοόκλεψ -πος. ό. și βοόκλοπος -ου. ό. = vezi βοϊκλεψ. La Orf.

βοόκραϊρος -ου. ό. ή. ρον (din βοῦς, κραῖρα) = cu carne de bou. La Non.

βοόκραν -ονος. ό. ή. ςι βοόκρανος. ό. ή. νον (din βοῦς, κρανίον) = cu cap de bou. La Cali. ςι Gali.

βοοκτασία -ας. ή (din βοῦς, κτείνω) = înjunghierea-uciderea boiler. La Apol.

βοόκτιστος. ό. ή. στον (din βοῦς, κτίζω) = vezi βοόστικτος.

βοονόμος. ό. ή. μον (din βοῦς, νόμος, νέμω) ςι βουνόμος, βοοτρόφος = vezi βοοβοσκός.

βοορράϊστης -στου. ό (din βοῦς, ραίω) = măcelarul ce juroaie-belește ςι chinuiește pe bou până la moarte. La Trifiod.

βοοσκοπος. ό. ή. πον (din βοῦς, σκοπός) = cel ce se uită-privește-bagă de seamă la bou. La Non.

βοοσσός. ό. ή. ον (din βοῦς, σόομαι) ςι βουσσός = cel ce gonește-mână-înboldește boii, boar (ςι după asem.) streche.

βοόστασις -εως. ή (din βοῦς, ίστημι) = grajd, coșar de boi.

βοόστικτος. ό. ή. κτον ςι βοόκτιστος după mutareaa slovelor (din βοῦς, στίζω, κτίζω) = jertfelnic pentru înjunghierea boului ce se aduce spre jertfă. La Non. măcelărie ςι βούστικτος.

βοόστολος. ό. ή. λον (din βοῦς, στόλος) = ce se aduce cu boi. La Non.

βοοσφαγία -ας. ή (din βοοσφάγος) = înjunghiera vitelor-boilor.

βοοσφάγος. ό. ή. γον (din βοῦς, σφάζω) = măcelar, cel ce înjunghie la vite.

βοοτροφία -ας. ή (din βοοτρόφος) = hrana boilor-a vitelor.

βοοτρόφος. ό. ή. φον (din βοῦς, τρέφω) și βουτρόφος = hrănitör-îngrijitor de boi-de vite, văcar, boar.

βοότροχος. ό. ή. χον (din βοῦς, τροχός, τρέχω) = cel ce se întrece de boi. La Non.

βοόσθαλμος. ό. ή. ον (din βοῦς, όφθαλμός) = cu ochi mari ca de bou.

βοόω = (în loc de) βοάω.

βοόω (din βοῦς) = schimb, prefac oarece în bou,

βοῦμαι mă fac-ajung bou.

βορά -ας. ή (din βόρω, netr. în loc de βόσκω) = nutreț, pășune, orice se dă spre mâncare la vite.

βοράζω (din βορά) = hrănesc.

βόραθεν și βόρραθεν, βορέηθεν (din βορέας) = despre miazănoapte, despre nord crivăț. La Hipocr.

βοράς = vezi βορέας.

βόρασσος = vezi βούρασσος.

βόρατον -ου. τό. = un soi de ienupere. La Diosc. unde mai înainte era scris άγύραιον (în loc de) βόρατον.

βορβόρεος. ὁ. ἡ. ον (din βόρβορος) = plin de tină-de noroi-de spurcăciune-de scârbă, scârbos, scârnos, spurcat, noroios, noroiat, întinat.

βορβορίζω (din βόρβορος) = sunt plin de noroi-de spurcăciuni, put a scârnă, mânjesc cu scârnă-cu noroi. La Diosc.

βορβορόθυμος. ὁ. ἡ. μον (din βόρβορος, θυμός) = cu mânie spurcată, cu suflet spurcat. La Aristof.

βορβοροκοίτης -ου. ὁ (din βόρβορος, κοίτης) = cel ce doarme-șade în noroi-în spurcăciuni-în gunoi-în scârnă.

1199

βορβορόπη -ης. ἡ (din βόρβορος, ὀπή) = gaură spurcată-puturoasă (și după asem.) muiere spurcată. La Hom. și Evst., iar la Suida se găsește βορβρόπις κῆπος.

βορβρόπις -δος. ἡ = vezi βορβρόπη.

βόρβορος -ου. ὁ. = tină, noroi, mocirlă (și după asem.) scârnă, spurcăciune, lucru puturos, ... ieșitoare...

βορβοροτάραξις -εως. ὁ (din βόρβορος, ταρασσω) = cel ce tulbură-amestecă spurcăciunile (și după asem.) tulburător norodului, răzvrătitor.

βορβορόω (din βόρβορος) = umplu de tină, mânjesc cu tină, înnoroiesc, umplu de noroi-de spurcăciuni-de scârnă și schimb-prefac oarece în scârnă-în spurcăciuni. La Arist.

βορβορυγέω -ῶ = vezi βορβορούζω.

βορβορυγή -ῆς. ἡ. și βορβορυγμός -οῦ. ὁ (din βορβορυγέω) = chiorăitura mațelor-pântecelui.

βορβορούζω și βορβορυγέω = îmi chiorăiesc mațele-pântecele. La Suida.

βορβορώδης -εος. ὁ. ἡ. δές (din βόρβορος) = plin de tină-de noroi-de spurcăciuni, scârnav, puturos. La Plat.

βορβορωπός -οῦ. ὁ (din βορβορόπη) = scârbos, spurcat, puturos, plin de tină-de spurcăciuni.

βόρδων -ονος. ὁ. = catâr. La Aet.

βορεάζω (din βορέας) = prăznuiesc-sărbătoresc sărbătoarea-praznicul Crivățului.

βορέας -ου. ὁ. și βορρέας și βορᾶς, βορρέας și βορέης, βορῆς și βορεύς = crivăț, vântul de la nord-de la miazănoapte. La Hom.

βορέας -δος. ἡ. și βορειάς (din βορέας) αἰ βορειάδαι fetele miezului nopții.

βορεασμός -ου. ὁ (din βορεάζω) = praznicul-sărbătoarea Crivățului, spre a sufla sufla cu bine. La Esih., Herod. și Eli.

βορεῆτις -δος. ἡ. și βορεῶτις, βορειά (din βόρειος) = boreala cea spre miazănoapte, dinspre nord. La Dionis.

βορειάς -δος. ἡ. = vezi βορεῆτις și βόρειος.

βορειοανατολικὸς ἄνεμος = vântul dintre

miazănoapte și răsărit.

βόρειον -ου. τό. = elevorină, un fel de elevor-de
boțățel-de cutcurig.

βορειοδυτικὸς ἄνεμος = vântul dintre
miazănoapte și apus.

βορεῖον. τό. = un maț al stomacului.

βόρειος. ὁ. ἡ. ον și βόρεος, βορράϊος, βορήϊος,
βορεινός, βορινός, βορειόνεος, βορειάς, (din βορέας)
= boreal, dinspre miazănoapte, despre nord τὰ βόρεια
πνεύματα vânturile dinspre miazănoapte-dinspre
nord τὸ βόρειον înțelegându-se pe dinafară κλίμα,
μέρος miazănoapte τὰ βόρεια părțile dinspre
miazănoapte-dinspre nord.

βορεινός -νή-νόν = vezi βόρειος.

βορειόνεος. ὁ. ἡ. νον. = vezi βόρειος.

βόρεος. ὁ. ἡ. νον. = vezi βόρειος.

βορεύς -έως. ὁ. (la Arat.) = vezi βορέας.

βορήϊος. ὁ. = (după lb. ionică) la Aten, vezi βόρειος.

βορηῆς. ὁ (din βορέης) = vezi βορέας.

βορεῶτις -δος. ἡ. = vezi βορειάς.

βορεύω (din βορέας) χειμῶνος βορεύοντος dacă
iarna va veni dinspre miazănoapte-dinspre nord. La
Teocr.

βορέω = (în loc de) βορέας.

βορή = (în loc de) βορά.

1200

4) βόρμαξ -κος. ό = furnică.

βορός -ρά -ρόν (din βορά) = lacom, mâncăcios, găman, lingău βορώτατος, παρă-tot, foarte lacom.

βόρραθεν = vezi βόραθεν.

βόρραϊος -αία -αϊον. = vezi βόρειος. La Analect. și Eshil.

βόρρα̃ς = vezi βορέας.

βόρραπηλιώτης -ου. ό și βορραπηλιωτικός (din βορρα̃ς, άπηλιώτης) = vântul dintre miazănoapte și răsărit.

βόρραπηλιωτικός -κή-κόν = vezi βορραπηλιώτης.

βόρρεϊον -ου. τό (din βόρειος, în loc de βόρειον) = dinspre miazănoapte- dinspre nord, όταν ή βορρεϊον când vântul va bate dinspre miazănoapte. La Xen.

βόρρόλιβος -ου. ό și βορρόλιβικός -βορρόλιψάνεμος = vântul dinspre miazănoapte și Libia.

βορρόλιψ = vezi βορρόλιβος.

2) βορώτατος -ου. ό. = vezi βορός.

βοσίν = (în loc de) βουσίν. La Analect.

βόσις -εως. ή (din βώω) = nutreț, pășune. La Hom.

βόρσα -ας. ή. = borsă, bursă.

βοσκάδιος -ία -ιόν (din βοσκάς) = de pășune, ce se poate paște și ce paște βοσκάδιος όρταλίσ pasăre de casă, ce se hrănește în casă.

βοσκάς -δος. ἡ ἢ βοσκίς (din βόσκω) = pasăre de casă, ce se hrănește singură în casă și un soi de rațe și un fel de smoală uscată.

βοσκέω = vezi βόσκω.

βοσκή -ῆς. ἡ (din βόσκω) = pășune, nutreț. La Eshil. și Aten.

βόσκημα -τος. τό ἢ βοτόν, βοτός, βότος (din βοσκέω) = orice paște la câmp, precum dobitoacele și pășunea-câmpul-livezile-izlazurele în care pasc vitele. La Xen., Eshil., Sof. și Teocr.

βοσκηματώδης. ὁ. ἡ. δές (din βόσκημα) = dobitocesc, de dobitoc, ca un dobitoc.

βόσκησις -εως. ἡ (din βόσκεω) = paștere, pășunire, pășune, păscătură.

βοσκηθέον = trebuie să pască și să puie vitele să pască.

βοσκίς -δος. ἡ = vezi βοσκάς.

βοσκός. ὁ. ἡ (din βόσκω) = cioban, păstor. La Analect. văcar și βοτήρ, βοτής.

βόσκω (din βόω) ἢ βοσκέω, βοτάω, βοτέω = pasc, pășunez, păstoresc, hrănesc, βόσκομαι mă hrănesc, sunt la pășune. La Hom., Herod., Aristof. și D. Alik.

βόσπορος -ου. ὁ (din βοῦς, πόρος) = vospor.

2) βόστρυξ -χος. ὁ. ἢ βόστρυχος, βοστρύχωμα = păr creț, cărlioanețe, bucle, zulufi, codițe, plete, percele, .. m .. și cărcei de viță și vreji și orice alt asemenea se

apucă-se împletește una cu alta și o gănganie ca licuriciul și orice în chipul melcului-vârtejului. La Aristof., Arist., Opi., Esih. și Eshil.

1) βοοτερίτσα -ας. ή = gușteriță, gușter, șopârlă.

3) βοστρυχειδής -έος. ό. ή. δές (din βόστρυξ, είδος) = ca cârlionțul, ca zulufii, βοστρυχηδόν ca cârlionțul, ca zulufii, în chipul cârlionțelor-zulufilor. La Luk.

βοστρυχίζω și βοστρυχώω (din βόστρυξ) = încrețesc părul sau altceva, îmi fac zulufi, am păr creț, port zulufi-bucle. La D. Alik.

βοστρύχιον -ου. τό (din βόστρυξ) = cârlionțel, zulufaș, pletite, perceluțe, codițe, βοστρύχια boștină, tescovină, borhot, trevere. La Esih.

βοστρυχώω -ῶ. = vezi βοστρυχίζω, βοστρυχωμένος = cu părul creț, cu zulufi, cu bucle, cu cârlionțe.

1201

βοστρυχοποιός -ου. ό. ή. όν (din βόστρυξ, ποιέω) = zulufar, frizer, cel ce face părul calului.

βόστρυχος -ου. ό. = vezi βόστρυξ.

βοστρυχώδης. ό. ή. δές (din βόστρυξ, είδος) = ca cârlionțele, ca zulufii, ca buclele, cu cârlionțe, cu zulufi, cu bucle.

βοστρυχωμένος -νη-νόν. = vezi βοστρυχώω.

βοστρύχωμα -τος. τό (din βοστρυχώω) =

încârlonțarea zulufilor- buclelor-părului. Vezi și βόστρυξ.

βοτάμια -ων. τά (din βόω) și βόταμα = livezi de păscut și plata pășunii livezilor. La Tuk.

βοτάνη -ης. ή (din βοτέω, βοτάω) = iarbă, verdeață, buruieni, βοτάνη χόρτου iarbă verde, maldăr. La Hom., Nik. și Aten.

4) βοτανίζω (din βοτάνη) = plivesc buruienile, curăț de buruieni.

1) βοτάνηθεν = din iarbă. La Opi.

2) βοτανηφάγος. ό. ή. γον (din βοτάνη, φάγω), βοτανοφάγος = cel ce mănâncă iarbă, ierburi. La Opi. βοτανοφαγία mân- 5/)

2) βοτανηφόρος. ό. ή. ρον (din βοτάνη, φέρω) = cel ce scoate iarbă, cel din care crește iarba. La Non.

βοτανικός -κή-κόν (din βοτάνη) = de iarbă, de buruieni, βοτανική έπιστήμη știința botanicii ierburilor βοτανική παράδοσις descriere pentru botanică τὰ βοτανικά doctorii de ierburi.

βοτάνιον -ου. τό (din βοτάνη) = ierbuliță, buruienuță și buruiană de doctorii.

3) βοστρουχαίτης -ου. ό (din βόστρουξ, χ αίτης) = cu părul încrețit-impletit-făcut zulufi-cârlioanțe-bucle, ca cârceii-smicelele de struguri.

4) βορθαγορίσκος -ου. ό. = vezi όρθαγορίσκος.

βορθαγορίσκειος -εία -ειον. = vezi όρθαγορίσκειος.

βοτάνισμα -τος. τό *și* βοτανισμός (din βοτανίζω) = plevilă, pliveală, plivitură.

βοτανισμός -οῦ. ὁ. = vezi βοτάνισμα.

βοτανιστής -στοῦ. ὁ (din βοτανίζω) = botanist, ierbar.

βοτανολογέω -ῶ (din βοτάνη, λέγω) = adun (la) ierburi, plivesc *și* cercetez-mă îndeletnicesc la botanică.

βοτανοφαγία -ας. ἡ., βοτανοφάγος. ὁ. ἡ. γον = vezi βοτανηφάγος.

βοτανώδης -εος. ὁ. ἡ. δές (din βοτάνη, εἶδος) = ca iarba, în chipul ierburilor-buruienilor *și* plin de iarbă-de ierburi-de buruieni.

βοτάω. = vezi βόσκω.

βότειρα -ας. ἡ (din βοτέω) = păstoriță, ciobăniță, văcăreasă.

βοτειρες -ων. οἱ. = covergă-colibă de cioban-de păstor.

βοτέω. = vezi βόσκω.

βοτήρ -ῆρος. ὁ (la Hom.) = vezi βοσκός.

βότης -οῦ. ὁ. (la Hom.) = vezi βοσκός.

βοτηρικός -κή-κόν (din βοτήρ) = pastoral, ciobănesc, văcăresc, de păstor, de cioban, de văcar.

βοτὸν -οῦ. τό. = vezi βόσκημα.

βότον -ου. τό. = vot, gogoasă de voturi.

βοτὸς -τή-τόν ἤ βοτός = hrănit, bine păscut. La Suida.
ἤ Etim., vezi ἤ βόσκημα.

βότρινος -ας. ἤ. = molie.

βοτρίδιον -ου. τό (din βότρινος) = struguraș, broboană
de strugure, strugure uscat (ἤ după asem.) cerceluș.

La Aristof.

βοτρινόδον (din βότρινος) = ca strugurii, ca ciorchinele
de struguri, ca broboanele de struguri grămădite una
peste alta. La Hom.

βοτρινήρος. ὁ. -ρά -ρόν (din βότρινος) = de soiul
strugurilor τὰ βοτρινήρα struguri.

βοτρινήφορος. ὁ. ἤ. ρον ἤ βοτρινοφόρος (din βότρινος,
φέρω) = plin de struguri, ce ne dă struguri. La Hom.
ἤ Evst. ἤ βοτρινοφόρος.

1202

βοτρινία -ας. ἤ. = vezi βοτρινίος.

βοτρινίος -ῖνη-ῖνον (din βότρινος) = de strugure,
βοτρινίον φυτόν, viță. La Analect. Iar la Suida se
găsește ἤ βοτρινίαν ὁπώραν (în loc de) strugure.

3 βοτρινμός -οῦ. ὁ (poate că din βοτρινός) = culesul
viilor. La Esih.

βοτρινίτης -ου. ὁ (din βότρινος) βοτρινίτης λίθος ο
piatră scumpă în chipul broboanei de strugure ἤ ca
strugurele, în chipul strugurelui.

2 βοτρινίτις -δος. ἤ (din βοτρινίτης) = ca strugurele, în
chipul strugurelui βοτρινίτις καδμία calamină, ο

piatră minerală ce se întrebuințează la arămuri și la alămuri.

βοτρυόδωρος. ὁ ἢ. ρον (din βότρυς, δῶρον) = ce ne dă-ne dăruiește struguri. La Aristof. vița.

βοτρυόεις -όεσσα -όεν (din βότρυς) = ca strugurele, ca circhinele de struguri ce se încovoiaie, ca smicelele de struguri și plin de struguri.

βοτρυόκοσμος. ὁ ἢ. σμον (din βότρυς, κόσμος) = împodobit cu struguri. La Orf.

βότρυον -ου. τό (la Luk.) = vezi βότρυς.

βοτρυόπαις -δος. ὁ ἢ. δον (din βότρυς, παῖς) = ce naște struguri copii (precum via vița) și ce se naște din vie, adică struguri-sau din struguri. La Antol.

βοτρυοσταγής -έος. ὁ ἢ. γές (din βότρυς, στάζω) = ce pică-curge din struguri, adică must. La Aten.

βοτρυοστέφανος. ὁ ἢ. νον (din βότρυς, στέφανος) = cunună de struguri, cu cunună de struguri împodobit. La Plut.

βοτρυοφόρος = vezi βοτρυηφόρος.

βοτρυοχαίτης -ου. ὁ (din βότρυς, χαίτη) = cu părul împletit cu frunze de struguri, sau cu struguri-în chipul strugurilor. La Analect.

βοτρυόω (din βότρυς) ἄμπελος βοτρυοῦται = vița de struguri. La Teof.

βότρυς -υος. ὁ (din βόστρυξ, βόστρυς, că mai tot o înțelegere au) și βότρυον, βοτρυών = ciorchina

strugurelui și cârceii-smicelele-lușterul strugurilor-
viței și însuși strugurele, βότρους σταφυλῆς,
broboane de struguri. La Hom., γεραὸς βότρους
stafide. La Epigr.

βοτρυφόρος = vezi βοτρυηφόρος.

βότρυχος -ου. ὁ (din βότρους) = coada ciorchinelui de
strugure.

βοτρυώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βότρους, εἶδος) = ca
strugurele-în chipul strugurelui și plin de struguri. Ca
ciorchina, plin de ciorchini.

βοτρώων -ονος. ὁ. = vezi βότρους.

βοῦ (din βους) = la orice zicere se adaugă, însemnază
mult, mărimă, de prisos, prea, foarte.

βοῦα -ας. ἡ. = ceată de copii după lb. lac.

βουάγης -εος. ὁ (din βοῦς, ἄγω) = vătaf de păstori-de
ciobani-de văcari-de turme, cel mai mare peste turme-
peste cirezi de vite.

βουαύλιον, βούαυλον = vezi βοαύλιον.

βοῦβα -ας. ἡ (din βουβός) = mușâlă.

βουβαίνω (din βουβός) = mușesc pe altul,

βουβαίνομαι mușesc eu.

βουβάλα -ας. ἡ (din βουβαλᾶς) = bivoliță (și după
asem.) neghioabă, neroadă.

βουβαλᾶς -ᾶ. ὁ (din βοῦβαλος) = neghiob, nerod,
gură cască, obudala

βουβάλι -ου. τό. și βουβάλιον -ου. τό. = vezi
βούβαλος.

βουβάλια -ων. τά. = La Etim. și Liv. și Clim. Alex. și
castravete și în bătaie de joc luându-se /.

1203

βούβαλις -δος. ή. = la cei din vechime și la africani
înseamnă un soi de cerb-de căprioară, iar acum
însemnează bivoliță.

βουβαλοβοσκός -οῦ. ό. ή (din βούβαλος, βοσκός) =
bivolar.

βουβαλοποιμήν -ένος. ό. ή (din βούβαλος, ποιμήν) =
bivolar.

βουβαλόπουλον -ου. τό. și βουβαλόπωλον (din
βούβαλος, πῶλος) = malac.

βούβαλος -ου. ό (din βούβαλις) și βουβάλι -ιον. =
bivol.

βουβάρας -οῦ. ό (din βούβαρος) = om gros-mare și
neghiob-nerod-blendăru-gură cască.

βούβαρος -ου. ό (din βοῦς, βάρος) = gros, mare.

βούβελα -ων. τά (din βοῦς) = carne de bou.

βουβός -οῦ. ό. = mut.

βουβόσιον -ου. τό (din βοῦς, βόω, βόσκω) = pășune,
livadă de păscut. La Strab., τὰ βουβόσια cireadă de
vite.

βούβοσις -εως. ή (din βοῦς, βόσις) = lăcomie, nesaț,
foamete. La Esih.

βουβότας -α. ό. = vezi βουβότης.

βουβότης -ου. ό. și βουβότας, după lb. dorică (din βουῖς, βόω, βόσκω) = văcar. La Pind.

βούβοτος -ου. ό (din βουῖς, βόω) = păscut de vite și ce ne dă multă pășune pentru vite, ce are multe livezi de pășune. La Hom.

βουβούνη -ου. τό. și βουβούκιον -ου. τό. = boboc de flori-de pomi, ochiul florilor-pomilor.

βούβρωσις -εως. ή și βούβρωστις (din βουῖς, βρωῖσις) = lăcomie, nesăț, foamete, κακή βούβρωστις sărăcie mare și mâhnire-necaz mare. La Hom. și durere mare de mușcătură. La Nik.

βούβρωστις = vezi βούβρωσις.

βουβών -ώνος. ό. și βομβών (din βόμβος) = vintre, βουβώνες gălci-buboaie-cucucie-umflături printre vintre, bubon, //.

βουβωνιάω -ῶ (din βουβών) = am gălci-buboaie-umflături printre vintre, pătimesc de gălci-de buboaie-de umflături printre vintre. La Aristof.

βουβώνιον -ου. τό (din βουβών) = espargută, o buruiană ce vindecă gălcile de printre vintre.

βουβωνίσκος -ου. ό. și βουβωνοφύλαξ (din βουβών) = legătura gălcilor de printre vine. La Gali. și Eliod.

βουβωνοειδής -έος. ό. ή. δές (din βουβών, είδος) = ca gălcile-ca buboaiele, în chipul gălcilor-buboaielelor. La Polid.

βουβωνοκήλη -ης. ή (din βουβών, κήλη) =
vătămătură-boșorogitură.

βουβωνοκηλικός -οῦ. ό. κή. κόν (din βουβωνοκήλη)
= de vătămătură, de boșorogitură, ce privește la
vătămătură-la boșorogitură. La Pav. Egin.

βουβωνοφύλαξ -κος. ό (din βουβών, φύλαξ) = vezi
βουβωνίσκος.

βουβωνόω (din βουβών) = dobândesc gâłci-buboaie-
umflături printre vintre, pătimesc de asemene(a)
gâłci-umflături βουβωνοῦνται obrântesc-se umflă
gâłcile-buboaiele printre vintre. La Hipocr.

βούγαϊος. ό. ή. ον (din βοῦ, γαίω) și βουγήϊος =
mândru, lăudăros, fudul, îngâmfat, fălos. La Hom.,
Evst., Apol. și mojić, prost, nesimțitor, ca un bou de
jug. La Esih.

βοῦγγεσαῖος -ων. αἰ. = leșiță, bodârlău. La Etim.

βουγενής -έος. ό. ή. νές (din βοῦς, γείνομαι) = născut
de bou.

βουγήϊος = vezi βουγάϊος.

βούγλωσσον -ου. τό. și βούγλωσσοσ -ου. ό (din βοῦς,
γλῶσσα) = limba boului (o buruiană) și un soi de
pește lat (poate fi plătica).

βουγονία -ας. ή (din βοῦς, γόνος) = vugonie, o
poezie a lui Evmil pentru albine.

βουδέψιον -ου. τό (din βοῡς, δεψέω, din δέφω) =
piele de bou, teletin.

βοῡδι = vezi βόδι.

βούδιον -ου. τό (din βοῡς) = boulean, bouleț, boușor,
junc. La Anec. ale lui vek.

βούδιος -ου. ό (din βοῡς) = prost ca un bou. La Esih.

βουδόκος. ό. ή. κον (din βοῡς, δέχομαι) = cazan mare
în care încape un bou întreg. La Calim.

2) βουδόρος. ό. ή. ρον (din βοῡς βοῡς, δέρω) = cel ce
belește-jupoaie vitele și cel ce le ucide, măcelar

βουδόρα ήματα zile bune de belit-de a beli-de a jupui
la vite. La Esiod.

βούδορος. ό. ή. ρον (din βοῡς, δέρω) = piele belită-
jupuită de pe bou-de pe vite.

1) βουδόνευρον -ου. τό (din βοῡς, νεῦρον) = vână de
bou.

βουδρομέω -ῶ (din βοῡ, δρόμος) = alerg tare-iute-
degrab.

βουδρομία -ας. ή (din βουδρομέω) = mare-tare-
alergătură iute.

βουδύτης -του. ό (din βοῡς, δύω) = o pășărică. La Opi.

βούζιον -ου. τό. = soc.

βούζουνας -να. ό. = buboi, cucui.

βουζύγιος. ό. ή. ιον (din βούζυγον) = de înjugat, ce
privește la înjuatul boilor și ce privește la buzig (cel ce
întâia dată a înjugat boii la plug.

βούζυγον -ου. τό (din βοῦς, ζυγός) = o pereche de boi.

βουζύλια -ων. τά. = bozi și βούζυλον.

βούζυλον -ου. τό. = vezi βουζύλια.

βουθερής -έος. ό. ή. ρές (din βοῦς, θέρος) = cel ce paște boii-vitele pe vremea secerișului-pe vreme de vară, βουθερής λιμών livadă de păscut pe vreme de vară-la seceriș. La Sof.

βουθύνας = vezi βουθοίνης.

βουθοίνης -ου. ό (din βοῦς, θοίνη) = cel ce mănâncă un bou întreg și cel ce mănâncă pururea carne de bou. La Analect. și βουθοίνας după lb. dorică.

βουθόρος -ου. ό (din βοῦς, θόρω) = cel ce încalecă vacile, taur. La Eshil.

βουθυσία -ας. ή (din βοῦς, θυσία) = jertfă-înjunghiere de boi.

βουθύσιος. ό. ή. ον (din βουθυσία) = de jertfit-de înjunghiere de boi, ce privește la jertfirea-la înjunghierea boilor, βουθύσιος νύξ noapte de înjunghiatul boilor, când se înjunghie-se jertfesc boii.

βουθυτέω -ῶ (din βουθύτης) = jertfesc-înjunghi (la) boi.

βουθύτης -ου. ό (din βοῦς, θύω) = jertfitor-înjunghietor (la) boi, cel ce jertfește-înjunghie (la) boi.

βούθυτος. ὁ. ἢ. τον (din βουθυτέω) = de înjunghiat, de jertfit, ce privește la jertfă-la înjunghiere. La Eshil., Sof. și Aristof.

βουϊερεύω (din βουῖς, ἰερεύω) = jertfesc-înjunghi un bou, sau boi.

βούκαινα -ας. ἢ. = bold de boi, strămurea.

βουκαῖος și βουῖκος, βῶκος, βουκάνιος = cel ce lucrează la pământ cu boi și cel ce adună bucatele pe câmp. Văcar-boar-păstor de vite. La Teocr. și Nik.

βουκάνιος -ου. ὁ. = vezi βουκαῖος.

βουκανάω (La Poliv.) = vezi βυκανάω.

βουκανιστής -στοῦ. ὁ. = vezi βυκανιστής.

βουκάπη -ης. ἢ (din βουῖς, κάπτω) αἰ βουκάπαι = iesle de vite și βουκάπη. La Esih.

βουκάρδιος -ου. ὁ (din βουῖς, καρδία) = peruză, piatră scumpă albastră la față, ce se zice că se găsește în inima de bou sau pentru că se aseamănă cu inima de bou și inima bouului.

βουκάτη = vezi βουκάπη, poate că cu greșeală.

1205

βουκέντης -του. ὁ (din βουῖς, κεντέω) = boarul ce împunge bou cu boldul-cu strămurea. La Esih.

1) βουκένταυρος -ου. ὁ (din βουῖς, κέντρον, ταῦρος) = bucentaur, buchendavr

βουκέντρα -ας. ἢ. = vezi βούκεντρον.

βούκεντρον -ου. τό. ἤ. βουκέντρα (din βοῦς, κέντρον) = bold de boi, strămurea.

βουκέραος. ό. ή. ον. ἤ. βουκέρας, βούκερως (din βοῦς, κέρας) = cu coarne de bou ἡ cornul boului, cornul caprei, o buruiană cu păstăi.

βουκέρας -τος. τό. = vezi βουκέραος.

βούκερως -ω. ό. ή. = vezi βουκέραος.

βουκεφάλας. ό. = vezi βουκεφάλος.

βουκεφάλιον -ου. τό (la Aten.) = vezi βουκέφαλος.

βουκέφαλος -ου. ό. ἡ. βουκεφάλας, după lb. dorică (din βοῦς, κεφαλή) ἡ βώκαρος = cu cap de bou ἡ cu semn în frunte ca un cap de bou, bucefal ἡ buchefal, calul lui Alexandru împărat ce se socotea cu cap de bou, sau cu coarne, pentru că avea în frunte marcă, ca capul de bou, precum au acum moldovenii, marca țării un cap de bou, βουκεφάλιον marca-capul lui bucefal.

βουκινίζω (La Sext. Empir) = vezi βουκανάω.

βοῦκκα -ας. ή. ἡ. βουκοσιά, βουκκιά, βουκοῦνι = îmbucătură de oarece, cum de pâine-de carne ἡ celel., βοῦκκα τῆς έντροπῆς îmbucătura rușinei.

βουκκιά -ᾶς. ή. = vezi βοῦκκα.

βουκκοσιά -ᾶς. ή. = vezi βοῦκκα.

βουκοῦνι -ου. τό. = vezi βοῦκκα.

βοῦκλα -ας. ή. = cataramă, corci, paftale.

βούκλεψ = vezi βοῖκλεψ.

βουκλόνω (din βουκλα) = încătărămez, prind cu catarama-cu corcile, închei paftalele.

βουκολέω -ῶ (din βουκόλος) = pasc vitele la câmp, duc vitele la pășune, hrănesc vite. La Hom. (și după asem.) mângâi cu nădejde, țin pe oarecine în nădejdi, χρησταῖς ἐλπίσι βουκολοῦμαι trăiesc cu nădejdi, îi uşurez necazurile, îl parigorisesc βουκολεῖν τὴν λύπην ai uşura necazul-întristarea-mâhnirea, ἀλλότριοι κόσμοι τὸ ἀπρεπές βουκολοῦσι găteala acoperă urâciunea. La Luk. βουκολοῦμαι umblu de colo până colo, ca vitele pe câmp când pasc, βουκολέονται pasc vitele. La Dion., Hom. și Eshil. βουκόλημα -τος. τό (din βουκολέω) = mângâiere, uşurinţă, parigorie, petrecere cu nădejdi.

βουκόλησις -εως. ἡ și βουκολία (din βουκολέω) = a paște vitele, a ține pe oarecine în nădejdi în nădejdi, a-l mângâia.

βουκολία -ας. ἡ., αἱ βουκολίαι = cirezi de vite, turme de vite. La Aten. și Apol.

βουκολιάζω și βουκολιάσδω, βωκολιάζω, βωκολιάσδω (după lb. dorică) și βουκολίζω (din βουκόλος) = fac cântece pastorale-ciobănești, cânt cântece pastorale-ciobănești, mă întrec cu altul, cu cântece pastorale cu fluierul.

βουκολισμός -οῦ. ὁ (din βουκολιάζω) și βωκολιασμός, βουκολισμός = cântec și joc păstoresc-ciobănesc-de văcar cu fluierul.

βουκολιαστής -οῦ. ὁ (din βουκολιάζω) și βωκολιαστής = ciobanul-păstorul-văcarul ce cântă cântece pastorale- ciobănești, cu fluierul.

βουκολίζω = vezi βουκολιάζω.

1206

βουκολικός -κή-κόν (din βουκόλος) = pastoral, păstoresc, ciobănesc, de păstor-de cioban, de văcar.

βουκόλιον -ου. τό (din βουκόλος) τὰ βουκόλια = turme-cirezi de vite.

βουκολίς -δος. ἡ (din βουκόλος) se înțelege pe dinafară, γῆ, πόα, adică βουκολίς γῆ-πόα = loc-livadă-câmpie bună de păscut-de pășune. La D. Alik.

βουκολισμός -οῦ. ὁ. = vezi βουκολιασμός.

βουκόλος -ου. ὁ (din βοῦς, κόλον și βωκόλος) = păstor-cioban-văcar și ucigător de vite, streche, bold, după asem., la Esih. și βωκόλος, după lb. dorică.

βουκόρυζα -ας. ἡ (din βοῦ, κόρυζα) = muci mulți la nas, (și după asem.) guturai, trohnă și nesimțire, neghiobie, nerozie.

βουκόρυζος. ὁ. ἡ. ζον (din βουκόρυζα) = cu muci mulți la nas, mucos, (și după asem.) trohnos, cu trohnă, cu guturai și foarte nesimțitor-neghiob-nerod.

βουῦκος -ου. ὁ. ἢ βῶκος, după lb. dorică, vezi βουκαῖος, (și după asem.) neghiob, nerod, om urât și bou bătrân.

βουκουρεστάνος. ὁ (din βουκουρέστι) = bucureștean.
βουκουρεστι -ου. τό. ἢ βουκουρέστιον -ου. τό. = București.

βουκράνιος. ὁ. ἢ. ον (din βούκρανον) = de cap de bou, ce privește capul de bou-la coif făcut de piele-de cap de bou, βουκράνιον gura vacii, o buruiană.

βούκρανον -ου. τό (din βουῦς, κρανίον) = cap de bou și coif de piele-de cap de bou.

βούκρανος. ὁ. ἢ. νον (din βούκρανον) = cu cap de bou. La Sof.

βουλά = (în loc de) βουλή, după lb. dorică.

βουλαῖος -αία -αῖον (din βουλή) = de sfat, bun de sfat, sfătuitor, povățuitor, sfetnic.

2) βουλαρχέω -ῶ (din βούλαρχος) = sunt prezident la sfat-mai mare la un sfat.

βούλαρχος -ου. ὁ (din βουλή, ἄρχω) = prezidentul sfatului, cel mai mare de la sfat. La Eshil.

βουλαφόρος = (în loc de) βουληφόρος.

1) βούλαρος -ου. ὁ. = iarbă aspră.

βουῦλβα -ας. ἢ. = vezi βόλβα. La Alex. Tral.

βούλβιον -ου. τό. = vezi βόλβα.

βουλγάρα -ας. ἢ. = bulgară (din βούλγαρος).

βουλγαρία -ας. ἢ. = Bulgaria.

βουλγαρικός -κή-κόν. = bulgăresc.

βουλγαρικῶς (din βουλγαρικός) = bulgărește.

βούλαρος -οῦ. ὁ. = bulgar.

βουλεία -ας. ἡ. ἢ βουλείη, după lb. ionică (din βουλή) = cinul-slujba-boieria sfetnicului celui de la sfat. La Aristof.

βουλεῖον -ου. τό (din βουλή) = casă de sfat.

βούλευμα -τος. τό (din βουλεύομαι) = sfat, povață, sfătuire și hotărârea sfatului, găsirea cu cale a unui sfat.

βουλευμάτιον -ου. τό (din βούλευμα) = mic sfat, mică sfătuire a unui sfatului. La Aristof.

βούλευσις -εως. ἡ (din βουλεύω) = sfătuire, socotință-chibzuire de sfat.

βουλευτέος -τέα = ce trebuie să se ia în băgare de seamă-în chibzuire.

βουλευτέον = trebuie să ne chibzuim-să ne socotim-să ne sfātuim.

1207

βουλευτήριον -ου. τό (din βουλευτής) = casă de sfat, divan și adunarea boierilor divaniți-boierilor de sfat, adunarea sfetnicilor, senat, parlament, magistrat, ἐκκλησιαστικὸν βουλευτήριον Consitorie.

βουλευτήριος. ὁ. ἡ. ιον (din βουλευτής) = de sfat și bun de sfat, ce privește sfatul. La Eshil.

βουλευτήρ -ῆρος. ὁ. = vezi βουλευτής.

βουλευτής -οῦ. ὁ. și βουλευτήρ (din βουλεύω) = sfetnic, boier de sfat-de divan, cel ce ține baston în mână la divanul domnesc, divanit, boier velit, consilier.

βουλευτικός -κή-κόν (din βουλευτής) = de sfat, de divan, ce privește sfatul-divanul și sfătuitoar, povățuitoar, cel ce dă sfat, τὸ βουλευτικόν sfatul-povața sfetnicului- boierilor divaniți-veliti, βουλευτικὸς τόπος locul divaniților. La Aristof.

βουλευτός -τή. τόν (din βουλεύω) = trebuie să se facă sfat-chibzuire-să se sfătuiască-să se socotească.

βουλεύω (din βούλη) = sunt boier de sfat-boier divanit-sfetnic și sfătuiesc, povățuiesc, dau sfat-povață, hotărâsc, βουλεύομαι mă socotesc, mă chibzuiesc, mă gândesc și sfătuiesc-povățuiesc, dau sfat-povață. La Hom., τὰ βεβουλευμένα cele chibzuite și hotărâte.

βουλῆ = de bună voie, cu voie bună.

βουλή -ῆς. ἡ. = sfat, povățuire, chibzuire, socotință, hotărâre, voință. La Hom., adunarea sfatului-sfetnicilor- boierilor divaniți, casă de sfat, divan, senat, parlament, magistrat.

βούληαι = (în loc de) βούλησαι, după lb. ionică.

βουληγορέω (din βουλή, ἄγορέω) = sfătuiesc, povățuiesc, dau sfat-povață, grăiesc povățuind. La Polid.

βουληγορία -ας. ή (din βουληγός) = sfat, sfătuire, ponață, grai-cuvânt sfătuitor-ponățuitor-de ponață. La Polid., βουληγός. ό. ή. ρον (din βουληγορέω sau βουλή, άγορά) = sfătuitor, ponățuitor, cel ce grăiește ponățuind. La Polid.

βουλήεις -ήεσσα -ήεν (din βουλεύω) = om cu bună socotință-cu bună chibzuire, om bun de sfat. La Plut.

βούλημα -τος. τό (din βούλομαι) = voință, hotărâre, chibzuire hotărâtă. La D. Alik.

βουλῆς -ῆντος. ό. și βουλῆς -λήτος (din βουλήεις) = boier de sfat-de divan, divanit, sfetnic. La Tuk. și Suida.

βούλησις -εως. ή (din βούλομαι) = voie, vreme, voință, hotărâre după voința sa, βουλήσει de bună voie, cu voia sa.

βουλητέος = cel pentru care trebuie să se chibzuiască-să se socotească.

βουλητέον = trebuie să ne chibzuim-să ne socotim-să se chibzuiască-să se socotească.

βουλητικός -κή-κόν (din βούλομαι) = ce privește la voința omului, de bună voie, cu voia sa, τὸ βουλητικόν voință, vrerea omului.

βουλητός -τή-τόν (din βούλομαι) = orice voiește omul, ce atârână de voința sa, τὸ βουλητὸν vrerea-voința omului. La Arist.

βουλευφόρος. ὁ. ἡ. ρον (din βουλή, φέρω) = cel ce aduce sfat-ponață, sfătuitor, ponățuitor, sfetnic, prezident al sfatului-al divanului-al senatului. La Hom.

βουλία -ας. ἡ (din βουλεύω) = sfat, ponață.

βουλίζω = (dau) afund oarece, înec oarece, cufund în apă oarece și βουλῶ.

1208

βουλιμία -ας. ἡ. și βουλιμίασις, βούλιμος (din βουῖ, λιμός) = foamete mare, nesaț, lăcomie mare și le țîn de foame. La Xen., friguri porcești.

βουλιμίασις -εως. ἡ. = vezi și βουλιμία.

βουλιμιάζω, βουλιμιάω, βουλιμώσσω -ττω (din βουλιμία) = mor-leșin de foame, pătimesc de friguri porcești. La Xen. și Plut.

βουλιμιάω = vezi βουλιμιάζω.

βούλιμος -ου. ὁ. = βουλιμία.

βουλιμώσσω -ττω. = vezi βουλιμιάζω.

βούλιος. ὁ. ἡ. ιον (din βουλή), în loc de βουλαῖος = bun de sfat, bun de ponață. La Eshil.

βουλίνια -ων. τά. = vezi μπουλίνια.

βουλίς -δος. ἡ. = lișiță, bodârlău. La Ant.

βούλισμα -τος. τό (din βουλίζω) = înecătură, cufundătură.

1) βούλομαι = vreau, voiesc, râvnesc la oarece. La Hom., am gând să fac oarece, cum βουλεται ἄλλη alt

gând are, într-altfel gândește-se socotește. La Hom., βουλόμενοι socotindu-se, gândind. La Tuk., εἰ δὲ βούλει de vrei (vei). La Xen., poate că din βόλω, βόλομαι, iar βουλήσομαι, din βολέομαι, netreb.

2) βουῖλλα -ας. ἡ. = pecete, semn, bulină, bulă.

βουλλοκέρι -ου. τό. și βουλλοκέριον -ου. τό (din βουῖλλα, κερὶ) = ceară tare, ceară roșie de pecetluit.

3) βουλλόνω (din βουῖλλα) = pecetluiesc, pun pecete, βουλλόνω τὰ ζῶα înfierez vitele, le pun un semn-o marcă cu fierul ars ca să se cunoască ale cui sunt.

4) βουλλῶ = vezi βουτάω.

5) βουλλωτής -του. ὁ (din βουλλόνω) = pecetluitoar, cel ce pune pecetea, muhurdar.

βουλόμαχος. ὁ. ἡ. χον (din βούλομαι, μάχη) = sfadnic, cel ce voiește a se sfădi-a se gâlcevi-a se bate, cavgagiu. La Aristof.

βουλύσιος = vezi βούλυσις.

βούλυσις -εως. ἡ. și βουλυτός (din βούς, λύω) și βουλύσιος ὥρα = de cu seară, vremea la care se slobod vitele din jug. La Kik., Hom. și Arat., τὰ ζευγάρια ἐκ βουλυτοῦ ἤκει boii de jug vin de la câmp, de la lucru pământului, sau slobozit de la jug. La Filo.

βουλυτός -του. ὁ = vezi βούλυσις.

βουλλῶ = vezi βουλίζω.

βούμασθος. ό. ή. σθον. și βούμαστος (din βοῦ, μαζός) = cu țâțe mari (și după asem.), βούμασθος ἄμπελος-κληματίς vie-viță cu struguri mari-cu ciorchini mari și strugure- ciorchine cu mari broboane.

βούμαστος = vezi βούμασθος.

βούμαχιον -ου. τό. = capul bouului, o buruiiană sau pir.

βουμβούκι -ου. τό. și βουμβούκιον -ου. τό. = boboc de flori-de pomi.

βουμελία -ας. ή (din βοῦ, μελία) = frasin mare-înalt și βουμέλιος.

βουμέλιος -ου. ό. = vezi βουμελία.

βουμολγός -οῦ. ό (din βοῦς, ἀμέλγω) = mulgătoarea vacilor, cel ce-ceea ce mulge vacile. La Aten. și Analect.

βούμυκοι, οί și βούμυκαι (din βοῦς, μύκη) = zbierăt-murmuitură-mugitură de vite și un sunet întunecat ce iese din gropi adânci, cum urletul ocnilor când este să cadă. La Arist.

βουνάκι -ου. τό. și βουνάκιον -ου. τό (din βουνός) = munișor.

1209

βούνεβρος. ό. ή (din βοῦ, νεβρός) = pui de căprioară-de cerb (însă mai măricel). La Esop.

βούνεβρον -ου. τό (din βοῦς, νεῦρον) = vână de bou, (și după asem.) bici, gârbaci.

βουνιά -ᾶς. ἡ. = baligă, scârănă, gunoi.

βουνησία -ας. ἡ. = frasin.

βουνήσιος. ὁ. ἡ. ιον (din βουνός) = muntean, locuitor de munte și βουνίσιος.

βουνιάς -δος. ἡ. = napi, cartofi, picoci și βουνίς.

βουνίζω (din βουνός) = mușuroiesc, fac mușuroaie-movili, ἐβούνσεν ἄλφιτον a făcut pâine, ἐκ τῶν βεβουνισμένων din mănunchii ce s-au scris.

βούνιον -ου. τό. = brojbe. La Diosc.

βουνίς -δος. ἡ (din βουνός) = munișor, βούνης γῆ loc plin de munți-de dealuri, muntos. La Eshil., vezi și βουνιάς.

βουνίσιος. ὁ. ἡ. ον. = vezi βουνήσιος.

βουνίτης -ου. ὁ (din βουνός) = muntean, locuitor de munte. La Analect.

βουνοβατέω -ῶ (din βουνός, βαίνω) și βουνοπατέω = umblu pe munți.

βουνοειδής -έος. ὁ. ἡ. δές (din βουνός, εἶδος) = ca muntele, în chipul muntelui.

βουνόμαν. ὁ. = vezi βούνομος.

βούνομον -ου. τό (din βούνομος) = cireadă de boi-de vite ce paște pe câmp. La Sof.

βούνομος. ὁ. ἡ. μον (din βούς, νέμω) = ce se paște de vite. La Sof., unde unii scriu βουνόμαν.

βουνόμος. ὁ. ἡ. μον (din βούς, νέμω) = păstor, văcar, cel ce paște vitele.

βουνὸν -οῦ. τό. = vezi βουνός.

βουνοπατέω -ῶ (din βουνός, πατέω) = vezi

βουνοβατέω.

βουνός -οῦ. ὁ. ἢ βουνόν. τό. = munte, deal, movilă, moghilă. La Eshil.

βουνώδης -εος. ὁ. ἢ. δεσ (din βουνός, εἶδος) = ca muntele, în chipul muntelui și plin de munți. La Poliv.

βούπαις -δος. ὁ (din βουῦ, παῖς) = copilandru, iar din βουῦς, παῖς născut din bou.

βουπάλειος. ὁ. = vezi βούπαλος.

βουπαλέων = vezi βουπόλος.

βούπαλις -εως. ἡ (din βουῦ, πάλη) = lesne de biruit, ce lesne se biruiește. La Antol.

2 βούπλος -ου. ὁ (din βουῦ, πάλη) = bun luptător și num. îns. luându-se în bătaie de joc de către iponax, înțelegându-l ca un măgar mare, după care i s-a dat și nume adăug., βουπάλιος adică de vupal-de măgar mare.

1 βουπαλίων -ονος. ὁ (din βούπαλις) = mai lesne de biruit.

βουπάμμων -ονος. ὁ. ἢ. ἢ βουπάμων (din βουῦς, πάομαι) = bogat în boi-în vite, cel ce are multe vite-mulți boi-vaci. La Analect.

βούπεινα -ας. ἡ (din βουῦ, πείνα) = nesaț, lăcomie, foamete mare. La Licof.

βουπελάτης -ου. ό (din βοῦς, πελάω, πελάζω) = văcar, păstor, cioban. La Apol. și Nik.

βουπλανόκτιστος. ό. ή. στον (din βοῦς, πλάνη, κτίζω) βουπλανόκτιστος λόφος monila ce s-a făcut, s-a ridicat după rățăcirea junicei. La Licof.

βουπλάστης -ου. ό (din βοῦς πλάττω) = meșterul ce lucrează la statuie de boi-de vite. La Analect.

1 βούπλευρον -ου. τό (din βοῦ, πλευρόν) = urechea iepurelui, o buruiiană ghimpoasă ce face rod ca curmalele. La Nik.

βουπληθής -έος. ό. ή. θές (din βοῦς, πλήθος) = plin de vite, cu o mulțime de vite. La Evst.

βούπλεκτρον -ου. τό. și βούπληκτρος, βουπλήξ (din βοῦς, πλήσσω -ττω) = bold de boi, strămură. La Analect. și Luk.

βούπληκτρος. ό. ή. τρον = vezi βούπλεκτρον.

βουπλήξ -ήγος. ό. ή. = cel ce lovește pe vite în cap cu toporul, măcelar, vezi și βούπλεκτρον. La Hom.

1210

βούπληγες -ων. οί (din βοῦς, πλήσσω -ττω) = izbiți-loviți de boi, împunși.

βουποίητος. ό. ή. τον (din βοῦς, ποιέω) = făcut-născut de bou.

βουποίμην -ενος. ό (din βοῦς, ποιμήν) = păstor, văcar. La Analect.

βουπολέω -ῶ (din βοῦς, πολέω) = păstoresc, sunt păstor-văcar.

2) βουπόλος. ὁ (din βοῦς, πολέω) = păstor-văcar. La Analect., unde se găsește și βουπαλέων și βουπολέων.

1) βουπολέων = vezi βουπόλος.

βούπορος. ὁ. ἡ. ρον (din βοῦς, πείρω) și βούτρος, βουπόροι ὀβελοί = frigări mari, cu care poate frige boi întregi, βουπόρος ὀβελισκος suliță-frigare ce o bagă în bou. La Evr, Erod. și Xen.

βούπρηστος -εως. ἡ (din βοῦς, πρήθω) = tăun ce mușcă rău pe vite, ca strechea și unde mușcă se umflă și o buruiană ca muștarul.

βούπρωρος. ἡ. ρον (din βοῦς, πρῶρα) = corabie cu ciocul-piscul-botul cel dinainte ca un cap de bou. La Sof., (și după asem.) βούπρωρος ἑκατόμβη jertfă-romană de o sută de boi, cărora boul cel mai mare merge înainte spre jertfă-spre înjunghiere. La Plut. și Strab., adică boul merge înaintea cirezii.

βούρασσος -ου. ὁ. și βόρασσος = rodul curmalelor, cel învelit în coaja lui. La Diosc.

βουρδουνάρης -ου. ὁ. = vezi ὀρεοκόμος.

βουρδουλον -ου. τό. = vână de bou.

βουρίδια -ων. τὰ. = vezi βωρίδια.

βοῦρκα -ας. ἡ. și βοῦρκος, βῦρκος (din βρύω, βρύκω) = mocirlă.

2) βουῤρκος -ου. ό. = vezi βουῤρκα.

3) βούρκωμα -τος. τό (din βουρκόνω) = lăcrimarea ochilor.

1) βουρκόνω (din βούω, βούκω) = îmi lăcrimează-îmi curg ochii.

βουῤρλον -ου. τό. și βῦρλον = papură, rogoz.

βουῤροι -ων. οί. = vezi βουρεῖς.

βούρρινον -ου. τό. = o buruiiană.

βουῤρσα -ας. ή = perie, mătură, târș.

βούρτος -ου. ό (din βουῤ, ῥυτός) = râu, gărlă cu mare repeziciune-foarte repede. La Esih.

βουῤς -βοός. ό. ή. și βῶς, după lb. dorică (poate că din βοάω) = bou, vacă. La Hom., (iar la Orf., după asem., însemnează domn) piele-curea-bici-pavăză de piele de bou, βουῤς ἀζαλέη pavăză uscată de piele de bou. La Hom., βουῤς ἐπὶ γλώσσης cu banul în gură (se zice ca o pildă pentru cei ce luând mită, nu grăiesc nimic unde se cuvine pentru că era o monedă cu cap de bou și de aceea se zice cu boul în gură), la Teocr. și bou de mare (un soi de pește) și pită-plăcintă făcută în chip de lună nouă (și după asem.) om prost-neghiob ca un bou.

βουσειλίζω și βουσειλῶ, βουσλῶ (din βουῤς) = umblu de bușale, în patru picioare ca copiii.

βουσειλέω -ῶ = vezi βουσειλίζω.

βουσέλινον -ου. τό. = un soi de țelină.

βουσκαφέω -ῶ (din βουῖς, σκάπτω) = sap, dărâm, prăpădesc. La Licof.

βουσλῶ = vezi βουσειλίζω.

βουῖσνος -ου. ὅ. = buboi, cucui.

βουσόος -ου. ὅ. ἦ. = vezi βοοσόος. La Calim.

βουστάδιον -ου. τό. ἡ βούσταθμον, βουστασία, βουστάσιον, βούστασις, βουστάς (din βουῖς, ἴστημι) = grajd, coșar-poiată-saia de vite, văcărie. La Suida., Luk., Geop. ἡ tâlc. lui Apol., βουστάδας ἀυλας coșarele de vite, la Sof. ἡ Esih.

βούσταθμον -ου. τό. = vezi βουστάδιον.

1211

βουστάς -δος. ἦ = vezi βουστάδιον.

βουστασία -ας. ἦ., βουστάσιον -ου. τό., βούστασις -εως. ἦ. = vezi βουστάδιον.

βούστικτος = vezi βοόστικτος.

βουστροφηδόν (din βουῖς, στέφω) = întorcându-se din dreapta în stânga, ἡ din stânga în dreapta ca boii la arătură, așa scria mai înainte din dreapta în stânga, ἡ apoi din stânga în dreapta.

βούστροφος. ὅ. ἦ. φον (din βουῖς, στέφω) = întors cu plugul cu boi, arat cu boi. La Licof.

βουστρόφος. ὅ. ἦ. φον (din βουῖς, στέφω) = cel ce întoarce boii la arătură, βουστρόφος ἀκροσίδηρος boldul-strămurea ce întoarce boii la arătură. La Epig.

βούσυκον -ου. τό (din βοῦ, σῦκον) = smochină mare.
La Esih.

βουσφαγέω -ῶ (din βοῦς, σφαγή) = înjunghi la boi.
La Evr.

βουσφαγία -ας. ἡ (din βουσφαγέω) = înjunghierea
boilor.

βουτάλις -δος. ἡ (din βουτάω) = lișiță, bodârlău.

βούτας -α. ὁ. = vezi βούτης.

βουτάω -ῶ și βουτίζω, βουλλῶ = înec, cufund în apă,
moi în apă, bag în apă, înting în zeamă, βουτῶ τὸ
ψωμί εἰς τὸ ζουμί μοι-înting pâinea în zeamă, βουτῶ
τὸ κονδύλι εἰς τὴν μελάνην înting condeiul în
cerneală și înot.

) βούτης -ου. ὁ (din βόω) și βούτας, βώτης (după lb.
dorică) = păstor, văcar, cioban. La Hom. și Evr. și
num. îns.

) βουτηχτής -του. ὁ (din βουτάω) = înotător.

) βουτίζω = vezi βουτάω.

) βούτιμος. ὁ. ἡ. μον (din βοῦς, τίω, τιμή) = cel ce face
cât un bou., ce prețuiește cât prețul unui bou, și cât un
ban ce are marcă capul de bou, asemenea bani-
monede ce erau în vechime. La Esih.

βούτημα -τος. τό. și βούτησις (din βουτάω) =
încătură, înotătură, afundătură, întingătură.

βούτησις -εως. ἡ. = vezi βούτημα.

βουτηστής -στοῦ. ὁ (din βουτίζω) = înotător.

βούτινα -ας. ἦ. = vezi βούτινον.
βούτινον -ου. τό. ἥ. βούτιον, βουῖτις, βούτις, βωτίον,
βυτίνη, βούτινα, βουτσί, βουτσίον = butie, butoi,
buriu, butlană, poromboc.
βούτιον -ου. τό. = vezi βούτινον.
βουῖτις -δος. ἦ. = vezi βούτινον.
βουῖτκα -ας. ἦ. = butcă.
βουτκάρης -ρου. ό. = butcar.
βουτκαρία -ας. ἦ. = butcărie.
βούτομον -ου. τό. ἥ. βούτομος -ου. ό. = rogoz,
șovar. La Teocr.
βούτορος. ό. ἦ. ρον (din βουῖς, τείρω) = vezi
βούπορος.
βουτράγος -ου. ό (din βουῖ, τράγος) = ștap mare, la
Filostr., Apol. ἥ. βωδοτράχος.
βουτρώφος = vezi βοοτρώφος. La Achend.
βουτσάκι -ου. τό. ἥ. βουτσάκιον -ου. τό (din βουτσί)
= buriu, butoi, poromboc, butlană, boloboc, βουτσάκι
εις ό φυλλάτουσι τὸ μέλι berbeniță.
βουτσαῖς -τσαῖ. ό (din βουτσί) = butar, dogar.
βουτσί -ου. τό. ἥ. βουτσίον -ου. τό. = butie, vezi
βούτιον, βουτσί μέγιστον zăcătoare, δένω τὸ βουτσί
leg butia οἱ κατεβάζοντες τὰ βουτσία = butari.
βούτυπος. ό. ἦ. πον (din βουῖς, τύπτω) = cel ce izbește
pe bou cu toporul în cap la jertfe, măcelar. La Apol. ἥ.
1212

tăun, streche, bold de boi, strămurare.

βουτυρένιος. ό. ή. = vezi βουτύρινος.

βουτύρινος -ίνη-ινον și βουτυρένιος (din βούτυρον)
= de unt.

βουτυρόδενδρον -ου. τό (din βούτυρον, δένδρον) =
copac de unt.

βούτυρον -ου. τό (din βούς, τυρός) = unt și copacul
de unt, la Aten., din care iese o zeamă ca untul.

βουτυροπωλείον -ου. τό (din βούτυρον, πωλώ) =
untărie.

βουτυροπωλητής -του. ό (din βούτυρον, πωλώ) =
vânzător de unt, untar.

βουφάγος. ό. ή. γον (din βούς, φάγω) = cel ce
mănâncă un bou întreg și foarte lacom-mâncăcios. La
Orf.

βούφαρος -ου. ό (din βού, φάρος) = pământ lucrat și
ce poate lucra.

βούφθαλμον -ου. τό (din βούς, όφθαλμός) = ochiul
boului, o buruiană. La Nik.

βούφθαλμος. ό. ή. μον (din βούς, όφθαλμός) = cu
ochi mari ca de bou. La Markel.

βουφονέω -ω (din βούς, φένω) = tai-înjunghi-jertfesc
boi. La Hom.

βουφόνια -ων. τά (din βουφόνος) = se înțelege pe
dinafară ίερά, adică, βουφόνια ίερά sărbătoarea-
praznicul în care se jertfea boi. La Pavs.

βουφόνος. ὁ. ἡ. νον (din βουῶς, φόνος) = cel ce taie-
înjunghie boi la jertfe, măcelar.

βουφορβέω -ῶ (din βουφορβός) = pasc vitele, precum
boi, vaci.

βουφόρβια -ων. τά (din βουφορβός) = cireadă de vite
și pășunea vitelor. La Evr.

βουφορβός -ου. ὁ (din βουῶς, φορβή) = văcar, păstor
de vite.

βούφορτος. ὁ. ἡ. τον (din βουῶ, φόρτος) = foarte
încărcat. La Epigr.

βουῶφος -ου. ὁ = buf. La Lin.

βουχανδής -έος -ου. ὁ. ἡ. δές (din βουῶς, χαίνω,
χάνδη) = cel în care încape-se cuprinde un bou întreg,
foarte mare-larg.

βούχιλος. ὁ. ἡ. λον (din βουῶς, χιλός) = bogat în vite și
cel ce hrănește multe vite. La Eshil.

2 βόω = netreb., din care βόσκω și βοάω.

βοώδης. ὁ. ἡ. δεσ (din βουῶς, εἶδος) = ca un bou, și de
bou. La Apol. și Adamant.

βοώην = (în loc de) βοάοιμι (după lb. atică).

βόων = (în loc de) ἐβόαον, din βοάω.

βοῶν -ῶνος. ὁ (din βουῶς) = coșar de vite, văcărie,
poiată, saia.

βοώνης -ου. ὁ și βοιώνης (din βουῶς, ὠνέομαι) =
cumpărător de vite pentru jertfe și îngrijitor de
cumpărarea vitelor pentru jertfe.

βοώνητος. ὁ. ἡ. τον (din βοῦς, ὠνέομαι) = cumpărat cu un bou, adică cu moneda-cu banul ce se numea bou, fiindcă avea marcă de cap de bou-chip de bou.

La Pavs.

βοωνία -ας. ἡ (din βοώνης) = slujba îngrijitorului de cumpărătoare a vitelor pentru jertfe. La Epigr.

1 βόχα -ας. ἡ. = duhoare, βόχα τοῦ κρασίου ὅπου ἀποκτᾶ τὸ βουτσὶ ἀπὸ τὸ χαλασμένον κρασί | zmag βοῶντι = (în loc de) βοῶσι, după lb. dorică.

βοώπης -ου. ὁ., βοῶπις -δος. ἡ (din βοῦς, ὦψ) = cu ochi mari ca de bou. La Hom.

βοωτέω -ῶ (din βοῦς) = ar cu plugul cu boii. La Esiod.

βοώτης -ου. ὁ (din βοωτέω) = boar, cel ce mână boii la plug. La Licof., vezi și ἀρκτοῦρος.

βοωτία -ας. ἡ (din βοώτης) = arătură, loc de arat, țarină.

βόωψ -ωπος. ὁ (din βοῦς, ὦψ) = un soi de pește de mare cu ochii foarte mari.

βραβεία -ας. ἡ (din βραβεύω) și βράβη = slujba-dregătorie celui ce împarte daruri pentru destoinicii

1213
la slujbe-la lupte și celel., (și după asem.) alegere-hotărâre de oarece. La Evr.

βραβεῖον -ου. τό (din βραβεύς) și βράβευμα = dar-odor-celenghi-cavalarie-premiu-cunună de biruință-

de înțrecere-de destoinicie la lupte-la război și celel. slujbe.

βράβευμα -τος. τό (din βραβέω), la Nik. = vezi βραβεῖον.

βραβεύς -έως. ό. și βραβετής și βράβης = cel ce împarte daruri de biruință (pe) la cei mai destoinici, de daruri împărțitor (și după asem.) stăpân desăvârșit, ca un judecător ales. La Esih. și Evr.

βραβετής -οῦ. ό. = vezi βραβεύς.

βραβεύω (din βραβεύς) = dau-împart daruri de biruință, rânduiesc-hotărăsc darurile de biruință.

βράβη -ης. ή. = vezi βραβεία.

2 βράβης -ου. ό. = vezi βραβεύς.

1 βράβηλον = vezi βράβυλον.

βράβυλον -ου. τό. și βράβηλον (din βορὰν, βάλλειν) = prune sălbatic-pădurețe, corcodușe, scorușe.

βράβυλος -ου. ό (din βορὰν, βάλλειν) = prun sălbatic-pădureț, corcoduș-scorușe. La Aten.

βράγος. τό. = margine de apă și rovină, mocirlă, zmârn, bolboacă.

βραγχαλέος -λέα -λέον (din βραγχαλέω) = răgușit. La Porf.

βραγχάω = vezi βραγχιάω.

βράγχια -ων. τά și βράγχη -τά (din βράγχος) = urechile-răsuflătorile peștilor. La Opi.

βραγχιάζω = vezi βραγχιάω.

βραγχιάω, βραγχιιάζω, βραγχάω ἢ βραγχιιάω =
răgușesc, sunt răgușit (din βράγχος). La d. Cas.

βραγχιοειδής -έος. ὁ. ἦ. δές ἢ βραγχιώδης (din
βράγχιον, εἶδος) = ca urechile de pește.

βράγχιος. ὁ. ἦ. ιον (din βράγχιον) = cu urechi ca de
pește, θῆρες βράγχιοι pești. La Eli.

2 βραγχιώδης -εος. ὁ. ἦ. δεσ. (la Arist.) = vezi
βραγχιοειδής.

βραγχοειδής -έος. ὁ. ἦ. δές ἢ βραγχώδης (din
βράγχος, εἶδος) = ca un răgușit.

1 βραγχίς -δος. ἦ. = un vierme ce mănâncă rădăcina
grâului ἢ a stejarului.

2 βράγχος. τό. = ureche-răsufătoare de pește. La
Arist.

βράγχος -ου. ὁ. = răgușală. La Kon. ἢ βάραγχος,
βαράγχιον.

βραγχός. ὁ. ἦ. γον = răgușit ἢ βραγχνός.

βραγχώδης -εος. ὁ. ἦ. δεσ = vezi βραγχοειδής.

βραγχνός -οῦ. ὁ = vezi βραγχός.

βραδεῖα -ας. ἦ. = vezi βραδύς.

βραδανίζω = scutur, apăr, clatin. La Esih.

βραδέως (din βραδύς) = târziu, cu întârziere, cu
zăbavă, încet-încet.

βράδι. τό. ἢ βράδυ = seară, πρὸς τὸ βράδι ἴν de seară,
χθὲς τὸ βράδι aseară, ἄυριον βράδι mâine seară,
μεθαύριον βράδι poimâne seară.

βραδιά -ᾶς. ἡ. = seară, soarea.

βραδιάζω (din βράδι) = înserez.

βραδίασμα -τος. τό (din βραδιάζω) = inserare, însereală.

βραδινός -νή-νόν (din βράδι) = cel de cu seara, cel inserat și în loc de ῥαδινός (după lb. eolic.).

βράδιον (din βραδύς) = mai târziu.

βράδιστος. ό (din βραδύς) = prea târziu, foarte târziu.

βραδίων. ό (din βραδύς) = mai târziu.

1214

βράδος. τό. = vezi βραδύτης.

βράδυ. τό. = vezi βράδι.

βραδύ. τό (din βραδύς) = întârzietic, zăbavnic.

βραδυβάμων -ονος. ό. ἡ (din βραβύ, βαίνω) = cel ce umblă încet.

βραδύγαμος. ό. ἡ. μον (din βραδύς, γάμος) = (cel) ce se căsătorește târziu-la bătrânețe. La Procl.

βραδύγλωσσος -ττος. ό. ἡ. σον (din βραδύς, γλῶσσα -ττα) = zăbavnic la vorbă, balbut.

βραδυδινής -έος. ό. ἡ. νές (din βραδύς, δίνη) = cel ce se mișcă anevoie-se întoarce.

βραδυήκοος. ό. ἡ. ον (din βραδύς, ακοή) = cel tare de urechi, cel ce nu prea aude bine. La Etim.

βραδύκαρπος. ό. ἡ. πον (din βραδύς, καρπός) = cel ce rodește târziu-scoate rod.

βραδυκίνητος. ὁ. ἡ. τον (din βραδύς, κινέω) = greu-
moale-zăbavnic la umblet.

βραδυλογία -ας. ἡ (din βραδυλόγος) = vorbă-vorbire
zăbavnică. La Polid.

βραδύλογος. ὁ. ἡ. γον (din βραδύς, λόγος) =
zăbavnic la vorbă, balbut.

βραδύνοια -ας. ἡ (din βραδύνοος) = anevoie
pricepere-înțelegere. Cap tare.

βραδύνοος -ού. ὁ. ἡ. ον. ἡ. βραδύνους -νου. ὁ. ἡ.
νουν (din βραδύς, νόος -νοῦς) = tare la cap, cel ce
anevoie pricepe-înțelege-se socotește.

βραδύνω (din βραδύς) = întârzii, zăbovesc, dau zi
peste zi, amân vremea, prelungesc vremea. La Sof., ἡ
ὁδὸς βραδύνεται se întârzie drumul-mergerea-
plecarea. La Sof.

βραδυπειθής -έος. ὁ. ἡ. θές (din βραδύς, πείθω) = cel
ce anevoie se înduplecă-se pleacă. La Analect.

βραδυπεπτέω -ῶ (din βραδύς, πέπτω) = anevoie
mistuiesc-fierb (de) mâncarea. La Diosc.

βραδυπεψία -ας. ἡ (din βραδυπετέω) = mistuială
anevoie, stomac slab.

βραδυπλοέω -ῶ (din βραδύς, πλόος) = vâslesc
anevoie-umblu pe mare-plutesc pe mare. La Artem.

βραδύπνοος. ὁ. ἡ. ον (din βραδύς, πνοή) = cel ce
suflă anevoie-răsuflă.

βραδυπορέω -ῶ (din βραδυπόρος) = umblu încet, zăbovesc la umblet.

βραδυπόρος. ὁ. ἡ. ρον (din βραδύς, πείρω) = greu-moale-zăbavnic la umblet (și după asem.) βραδύπορα ἐδέσματα bucate ce anevoie mistuiesc.

βραδύπους -δος. ὁ. ἡ. πουν (din βραδύς, ποῦς) = slab de pricepere, greu-zăbavnic la umblet.

βραδύς -εῖα -δύ (din βάρος, βαρὺς, βαρδύς, βραδύς) = moale- greu-zăbavnic la slujbă-la treabă-la minte și celel.

βραδυσιτέω -ῶ (din βραδύς, σιτέω) = mănânc târziu. La Non.

βραδυσιτία -ας. ἡ (din βραδυσιτέω) = târzie-zăbavnică mănâncare. La Alex. Tral.

βραδυσκελής -έος. ὁ. ἡ. λές (din βραδύς, σκέλος) = slab de pricepere, greu-zăbavnic la umblet.

βραδυστομέω -ῶ (din βραδύς, στόμα) = sunt zăbavnic la vorbă, balbuțesc.

βραδυστομία -ας. ἡ (din βραδυστομέω) = vorbă-vorbire zăbavnică.

βραδύτατα (din βραδύς) = foarte târziu, prea târziu.

βραδύτης -τητος. ἡ. și βραδυτής -τῆτος. ἡ. și βράδος (din βραδύς) = întârziere, zăbavă.

βραδυτόκος. ὁ. ἡ. κον (din βραδύς, τίκτω) = ceea ce anevoie sau târziu naște-se îngreuiază.

βραδυχρόνιος. ό. ή. ον (din βραδύς, χρόνος) = târziu-zăbavnic la vreme, ce se coace mai târziu-mai în urmă. La tâlc lui Hom.

1215

βράζω = fierb (din βράω netr.) βράζεται sare afară când fierbe în clocote- fierbe în clocote.

βράθυ -υος. τό. = un soi ienupere. La Diosc.

βράκαι -κῶν. αί. și βράκες, βράκη și βρακιά = nădragi, izmene, cintiteni, pantaloni. La Esih. și Aten.

βράκανα -ων. τά. = legume sălbaticе. La Aten.

βράκεα -τά. = vezi βράκαι (din βράκος).

βρακεία -ας. ή. = vezi όακεία.

βρακέω și βράκημι = înțeleg, pricep. La Esih.

βράκετρον, βράκερτον -ου. τό. = seceră, cositoare de plivit. La Esih. și buluc, mulțime de norod.

βράκη -ῶν. τά. = vezi βράκαι.

βρακία -ας. ή. = vezi όακεία.

βρακιά -ῶν. τά. = vezi βράκαι, χωριάτικα βρακιά turi, cioareci.

βράκος -εος. τό. = fașă, vezi βράκαι.

βρακώδης -εος. ό. ή. δεσ = vezi όαχώδης.

βράπτω = trag-rup cu gura, mănânc, din βράρπω după mutarea lui ρ.

βρανδεβοῦργον -ου. τό. = brandeburg.

βρασίλειον χρῶμα = bacam cu care roșesc oasele, vopsea roșie din lemn roșu.

βράσιμον -ου. τὸ (din βράζω) = fiertură, διὰ βράσιμον de fiert.

βράσις -εως. ἡ (din βράζω) = fierbere.

2 βράσμα -τος. τὸ. ἡ βρασμός (din βράζω) = fierberea apei când firbe în clocote și ceea ce s-a fiert.

βρασματίας -ου. ὁ (din βράσσω) = se înțelege pe dinafară, ἄνεμος, adică, βρασματίας ἄνεμος cutremur de pământ, când se cerne ca sita, de la o parte până la alta.

βρασματώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βράσμα, εἶδος) = ca apa ce sare când firbe în clocote, γέλωσ

βρασματώδης răs foarte mare.

βρασμός -οῦ. ὁ. = vezi βράσμα, βρασμός γαίης și χθόνιος βρασμός cutremur de pământ. La Orf. și Ios.

1 βράσκα -ας. ἡ. = broască râioasă, ce se umflă când cântă.

βρασοβάνος -ου. ὁ (din βρασοβόν) = brașovean.

βρασοβόν -οῦ. τό. = Brașov și Krenstad și Stefanupolis.

βράσσω = cern, ciuruiesc, clatin, tulbur. La Luk., fierb, scutur.

βράσσω -τος. ὁ. (din βράσσω) = clatinându-se, tulburându-se la fiert și ciuruindu-se, scuturându-se.

βράσσω -ονος. ὁ. ἡ. = braț. La Hom., mai târziu.

βράστης -ου. ὁ (din βράσσω) = cutremur de pământ, ca și când ar cerne cu sita, când se scutură ca sita.

βραστικός -κή-κόν (din βράστης) = bun de fiert, ce
lesne se fierbe-se dospește. La Stov.

βραστόν -οῦ. τό (din βράζω) = fiertură.

βραττίμης -ου. ό. = vezi βρωτίμης.

βραυκανάομαι, (în loc de) βρουχανάομαι, βρουχάομαι
= mormăiesc, mugesc, urlu. La Nik., și plâng ca copiii.

La Esih.

βράχαλον -ου. τό. = nechezătura calului. La Esih.

βράχεια -ων. τά = vezi βράχος.

βραχέη = (în loc de) βραχεῖα, după lb. ionică.

βραχεῖν = din βράχω.

βραχεῖς -εῖσα-έν = din βρέχω.

βραχέως (din βραχύς) = în scurt, pe scurt, pe sponci,
puțin.

βραχιόλιον -ου. τό. = vezi βραχιονιστήρ.

1216

βραχιόνιον -ου. τό. = vezi βραχιονιστήρ.

βραχιονιστήρ -ῆρος. ό. și βραχιόνιον, βραχιόλιον
(din βραχίων) = brățea, brățară, braseletă. La Plut.

și Alex. Tral.

2 βραχίων -ονος. ό. = braț, cotul mâinii. La Hom.,
umerii la vite, (și după asem.) putere.

1 βράχιστος -ίστη-ιστον (din βραχύς) = foarte mic,
foarte puțin.

βραχίων. ό. ή (din βραχύς) = foarte mic, foarte puțin.

3 βραχνά și βραχνιασμένα = răgușit.

βραχνάδα -ας. ἡ. = răgușeală.

βραχνᾶς -ᾶ. ὁ. și σβραχνᾶς, βαροχυνᾶς, μόρα,
πνιγμός ἐνυπνίων = înecăciune-năpădire-năbușală-
greutate de noapte în somn, când se năbușește omul
și nu poate răsufla.

βραχνιάζω = răgușesc.

βραχνίασμα -τος. τό (din βραχνιάζω) = răgușeală.

βραχνός -οῦ. ὁ., βραχνή -ῆς. ἡ. = răgușit -ă.

βράχος. τό. din care, βράχεια, βράχη = margine de
apă nu prea adâncă, stâncă de piatră ascunsă în nisip-
prin nămol, pe unde apa nu e adâncă, βράχος
ἀπότομος stâncă râpoasă. La Proc.

βραχύ (din βραχύς) = puțin, o țară, o fărâmă de ...,

βραχὺ ἀποδέον puțin oarece, ἐπὶ πρὸς βραχύ încet,
câte puțin.

βραχύβιος. ὁ. ἡ. ον (din βραχύς, βίος) = scurt în zile,
scurtă în zile, cu puțină viață.

βραχυβιότης -τητος. ἡ (din βραχύβιος) = scurtă
viață.

βραχυβλαβής. ὁ. ἡ. βές (din βραχύς, βλάβη) = puțin
vătămător, cu mică-cu puțină vătămare. La Luk.

βραχύβωλος. ὁ. ἡ. λον (din βραχύς, βῶλος) = cu
mici-cu puțin brazde. La Antol.

βραχυγνώμων -ονος. ὁ. ἡ (din βραχύς, γνώμη) =
scurt în minte, scurtă în minte, cu minte-cu înțelegere
mică-scurtă. La Xen.

βραχυγράφος. ό. ή. φον (din βραχύς, γράφω) = vrahigraf, cel ce puțin-încet scrie.

βραχύδρομος. ό. ή. μον (din βραχύς, δρόμος) = cel ce face drum scurt, cel ce cu puțin-cu drum mic. La Xen.

βραχυεπής. ό. ή. πές (din βραχύς, έπος) = scurt în vorbă, scurtă în vorbă, cel ce puțin grăiește.

βραχυεπώς (din βραχυεπής) = cu puțin-cu scurte vorbe.

βραχυκαταληκτέω -ω (din βραχύς, καταλήγω) = săvârșesc-isprăvesc un stih-un vers în slovn, pe scurt.

βραχυκατάληκτος. ό. ή. κτον (din βραχύς, καταλήγω) = cel cu slovnirea din urmă scurtă,

βραχυκατάληκτα μέτρα versuri cu slovnirea din urmă scurtă sau că le lipsește piciorul-slovnirea din urmă.

βραχυκομάω și βραχυκομέω -ω (din βραχύς, κόμη) = port părul scurt.

βραχυκόμης. ό. ή (din βραχυκομέω) = scurt în păr, scurtă în păr, cu părul scurt tăiat.

βραχύκολος. ό. ή. λον (din βραχύς, κωλον) = cel cu mădulări scurte, bondoc, pitic, pindoc și cu perioade scurte. La Strab.

βραχύλεκτος. ό. ή. κτον (din βραχύς, λέγω) = cel ce a zis în puțin cuvinte, cel scurt în vorbe însă cu îndoială.

βραχυλογέω -ῶ (din βραχὺς, λέγω) = grăiesc puține și scurte, spun oarece pe scurt.

1217

βραχυλογία -ας. ἡ (din βραχυλόγος) = vorbă scurtă, ἐν βραχυλογία pe scurt, în scurt, sponci

βραχυλόγος. ὁ. ἡ. γον (din βραχὺς, λόγος) = scurt în vorbă, scurtă în vorbă, cel ce puțin grăiește.

βραχυλὸς -λή-λὸν (din βραχὺς) = puțințel, mititel, scuticel.

βραχυμέρεια -ας. ἡ (din βραχυμερής) = micșorimea puțințimea bucătelilor, bucăți mici.

βραχυμερής. ὁ. ἡ. ρές (din βραχὺς, μέρος) = cel din bucățele făcut-îmbinat, însă cu îndoială.

βραχυμιθία -ας. ἡ (din βραχύμυθος) = vorbă scurtă.

βραχύμυθος. ὁ. ἡ. θον (din βραχὺς, μῦθος) = scurt în vorbă, scurtă în vorbă, cel ce puțin grăiește.

1 βραχυμογής -έος. ὁ. ἡ. γές (din βραχὺς, μόγος) = cel ce puțin muncește, cel ce nu poate munci multă vreme, leneș, tembel.

βραχυντικός -κή-κόν (din βραχύνω) = micșorător, împutinător, scurtător.

βραχύνω (din βραχύς) = micșorez, împutinez, scurtez și fac un picior-o slomnire scurtă la un stih- la un vers.

βραχύνωτος. ὁ. ἡ. τον (din βραχὺς, νῶτος) = cu spate mic (adică cocoșat). La Strab.

βραχυόνειρος. ό. ή. ρον (din βραχὺς, ὄνειρος) = cel ce vede-visază puține și mici visuri. La Plut.

βραχυπαράληκτέω (din βραχυπαράληκτος) = slomnirea a doua-penultima o am scurtă.

βραχυπαράληκτος. ό. ή. κτον (din βραχὺς, παράληγουσα) = cuvântul ce are slomnirea a doua-cu penultima scurtă.

βραχυπνοέω -ῶ (din βραχυπνοέω) = anevoie suflurăsufli. La Oriv.

βραχυπνοέω -πνους. ό. ή. ουν (din βραχὺς, πνοή) = cel ce anevoie suflă-răsufli. La Arat.

βραχύπολις -εως. ή și βραχύπτολις (din βραχὺς, πόλις) = orașel, cetățuie. La Licof.

βραχύπορος. ό. ή. ρον (din βραχὺς, πόρος) = cu mică-cu scurtă-trecere-drum. La Plut.

βραχυπότης -του. ό. și βραχυπότος (din βραχὺς, πίνω) = cel ce puțin-câte puțin bea.

βραχυπότος -του. ό. = vezi βραχυπότης.

βραχύπτολις = vezi βραχύπολις.

βραχυρρήμων -ονος. ό. ή. μον (din βραχὺς, ῥήμα) = scurt în vorbă, scurtă în vorbă, cel ce puțin-câte puțin vorbește.

βραχυρρίζια -ας. ή (din βραχύρρίζος) = scurtăciunea-micșorarea rădăcinilor.

βραχύρρίζος. ό. ή. ζον (din βραχὺς, ρίζα) = cu rădăcini mici-scurte-puține.

βραχυόχειρ -ρος. ὁ. ἡ (din βραχὺς, χεῖρ) = scurt în mână, scurtă în mână, cu mână scurtă.

βραχὺς -χειῖα -χύ, βραχέος -χείας -χέος = puțin, mic, scurt, ἐν βραχεῖ, διὰ βραχέων pe scurt, în scurt, pe sponci, κατὰ βραχύ încet, încet, câte puțin. La Poliv. ἐν βραχεῖ καιροῦ într-o clipeală de ochi, numai îndată peșic, în scurtă vreme, βραχυτί oarece puțin, foarte puțin, βραχὺ τοξεύειν aruncă foarte aproape cu săgeata.

βραχυσίδηρος. ὁ. ἡ. ρον (din βραχὺς, σίδηρος) = cu mic cuțit, cu mic vârful. La Pind.

βραχυσκελής -έος. ὁ. ἡ. λές (din βραχὺς, σκέλος) = scurt în picioare-în craci-în armuri. La Geop.

βραχυστελέχης -ου. ὁ. ἡ (din βραχὺς, στέλεχος) = cu mic-scurt trunchi.

βραχυστομία -ας. ἡ (din βραχύστομος) = gură mică, strâmbată, micșorarea gurei-găurii. La Evst.

βραχύστομος. ὁ. ἡ. μον (din βραχὺ, στόμα) = gură mică-strâmbată.

βραχυσυλλαβία -ας. ἡ (din βραχύσυλλαβος) = scurtarea slomnirilor-cuvintelor. La Analect.

1218

βραχυσύλλαβος. ὁ. ἡ. βον (din βραχὺς, συλλαβή) = stih-vers cu picere-cu slomniri scurte sau puține. La Calim. și D. Alik.

βραχυσύμβολος. ό. ή. λον (din βραχύς, συμβολή) = cel ce plătește mică cislă-refenea-curama-ajutor. La Analect.

βραχυτελής -έος. ό. ή. λές (din βραχύς, τέλος) = ce curând-în puțină vreme se sfârșește, βραχυτελής βίος viață scută. La Bibl.

βραχύτης -τος. ή (din βραχύς) = scurtare, împruținare, micșorare.

βραχυτομέω -ῶ (din βραχύ, τέμνω) = tai câte puțin-scurtez oarece.

βραχύτομος. ό. ή. μον (din βραχύς, τομή) = puțin câte puțin tăiat-scurtat.

βραχυτόμος. ό. ή. μον (din βραχύς, τομή) = cel ce puțin câte puțin taie-scurtează.

βραχυτονέω -ῶ (din βραχύ-tonος) = am glas-vers-ton mic-scurt-neîntins.

βραχύ-tonος. ό. ή. νον (din βραχύς, τόνος) = cu glas-vers-ton mic-scurt-neîntins și coada săgeții cea slabă-cea neîntinsă, ce aproape lovește-nimerește. La Plut.

βραχυτράχηλος. ό. ή. λον (din βραχύς, τράχηλος) = cu gât scurt-mic, scurt în gât, scurtă în gât.

βραχύ-πνος. ό. ή. πνον (din βραχύς, ὕπνος) = cel ce doarme foarte puțin, pururea deștept. La Arist.

βραχυφαγία -ας. ή (din βραχυφάγος) = puțină mâncare.

βραχυφάγος. ό. ή. γον (din βραχὺ, φάγω) = cel ce puțin mănâncă, ce nu e lacom.

βραχυφεγγίτης -του. ό. ή (din βραχὺς, φέγγος) = cel ce puțin-întunecat luminează. La Analect.

βραχύφυλλος. ό. ή. λον (din βραχὺς, φύλλον) = cu frunze mici-scurte-puține. La Analect.

3 βραχυχρόνιος. ό. ή. ον (din βραχὺς, χρόνος) = cel ce puțină vreme ține, scurt în zile, scurtă în zile, vremelnic. La Plat.

1 βραχυφωνία -ας. ή (din βραχύφωνος) = mic-slab glas-vers. La Poli.

2 βραχύφωνος. ό. ή. νον (din βραχὺς, φωνή) = cu glas-cu vers mic-slab.

βραχύωτος. ό. ή. τον (din βραχὺς, οὖς, ὠτος) = cu urechi mici-scurte și cu mânuși-cu toarte mici-scurte-strâmte.

βράχω = trosnesc-plesnesc-bubuiesc, sun (și după asem.) mugesc, zbier. La Hom. și Apol.

βραχώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βράχος) = plin de stânci-de pietre, stâncos.

βρεβίον -ου. τό. = prescurtare în scris de oarece. La Sinod.

βρέγμα -τος. τό. și βρεγμός și βρέγμα, βρεχμός (din βρέχω) = creștetul capului, moalele capului. La Esih. și Arist.

βρεγμός -οῦ. ό. = vezi βρέγμα.

2 βρεκτὸς -κτῆ-κτόν (din βρέχω) = udat, plouat.

1 βρεκεκέξ = glasul-cântecul-strigarea broaștelor.

βρέμβος. τό. = făț.

βρεμεάννω = vezi βρέμω.

βρεμμένη -ης. ἦ. = un joc ce se zice și ὀστρακίνδα,
(vezi aceasta).

βρεμμένος -νη-νον (din βρέχω) = ud, udat, plouat.

βρέμω, βρέμομαι, βρομέω, βρομάζω. La Esih. se găsete și βρεμεαίνω tremur-mă îngrozesc-mă înfiorez de frică-de spaimă-de mânie și celel., răcnesc, zbier, srig tare, mormăiesc, mugesc, urlu, horcăiesc, vâjâiesc, bâzâiesc, bubuiesc, colcăiesc. La Esih., Hom., Aten., Apol., Pind. și Gr. Naz.

1219

βρένθειον -ου. τό. și βρένθιον, βρενψεῦδος,

βρένθος, βρέντος = pomadă-alifie-dresuri de obraz.

βρένθιξ -κος. ἦ. = vezi βρένθις.

βρένθιον -ου. τό. = vezi βρένθειον.

βρένθις. ἦ. și βρένθιξ = lăptuci. La Aten.

βρένθος -ου. ὁ. și βρίνθος = o pasăre de apă, rață de baltă ce mult se fudulește, (și după asem.) mândrie, fudulie, fală. La Aten., vezi și βρένθειον.

βρενθύνομαι și βρενθύομαι (din βρένθος) = mă mândresc, mă fudulesc, mă fălesc, mă îngâmf, mă umflu de mândrie ca curcanul.

βρέντη -ης. ἦ. = (în loc de) βροντή, după lb. eolic.

βρέντος = vezi βρένθειον.

βρενψεῦδος. τό. = vezi βρένθειον, βρενψεῦδα
πολλά multe dresuri-alifii de obraz.

βρέξιμον -ου. τό (din βρέχω) = udătură, plouătură.

βρέξις -εως. ή. = vezi βροχή. La Xen.

βρετανία -ας. ή. = Britania, țara englezească, Anglia,
engliteră.

βρετανικός -κή-κόν (din βρετανός) = britanicesc,
englezesc, vezi și ἀμέθυσος.

βρετανός -νή. = britanian, englez.

βρετίεσσα. ή. = vezi βρέτας.

βρέτας -εος. τό. = idol de lemn. La Eshil., din care
βρετίεσσα ἀλκά putere de idol de lemn. La Eshil.,
unde acum se găsește βρέτεος ἄρος, tot într-această
înțelegere.

βρεφάκι. τό (din βρέφος) = copilăș.

βρεφικός -κή-κόν (din βρέφος) = pruncesc,
copilăresc.

βρεφικῶς (din βρεφικός) = pruncește, copilărește.

βρεφόθεν (din βρέφος) = din copilărie, de mic copil,
din pruncie. La Sof. și Evst.

βρεφοκτονέω -ῶ (din βρεφοκτόνος) = ucid-omor
copii.

βρεφοκτονία -ας. ή (din βρεφοκτόνος) = ucidere de
copii.

βρεφοκτόνος. ὁ. ἡ. νον (din βρέφος, κτείνω) = ucigaș-omorător de copii.

βρέφος -εος. τό. = prunc, copil, făt, cel de curând născut. La Hom., ἐκ βρέφους, ἀπὸ βρέφους din copilărie, de mic copil, din pruncie.

βρεφοτροφεῖον -ου. τό (din βρεφοτρόφος) = casă de copii, unde se cresc-se îngrijesc copiii.

βρεφοτρόφος. ὁ. ἡ. φον (din βρέφος, τρέφω) = crescător-îngrijitor de copii, hrănitor de copii.

βρεφουργέομαι -οὔμαι (din βρέφος, ἔργον) = mă zămislesc în pântecele maicii, port prunc în pântece.

βρεφουργία -ας. ἡ (din βρεφουργέομαι) = zămislire de copii.

βρεφύλλιον -ου. τό (din βρέφος) = copilaș. La Aristof.

βρέγμα -τος. τό. = vezi βρέγμα.

βρέχμος -οὔ. ὁ. = vezi βρέγμα.

βρεχτοῦρα -ας. ἡ. = vezi βρέχω.

βρεφώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βρέφος) = copilăresc, pruncesc.

βρέχω = ud, moi, jeltvesc, stropesc cu apă, βρέχει plouă, βρέχομαι mă îmbăt. La Aten., βρέχω τὸ μὲ καμένον-μὲ ζεστὸν νερόν ορᾶresc, βρεχτοῦρα pământuful țiganilor || cu care stinge-stropește focul.

βρηγμα -τος. τό (din βρήσσω) = flegmă de tuse.

βρήσσω (din βήσσω, cu ad. lui ρ) = scot flegmă
tușind, scuipe flegmă.

βρῖ = o părțică ce mărește înțelegerea cuvintelor, la
câte se adaugă ca o propunere. La Esiod.

βρίακχος. ὁ. ἦ. și βρίαχος = (în loc de) βράκχη sau în
loc de βρούακχος din βρούάζω. La Etim. și Sof.

1220

βριαρεὺς. ὁ. și βριάρεως (din βριάω) = uriaș, novac,
gigant.

βριάρεως -ω. ὁ. = vezi βριαρεὺς.

βριαρῆς. ὁ. ἦ., la Nik. = βριαρός.

βριαρὸς -ρὰ -ρὸν și βριαρῆς, βριερός din βριάω =
tare, țeapăn, puternic.

βριαρόχειρ -ρός. ὁ. ἦ (din βριαρὸς, χεῖρ) = tare în
mâini, greu la mână, cu mână grea. La Evst.

βρίαχος = vezi βρίακχος.

βρίαω -ῶ (întăresc, întepelesc, fac oarece tare-țeapăn,
la Esiod) sunt tare-țeapăn-puternic. La Opi.

βρίγκια -ων. τὰ = urechi-răsuflători de pești.

βρίγκος -ου. ὁ. și βρίκχος = cegă, nisetru. La Aten.

βριαρὸς = vezi βριαρός.

βρίζα -ας. ἦ. = secară, sau grâu de primăvară. La Lin.

βρίζω = dorm, adorm, mi-e somn după masă. La Evr.,
(și după asem.) sunt somnoros.

βριζῶ -οος. ἦ. = zeița-dumnezeoaica-doamna viselor.

βριζόμαντις -δος. ἡ (din βριζῶ, μάντις) = ghicitoare de visuri.

βριήπυος. ὁ. ἡ. ον (din βριῖ, ἀπύω) = cel ce strigă-zbiară tare. La Hom.

βριθῆς -έος. ὁ. ἡ. = vezi βριθύς.

βριῖθος -εος. τό. ἡ. βριθοσύνη (din βρίθω) = greutate. La Hom.

βριθοσύνη -ης. ἡ. = vezi βριῖθος.

βριθύκερος -ω. ὁ. ἡ (din βριθύς, κέρως) = cu carne mari și grele. La Opi.

βριθύνοος. ὁ. ἡ. ον și βριθύνους (din βριθύς, νόος-νοῦς) = cu minte mare, foarte înțelept. La Analect.

βριθύνους -ου. ὁ. ἡ. νουν = vezi βριθύνοος.

βριθύς -εῖα -θύ (din βρίθω) = greu. La Hom. și βριθῆς.

βρίθω (din βάρος, βαρέω, βαρίω, βαρίθω și după scurt., βρίθω) = cad cu greutate pe oarece, apăs cu greutate, mă însărcinez-mă îngreunez cu oarece-cu o povară grea, sufer sub o povară grea, sunt foarte încărcat-plin de oarece, βρίθομαι atârni la o parte de greutate. La Hom., Pind., Sof., Evr. și Alchif.

βρίκελλοι -ων. οἱ. = vezi κελέοντες.

βρίκχος -ου. ὁ. = vezi βρίγκος.

βριμάζω, βριμαίνω, βριμάομαι, βριμόομαι (din βρίμη) = răcnesc-zbier ca leii-ca tigrii (de mare mânie).

βρίμη -ης. ή (din βρῖ și βρίμημα) = putere, mânie, răstire, înfricoșare-îngrozire cu răcnete. La Apol., Esih., Xen. și Non.

βριμηδόν (din βρίμη, βριμάζω) = cu putere, cu mânie, cu răstire, cu înfricoșări. La Non.

βρίμημα -τος. τὸ (din βριμάομαι) = vezi βρίμη.

βρίμηνις -δος. ή (din βρῖ, μῆνις) = foarte mânioasă, cu mare mânie. La tâlc. lui Apol.

βριμόθυμος. ὁ. ή. ον (din βρίμη, θυμός) = foarte mânios, cel ce năvălește cu mare mânie. La Pavs.

βριμάομαι -οῦμαι = vezi βριμάζω.

βριμῶ -όο -οῦς. ή (din βρίμη) = grozavă, grozăvie. Cu acest nume se numea Persefona și Hecate pentru grozăviile lor.

βριμῶδης. ὁ. ή. δες (din βρίμη) = grozav, înspăimântător, cu mânie mare. La Stov.

1221

βρίνθος -ου. ὁ. = vezi βρένθος. La Arist.

βρισάρματος. ὁ. ή. τον (din βρίθω, ἄρμα) = îngreunează trăsura-carul. La Esi.

βρισάυχην. ὁ. ή (din βρίθω, ἀυχήν) = ce îngreunează-apasă grumajii. La Gr. Naz.

βρισόμαχος. ὁ. ή. χον (din βρίθω, μάχη) = greu-grozav-primejdios la război.

βρισσὸς = (în loc de) φριξὸς.

βρίσσοι -ου. ὁ și βρούσσοι = arici de mare.

βρίσχος -ου. ό. = coș-coșniță de răchită-de papură-de rogoz.

βρόγchia -ων. τά. = gura gâtului ce se întinde până la plămâni, prin care răsuflă și oasele cele zgârcioase ale nasului (din βρόγχος) și răsuflătorile peștilor.

βρογχία -ας. ή. = beregata, gâtlejul (însă cu înd.).

βρογχιάζω (din βρόγχος) = înghit, îmbuc, mănânc lăcomește. La Esih.

βρογχοκήλη -ης. ή (din βρόγχος, κήλη) = gura păsărilor și a gușaților. La Aet.

βρογχοπαράταξις -εως. ή (din βρόγχος, παράταξις) = rânduiala-găteala gâtlejului beregatei spre mâncare-spre băutură, ca de război.

βρόγχος -ου. ό. = gât, gâtlej, beregată, (și după asem.) sorbitură, înghițitură. La Epict.

βρογχωτήρ -ρος. ό (din βρόγχος) = gură de cămașă. La Ios.

βρογχοτομία -ας. ή (din βρόγχος, τέμνω) = vroghotomie.

βρόδον = (în loc de) ῥόδον, după lb. eolic.

βρόκος -ου. ό. = βροῦκος. La Esih.

βρόκω = înghit, mănânc.

βρομάζω = vezi βρέμω.

βρομέω = vezi βρέμω.

βρόμη -ης. ή. și βρώμη, βρόμι, ovăz.

βρόμι -ου. τό. = vezi βρόμη.

βρομία -ας. ἡ. și βρομιάς, βρομίας πηγὴ vin.

βρομιάζω -ομαι. = mă înverșunez-strig-zbier de multă ca bacantele. La Analect.

βρομιάς -δος. ἡ. = vezi βρομία.

βρόμιος -ου. ὁ (din βρόμος) = nume adăugat-porecle a lui Bacus, ce însemnează strigător, zbierător, tulburător, înverșunător, cel ce face mare gălăgie.

βρόμιος -ία-ιον (din βρόμος) = tulburător, cel ce face mare gălăgie, strigător, zbierător, cel ce se înverșunează ca bacantele, când joacă-strigă-face mare gălăgie, mare zgomot, cu bețivii, φόρμιξ βρομία laută-liră-harpă sunătoare. La Pind.

βρομιώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βρόμιος) βρομιώδης γῆ, βρομιώδεα πηλόν pământ bun de vite. La Analect.

βρομιῶτις -δος. ἡ. = bacantă ce face mare gălăgie cu strigările ei. La Opi.

βρομοβότανον -ου. τό (din βρόμος, βοτάνη) = iarbă mare.

βρόμος -ου. ὁ (din βρέμω) = trăsnet, plesnet, răcnet, tunet, zgomot, strigare mare, vâjâitură, urlet, mugrismă. La Pind. și La Hom., ovăz. La Teofr., beră. La Analect. și putoare.

βρομοῦσα -ας. ἡ. = vierme puturos.

βρομώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βρόμος) = strigător, zbierător, cel ce face mare zgomot-mare gălăgie și puturos.

βρονταῖος -αία -αῖόν (din βροντή) și βροντιαῖος = de tunet-de plesnet, de trăsnet, de trosnet, tunător, trăsniitor, trosniitor, plesniitor. La Orf., cel ce face zgomot mare.

βροντᾶς -ᾶ. ὁ (din βροντέας) = cel ce tună-trăsnește-plesnește, trosnește, bubuiește, tunător, trăsniitor, plesniitor, trosniitor, bubuiitor.

βροντάζω = vezi βροντάω.

1222

βροντάω -ῶ și βροντάζω (din βροντή) = tună, detună, trăsnește, trosnește, plesnește, bubuiește, dârdâiește, sună tare, face mare zgomot. La Hom., duduiește, durduiește.

βροντεῖον -ου. τὸ (din βροντή) = mașină cu care bubuiește, plesnește, trăsnește, trosnește. La Polid.

βροντή -ῆς. ἡ și βρόντος și βρέντη, (după lb. eolic.) = tunet, detunet, trăsnet, plesnet (din βρέμω, βρόμος, βροντή, βρόντος). La Hom.

βρόντημα -τος. τό. și βρόντος (din βροντάω) = tunătură, detunătură, trăsniitură, trosniitură, plesniitură, bubuiitură.

βροντηδὸν (din βροντή) = ca tunetul, ca trăsnetul, ca plesnetul, ca bubuitul.

βροντησικέραυνος. ό. ή. νον (din βροντή, κεραυνός)
= βροντησικέραυνος νεφέλη norul ce ne aduce
trăsnet-fulger, de trăsnet- de fulger dătător-aruncător.
La Aristof.

βροντηρός -ρά -ρόν = vezi βροντώδης.

βροντιαῖος. ό. = vezi βρονταῖος. La Hipocr.

βροντογενής -εος. ό. ή. νές (din βροντή, γένος) și
βροντόπαις = din trăsnet născut, fiul trăsnetului, însă
cu înd.

βροντοηδής -εος. ό. ή. δές = vezi βροντώδης.

βροντόπαις -δος. ό. ή (din βροντή, παῖς) = vezi
βροντογενής.

βροντοποιός. ό. ή. όν (din βροντή, ποιέω) = cel ce
face-naște trăsnete-plesnete-bubuituri, de trăsnete,
pricinuitor de plesnete.

βρόντος -ου. ό. = vezi βρόντημα.

βροντόφωνος. ό. ή. νον (din βρόντος, φωνή) = cu
glas mare ca de tunet-de trăsnet.

βροντώδης -εος. ό. ή. δες și βροντοειδής (din
βροντή, εἶδος) și βροντηρός = cu glas-cu sunet de
trăsnet-de tunet, cel ce sună ca trăsnetul-ca de tunetul.

βρότειος. ό. ή. ον. și βρότεος -έα -εον -έη și

βροτήσιος. ό. ή. ον (din βροτός) = de om, omenesc,
muritor, mortal, βρότεος χρώς trup muritor. La Esih.,
βροτήσια ἔργα lucruri omenești.

βρότεος = vezi βρότειος.

βροτή -ης. ή. = vezi βροτός.

βροτήσιος = vezi βρότειος.

βροτοβήμων -ονος. ό. ή (din βροτὸς, βαίνω, βάω) = cel ce umblă cu picioare de om, și cel ce calcă asupra oamenilor, însă cu înd.

βροτόγηρυσ -υος. ό. ή (din βροτὸς, γῆρυσ) = cu glas de om, cel ce vorbește ca omul. La Analect. și Antol.

βροτοειδής -έος. ό. ή. δές (din βροτὸς, εἶδος) = cu chip de om, în chipul omului, ca omul.

βροτόεις -όεσσα -όεν (din βρότος) = sângerat, plin de sânge cu țărână-de sânge stricat. La Hom.

βροτοκέρσης -εος. ό (din βροτὸς, κείρω) = bărbier, cel ce rade-tunde pe oameni. La Aten.

βροτοκτονέω -ῶ (din βροτοκτόνος) =ucid-omor pe oameni. La Eshil., omucid.

βροτοκτονία -ας. ή (din βροτοκτόνος) = ucidere-de oameni, omucidere.

βροτοκτόνος. ό. ή. νον (din βροτὸς, κτείνω) = ucigaș de oameni, om ucigaș, omorâtor de oameni.

βροτολοιγός. ό. ή. γον (din βροτὸς, λοιγός) = prăpăditor de oameni. La Hom.

βροτός -οῦ. ό (poate că din μορτὸς, μορτὸς, βροτός, după mutare și schimbare) = om muritor, βροτοὶ oameni muritori, cei morți, cei răposați, ή βροτή muiere.

βρότος -ου. ό. = sânge amestecat cu țărână, sâne stricat-închegat. La Licof. și tâlc. lui Hom.

βροτοσκόπος. ό. ή. πον (din βροτός, σκοπέω) = privitor de oameni, cel ce privește-se uită-bagă de seamă la oameni. La Eshil.

βροτοσός. ό. ή. ον (din βροτός, σώω, σώζω) = izbăvitor-mântuitor de oameni. La Orf.

βροτοστυγής -έος. ό. ή. γές (din βροτός, στυγέω) = urâtor de oameni, cel ce urăște pe oameni-

1223

-îi sunt oamenii urâți și cel ce este urât de oameni. La Eshil.

βροτοφεγγής -έος. ό. ή. γές (din βροτός, φέγγος) = luminător de oameni, cel ce luminează pe oameni. La Analect.

βροτόφηλος. ό. ή. λον (din βροτός, φηλέω) = înșelător de oameni, cel ce înșeală-amăgește pe oameni.

βροτοφθόρος. ό. ή. ρον (din βροτός, φθείρω) = prăpăditor-bântuitor de oameni, cel ce prăpădește-bântuiește pe oameni.

βροτοφόντης -του. ό (din βροτός, φονεύω) = ucigaș de oameni, om ucigaș, omorâtor de oameni, cel ce omoară pe oameni.

βροτόω -ῶ (din βροτός) = fac (oarece) om, βροτόομαι
mă fac om, βροτωσαμένος ce s-a făcut om. La Sf.

Grig.

βροτόω -ῶ (din βρότος) = mânjesc-stropesc cu sânge
și cu țărână. La Hom.

βρούβα -ας. ἡ. = varză (sălbatică) -curechi.

βρουκόλακας -κα. ὁ. = strigoi, pricolici.

βροῦκος -ου. ὁ. și βροῦχος, βρόκος (din βρόκω sau
din βρούκω) = lăcustă fără aripi.

βροῦλον -ου. τό. și βρουῦλον = papură, rogoz.

βρουνιά -ᾶς. ἡ. = vezi βρυνία.

βροῦντσος -ου. ὁ. = vezi προῦντσος.

βρουσκληανη -ης. ἡ. = iederă ce se suie pe copaci.

βροῦχος = vezi βροῦκος.

βροχεῖον -ου. τό (din βρόχος) = ștreang-laț de
sugrumat-spânzurat.

βροχεῖος -εία-ειον (din βρόχος) = de ștreang- de laț
de sugrumat-spânzurat.

βροχετός -του. ὁ (din βροχή) = ploaie.

βροχερός -ρά -ρόν (din βροχή) = ploios.

βροχή -ῆς. ἡ. și βρέξις (din βρέχω) = udătură,
muietură, jălăveală, umezeală, ploaie, și în loc de
βράγχος. La Xenocr., ῥαγδαία βροχή ploaie mare-
repede-cu bășici.

βρόχη -ης. ἡ. = vezi βρόχος.

βροχήσιος -ία-ίον (din βροχή) = de ploaie.

βροχθίζω (din βρόχθος) = înghit, mănânc-îmbuc
lăcomește. La Aten., și îmi ud gâtul. La Arist. și Clim.
Alex.

βρόχθος -ου. ὁ (din βρόκω, sau din βρόγχος, βρόχος,
βρόχθος) = gât, gâttej-beregată. La Teocr., și o
îmbucătură-o înghițitură.

βροχθώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ., βροχθώδης λίμνη baltă
uscată. La Nik., însă cu înd. că mai bine să se citească
βροχμώδης.

βροχιά -ᾶς. ἡ (din βρόχος) = laț-arc-ștreang de
sugrumat.

βροχίζω (din βρόχος) = sugrum, leg cu ștreangul de
gât. La Filox.

βρόχινος -νη-νον (din βροχή) = de ploaie.

βρόχιος-ία-ιον (din βροχή) = de ploaie, vezi și
βροχεῖον.

βροχίς -δος. ἡ (din βρόχος) = lățuș, căpăstru, arc,
iar din βρέχω însemnează urcior-vas de udat și
călimări. La Analect.

βροχίτσα -ας. ἡ (din βροχή) = ploicică.

βροχμός -οῦ. ὁ (din βρέχω) = moalele capului,
creștetul capului.

βροχμώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βροχμός) = moale,
umed, jălăvit, jilav.

βρόχος -ου. ὁ. și βρόχη = ștreang cu două noduri pentru sugrumat-spânzurat, laț, arcan, cheotoare, căpăstru, ochiurile plasei. La Hom.

1224

βρόχω = (netreb. la tim. urm.) înghit, mănânc
lăcomește, rup cu dinții.

βροχώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βροχή) = ploios.

βροχωτός. ὁ. ἡ. τόν (din βρόχος) = prins în laț-în
plasă, sugrumat, spânzurat, prins cu arcanul de gât.

βρόω, βρωμι = (netreb. la tim. urm.) din care βρώσκω.

βρούζω (din βρούω, βρούω) și βρούζω = sunt plin-
umplut de oarece, nasc-scot mult rod (și după asem.)
mă înveselesc, mă mândresc, înfloresc și flecăresc. La
Stov., Eshil, și Eliod.

βρούακτης -ου. ὁ. și βρούαχος = nume adorat-porecla
dumnezeului Pan, ce însemnează vesel jucător-
dănțuitor, ce strigă de veselie jucând-dănțuind. La
Stov.

βρουαλίζω = strig jucând-dănțuind de veselie. La Esih.

βρουαλίκτης -του. ὁ. și βρουαλίχης = vesel jucător-
dănțuitor, ce strigă jucând-dănțuind. La Esih.

βρουαλισμός -οῦ. ὁ (din βρουαλίζω) = strigare de
veselie la jocuri-la danțuri. La Esih.

βρουαλός -λή-λόν (din βρουαλίζω) = vesel jucător-
dănțuitor, ce strigă când
joacă-când dănțuieste.

βρῦαλλίχα -ων. τά. = cântece de veselie.

βρῦαλλίχης -εος. ό. = vezi βρῦαλίκτης.

βρῦαλλίχίς -δος. ή. βρῦαλλίχίδες = jocuri-danțuri de veselie laconicești și jucătoare-dănțuitoare.

βρῦας. ό. și βῦας, βῦζα = bufniță-buhă cu penele ca coarneau de amândouă părțile capului. La Arist.

βρῦασμός -οῦ. ό (din βρῦάζω) βρῦασμοί = veselii, cu jocuri, plăceri. La Stov.

βρῦαχος -ου. ό. = vezi βρῦακτης.

βρῦγδην (din βρῦκω, βρῦχω) = scrâșnind din dinți, rânjind dinții, mușcând cu dinții și răcnind-zbierând, rozând cu dinții, urlând.

βρῦγμα -τος. τό (din βρῦχω) = mușcătură. La Nik.

βρῦγμος -οῦ. ό (din βρῦκω, βρῦχω) = scrâșnirea dinților, rânjitură, mușcătură, rozătură și răcnet, zbierăt. La Analect., urlet.

βρῦδαλίχα -ας. ή. = jucătoare desfrânată. La Esih.

βρῦζω (la Aten.) = vezi βρῦάζω.

βρῦκανάομαι = vezi βρῦχανάομαι.

βρῦκεδανός -νή-νόν (din βρῦκω) = mâncăcios, lacom. La Esih. și Etim.

βρῦκετός -οῦ. ό. = βρῦχετός.

βρῦκός -κή-κόν (din βρῦκω) = mușcat-rupt cu dinții. La Nik.

βρῦλλοχισταί -ῶν. οί (din βρῦλλω) = cei ce cântă cu măști muierești în cap. La Esih.

βρούκω = scrâșnesc dinții, rod-mușc cu dinții, înghit-mănânc lăcomește. La Ios. și Analect.

βρούλλω = voiesc să beau, cer să beau ca copiii când li-e sete. La Arist. și Esih.

βρούλον -ου. τό. = papură, rogoz și βρούλλον.

βρῶν = glasul copiilor când cer apă de băut, neputând vorbi. La Arist.

βρῶνος -ου. ό. = arici de mare. La Arist.

βρούξος -κός. ή., νεάτην βρούχα = marea cea de dedesubt. La Opi., fântână, izvor.

βρούεις -εντος -όεσσα -όεν (din βρούον) = plin de ciorchine de flori, plin de mușchi de copaci. La Nik.

1225

βρουῶλον = vezi βρουῶλον.

βρούον -ου. τό. = iarbă de lac, mușchi de copaci-de pietre, ramuri de plop alb, ciorchine de struguri și de alte flori-buruieni ce cresc ca ciorchinele de struguri și hamei și vreji.

βρουοφόρος. ό. ή. ρον (din βρούον, φέρω) = plin de mușchi-de ciorchine, βρουοφόρος δάφνη dafinul cel bărbătesc ce are multe ciorchine.

βρουονία -ου. ό. = mușcătură, semn de mușcătură (din βρούκω).

βρουοπτερίς -δος. ή. = spata dracului.

βρούω (din βρούον) = învelesc-umplu cu mușchi de copaci-cu iarbă de lac-cu ciorchine.

βρυσικόν -οῦ. τό (din βρύσις) = de fântână, de izvor.
βρύσις -εως. ἡ (din βρύω) = izvor, fântână, râu.
βρύσσοις = vezi βρίσσοις.
βρύτεια -τά. ἡ βρυτία ἡ βρύτται = boștină, tescovină,
borhot, trevere, drojdii. La Esih., Aten. ἡ Evst.
βρυτία -τά. = vezi βρύτεια.
βρυτήρ -ρος. ὁ. = fântână, izvor (din βρύω) ἡ (în loc
de) ῥυτήρ, după lb. eolic.
βρυτικὴ -ῆς. ἡ. = o rădăcină slobozitoare. La Aten.
βρύτον -ου. τό. ἡ βρύτος (din βρύω) = bere. La Aten.
βρύτος -ου. ὁ. = vezi βρύτον.
βρύττος = (în loc de) βρύσσοις.
βρύττω (din βρύκω) = scrâșnesc dinții, rod-
mușc cu dinții, înghit, mănânc lăcomește. La Esih. ἡ Etim.
βρύτται. αἰ. = vezi βρυτέα.
βρυχάζω = vezi βρυχανάομαι. La Esop., însă cu înd.
βρυχαλέος -έα -έον ἡ βρυχαλός, βρυχαλής = cel ce
răcnește-zbiară-urlă (din βρυχάομαι).
βρυχαλής -έος. ὁ. ἡ. λές = vezi βρυχαλέος.
βρυχαλός -λή, λόν = vezi βρυχαλέος.
βρυχανάομαι -ῶμαι. ἡ βρυχάομαι, βρυχάζω ἡ
βρυκανάομαι (din βρύκω, βρύχω, βρυχή) = răcnesc-
zbier-urlu, mugesc, mormăiesc, mă vait. La Sof.
βρυχάομαι -ῶμαι. = vezi βρυχανάομαι.

βρουχετός -του̃. ό. și βρουκετός (din βρούκω) = friguri, tremurătura-clănțănitura-scrâșnitura dinților asupra frigurilor, de mare frig.

βρουχή -ῆς. ή. și βρουχηθμός, βρούχημα = scrâșnitura-clănțănitura dinților de frig și răcnet-zbierăt-urlet, mormăitură. La Apol.

βρουχηδόν (din βρουχή) = scrâșnind dinții de frig, clănțănindu-i dinții de frig și răcnind, zbierând, urlând, mormăind. La Apol. și Analect.

βρουχηθμός -ου̃. ό. = vezi βρουχή.

βρούχημα -τος. τό (din βρουχάομαι) = vezi βρουχή.

βρουχητής -του̃. ό (din βρουχή) și βρουχητίας și βρουχητικός și βρούχιος = cel ce scrâșnește dinții și cel ce răcnește-zbieră-urlă-mormăiește. La Analect. și Nik., ceea ce sună tare.

βρουχητίας -ου. ό. = vezi βρουχητής.

βρουχητικός -κή-κόν (din βρουχητής) = vezi βρουχητής, τὸ βρουχητικόν scrâșnitura dinților, răcnet, zbierăt, urlet, mormăitură.

βρούχιος. ό. ή. ιον (din βρέχω sau din βρούξ) = poate că mai bine βρόχιος, plin de apă, mutat în apă. La Opi., vezi și βρουχητής.

1226

βρουχημή -ῆς. ή. și βρουχημός (din βρούκω, βρούχω) = scrâșnitura-scrâșnirea dinților, rozătură, mușcătură și

răcnet, zbierăt, urlet, strigare mare. La Quint. Sm. și Nik., mormăitură.

βουχμός -οῦ. ὁ. = vezi βουχμή.

βούχω = scrâșnesc dinții, îmi clănțănesc dinții de frig și rod-mușc cu dinții ca câinii.

βούχομαι = răcnesc, zbier, urlu. La Sof.

βουχώδης -εος. ὁ. ἡ. δεσ (din βούχω) = răcnitor, zbierător, urlător. La tâlc lui Apol.

βούω = sunt plin-umplut de oarece, nasc-scot-dau mult rod, sunt foarte roditor, izvorăsc multă apă.

βουώδης. ὁ. ἡ. δέσ (din βούου) = plin de mușchi-de ciorchine, de vreji, moale ca mușchii-ca vrejii.

βουωνία -ας. ἡ. și βουονία și βουωνιάς, βουωνίς, βουώνη, βουονιά, ἀβουονιά = vergi, buruieni ca vrejii ce se înfășură pe alte buruieni, cucurbiță, curpen alb și curcubetă, tivgă, dovleac.

βουωνιάς -δος. ἡ. = vezi βουωνία.

βουωνίς -δος. ἡ. = vezi βουωνία.

βουώνη -ης. ἡ. = vezi βουωνία.

βρωμα -τος. τό (din βρώσκω) = mâncare, de mâncare, hrană, bucate, ceea ce s-a mâncat, βρωμα ὀδόντων dinte găunos. La Diosc., putoare, din βρόμος, ἀποχή βρωμάτων post, βρώματα roduri, sămănături, bucate de câmp, βρωμα τῶν θηλαζόντων păpat, păpătură.

βρωμάομαι -ῶμαι, βρωμάω -ῶ (din βρώσκω) = cer de mâncare zbierând-strigând-răcnind. Iar din

βρόμος, pute, scoate miros urât, cerbul când va să încalece, când îmi vine la vreme-la soroc. La Arist.
βρωματίζω (din βρῶμα) = dau de mâncare, îmbuc pe oarecine, hrănesc pe oarecine. La Gr. Naz.
βρωμάτιον -ου. τό (din βρῶμα) = mică-puțină mâncare.

βρωματομιξαπάτη -ης. ή (din βρῶμα, μίγνυμι, ἀπάτη) = ânșelăciune cu oarece mâncare spurcată-vătămătoare. La Analect.

βρωματώδης. ό. ή. δεσ (din βρῶμα, εἶδος) și βρωμώδης, βρωμερός = puturos, scârnav. La Xen., Diosc. și Xenocr.

βρωμερός -ρά -ρόν = vezi βρωμώδης.

βρωμέω -ῶ (din βρῶμος) = pute urât, miroase greu.

βρώμη -ης. ή. = mâncare, de mâncare, hrană, bucate, onăz. La Hom., și răcnet-zbierăt-strigare de măgar. La Suida.

βρωμήεις -ήεσσα -ήεν și βρωμηστής, βρωμητής, βρωμήτωρ (din βρωμάω) = zbierător ca măgarul, măgar. La Nik.

βρώμησις -εως. ή (din βρωμάω) = zbierătura măgarului.

βρωμηστής -στοῦ. ό. = vezi βρωμήεις.

βρωμητής -του. ό. = vezi βρωμήεις. La Nik.

βρωμήτωρ -ρος. ό. = vezi βρωμήεις.

βρῶμι = vezi βρώω.

βρωμίτης -τοῡ. ό. = vezi βρωτίμης.

βρωμολόγος. ό. ή. γον (din βρω̄μος, λόγος) = cel ce grăiește urâte-spurcate-puturoase vorbe, flecar. La Luk.

βρω̄μος -ου. ό. = putoare, miros greu-urât, scârbă. Iar din βρώω, βρώσκω, mânca, de mânca, hrană, ovăz. La Arat.

1227

βρωμοῡσα. ή. = vezi σίλφη.

βρωμώης. ό. ή. δεσ (din βρω̄μος, είδος) = puturos, cu greu-urât miros.

βρωσειώ (din βρώσκω, βρώσσω, βρωσειώ) = mi-e foame, voiesc să mănânc, am poftă de a mânca. La Calim.

βρώσιμος. ό. ή. μον (din βρω̄σεις) = de mâncat, lucru ce se să mănâncă, τὰ βρώσιμα bucate. La Anek. vek.

βρω̄σεις -εως. ή (din βρώσκω) = de mânca, hrană, bucate, βρω̄σεις τῶν θηλαζόντων păpat, păpătură.

La Hom.

βρώσκω = mănânc, pasc. La Sof.

βρωτέος -έα-έον (din βρωτός) = ce poate să se mănânce, ce trebuie să se mănânce, de mâncat.

βρωστήρ -ρος. ό. și βρωτήρ (din βρώσκω) = mănător, mănăcios. La Nik.

βρωτήρ -ρος. ό. = vezi βρωστήρ.

βρωτικός -κή-κόν (din βρωτός) = mănăcios, lacom,
βρωτικωτέρους ποιεῖ ἱί face face să mănânce mai
mult. La Plut., βρωτικῶς ἔχω mi-e foame, am poftă-
poftesc a mânca.

βρωτικῶς (din βρωτικός) = mănând, cu mâncare, pe
mâncare.

βρωτίμη -ης. ἡ. și βρωτίμης -ου. ὁ. = pâine
amestecată cu țărâțe, pâine proastă, însă la Casauv. se
găsește βρατίμης, tot cu această înțelegere (în loc de)
βρωτίμης.

βρωτίμης = vezi βρωτίμη.

βρωτός. ὁ. ἡ. τον (din βρώσκω) = măncat, de măncat,
de mâncare, τὰ βρωτὰ cele de măncat, bucate, cele de
hrană. La Xen. și Mel.

βρωτός -ῦος. ἡ (din βρώσκω) = mâncare, de mâncare,
hrană, pășune, bucate. La Hom., după lb. ionică, (în
loc de) βρωσεις.

βύας -ου. ὁ. = vezi βρύας.

βυβλάριον -ου. τό. = foiță de papură pe care se scria
mai înainte până a nu se găsi hârtia (din βύβλος) și
după asem., foiță de hârtie făcută din papură.

βυβλιακός = (în loc de) βιβλιακός.

βυβλινοπέδιος. ὁ. ἡ. λον (din βύβλιος, πέδιλα) = cu
încălțăminte-cu opinci de papură. La Evst.

βύβλιος -ίνη-ινον (din βύβλος) = de papură, de
frunze de papură. La Hom.

βύβλιον -ου. τό. și βυβλίον (din βύβλος) = foaie de papură pe care scria mai înainte până a nu se găsi hârtia, (și după asem.) hârtie.

βύβλος -ου. ή și βίβλος = papură din Egipt ale căreia frunze le întrebuița în loc de hârtie până a nu se întrebuița hârtia și din care se făcea și funii (și după asem.) hârtie, scrisoare, carte. La Teof., Diosc. și Eshil.

βυβλός -βή-βόν (din βύω, βύζω) = plin, umplut. Iar la Aten., se găsește βύβακας ἀυτὰ γενέσθαι, mesele-bucatele să le facă multe și pline și βυβίκαλα, di βυβά și καλά multe și bune.

βύδην = vezi βυδοί.

βυδοί -ῶν. οί. = cântăreți, muzicanți, sau lovituri de instrument muzicesc. La Esih., unde se găsește βίδην și βίθυν sau βύδην, βύθυν, însemnând un vers muzicesc. La Sof.

βυατά = vezi βυέω.

βυέω și βυνέω (din βύω) = umplu până în gură, astup bine, pun dop. La Aristof. Iar la Esih., se găsește βυατά, din βυάω astupate, bine umplute.

1228

βύζ = vezi σίττα.

βύζα. ή. = vezi βρούας.

βύζαντες -των. οί. și βυζάντιοι = țarigrădeni, locuitori din Țarigrad.

βυζάντιον -ου. τό. = Țarigrad.

βυζάντιοι -ων. οί. = vezi βύζαντες.

βυζάκι -ου. τό. și βυζάκιον -ου. τό. = țâțîșoară.

βυζακταρικός -ου. ό (din βυζί) = de țâță, sugar, cel ce încă suge țâță.

βύζαμα -τος. τό (din βυζάνω) = sugătură, sugămintă.

βυζάνω = sug țâță, dau țâță copilului.

βύζαξις -εως. ή (din βυζάνω) = sugere, sugăciune.

βυζάστρα -ας. ή (din βυζάνω) = doică.

βύζην și βυζόν (din βύζω) = strâns, des, înghesuit, îndesat, foarte umplut. La Tuk.

βύζης -ου. -εω. ό. = num. îns.

βυζί -ου. τό. și βυζίον -ου. τό. = țâță, βυζιά τῶν

ζωχάδων-τῶν αίμορροϊδων țâțâne de trânji.

βυζόν = vezi βύζην.

βύζω (din βύω) = umplu până în gură, îndes, astup din βοῦ, βοῦ însemnează bubuitura celor umfla(te) și glasul bufniții și glasul copiilor. La D. Cas.

βυθάω -ῶ (din βυθός) și βύθωω = mă cufund, intru în fund, mă dau afund, (din care) βυθόωσα (în loc de)

βυθῶσα cufundată. La Nik.

βύθην = vezi βυδοί.

βυθίζω (din βυθός) = cufund, dau afund, afundez, înec, bag în apă, βυθίζεται τὸ καράβι se cufundă, se înecă, se zăporăște corabia.

βύθιος -ία. ιον (din βυθός) și βυθίτης = cufundat, înecat, bag în fundul apei, τὰ βύθια cele de sub apă,

cele ce trăiesc în apă-în fundul apei, φθέγγεται
βύθιον scoate glas gros.

βυθίτης -ου. ό. βυθίτις. ή. (la Analect) = vezi ψάμμος
βυθίτις nisipul din fundul apei.

βυθίως (din βύθιος) = cufundat-afundat-înecat în
fundul apei.

βυθός -οῦ. ό. și βυσσός, βύσσα și βυθμής, βυθμῆν
(din βάθος) = adâncul apei, fundul apei, marea, matca
apei, ἐκ βυθοῦ din fund până în gură, din fundul
apei.

βύθος. τό. = ameteală, întunecăciunea minții, uimire.

βυθοδρόμος. ό. ή. μον (din βυθός, δρόμος) = cel din
fundul apei, cel ce locuiește-trăiește în fundul apei.

βυθισμός -οῦ. ό (din βυθίζω) = cufundătură-
înecătură în apă. La Eli.

βυθοτρεφής -έος. ό. ή. φές (din βυθός, τρέφω) = cel
ce a crescut, s-a hrănit în fundul apei.

βυθόω = vezi βυθάω.

βυκανάω -ῶ. și βυκανίζω, βουκανάω, βουκανίζω
(din βυκάνη) =cânt-strig cu trâmbița, trâmbițez.

βυκάνη -ης. ή. = trâmbiță și βυκανιστήριον, zurca.

βυκάνημα -τος. τό. și βυκανισμός (din βυκανάω,
βυκανίζω) = trâmbițare, trâmbițătură, cântare-strigare
cu trâmbița. La Api. și Nicom.

βυκανίζω = vezi βυκανάω.

βυκανισμός -οῦ. ό. = vezi βυκάνημα.

βυκανιστήριον -ου. τό. = vezi βυκάνη.

βυκανιστής -οῦ. ό (din βυκανίζω) = trâmbițaș,
zorcagiu și βουκανιστής.

βύκτης -ου. ό (din βύζω) = cel ce suflă-vâjâiește ca
vântul, vâjâitor. La Hom.

βύκχης -ή. = (în loc de) βακχίς, după lb. eolic.

βυκίον -ου. τό. = vas, urcior, de vin. La Alex. Tral.

1229

βύλλαρι -ων. οί. = gândaci mari ce strâng gunoiul.

βυλλάω = vezi βυλλόω.

βυλλίχαι -ων. αί. = jocuri-danțuri laconicești. La Esih.

βυλλίχης -ου. ό. = jucător-dănțuitor de jocuri
laconicești. La Esih.

βυλλίχιδες -ων. αί. = jucătoare-dănțuitoare de jocuri
laconicești. La Esih.

βύλλοι -ων. οί. = cărăbuși-gândaci ce cară gunoi.

βυλλός -οῦ. ό (din βύω, βύζω) = plin până în gură,
umplut, astupat.

βυλλόω și βυλλάω (din βυλλός) = umplu, astup. La
Esih.

βυνέω = vezi βυέω.

βύνη -ης. ή. = orzul cel muiat-cel putred-cel pregătit
pentru bere și însuși marea și Ico sau dumnezeoaica-
zeița mării-apelor. La Licof. Iar Esih. și Etim.,
tâlcuiește în loc de bordei, vizuină, gaură, groapă în

pământ spre locuință, din βάθος, βυθός, βυπτέω (în loc de) βάπτω, după lb. eolic.

βῦρκος = vezi βουρκα.

βύριλλος -ου. ό. = beril.

βύριον -ου. τό. și βαύριον = casă, locaș, locuință. La Esih. și Etim., βυριόθεν, βαυριόθεν de acasă, din locașul său. La Cleon.

βυριόθεν (din βύριον) = vezi βύριον.

βύρμαξ -κος. ό. = vezi (în loc de) μύρμαξ, după lb. eolic.

βύρσα -ας. ή. = piele tăbăcită-argăsită-teletin, (și după asem.) pungă, bursă, borsă, dăsași. La Hom.

βύρλον = vezi βουρλον.

βυρσεύς -εως. ό (din βύρσα) = tabac, tăbăcar, argășitor.

βυρσεύω (din βύρσα) = tăbăcesc, argășesc la piei.

βυρσίνη -ης. ή (din βύρσινος) = curea, fâșie-șuviță de piele, bici de piele.

βύρσινος. ό. ή. νον și βύρσινος -ίνη-ινον (din βύρσα) = de piele.

βυρσις -δος. ή (din βύρσα) = pielicică, pielicea.

βυρσοδεψέω -ῶ (din βυρσα, δέψω, δεψέω) = argășesc, tăbăcesc la piei. La Aristof.

βυρσοδέψης -ου. ό (din βυρσοδεψέω) = tabac-tăbăcitor-argășitor de piei.

βυρσοδεψικὸς -κῆ-κὸν (din βυρσοδέψης) = de tabac, de tăbăcit, argăsit-de argăsit. La Teofr.

βυρσοπαγῆς -έος. ὁ. ἡ. γές (din βύρσα, πηγνύμι) = făcut-lucrat de piele, βυρσοπαγῆ ῥόπτρα tumbelecuri de piele. La Plut.

βυρσοποιεῖον -ου. τό (din βυρσοποιός) = tăbăcărie.

βυρσοποιέω -ῶ (din βυρσοποιός) = tăbăcesc, argăsesc la piei.

βυρσοποιός -οῦ. ὁ (din βύρσα, ποιέω) = tabac, tăbăcar, argăsit.

βυρσοπωλέω -ῶ (din βυρσοπώλης) = vând piei tăbăcite-argăsite, teletin-uri.

βυρσοπωλεῖον -ου. τό (din βυρσοπώλης) = tăbăcărie-prăvălie în care se vând piei.

βυρσοπώλης -ου. ὁ (din βύρσα, πωλέω) = vânzător-negustor de piei. La Aristof.

βυρσοτενῆς -εος. ὁ. ἡ. νές (din βύρσα, τείνω) și βυρσοτόνος = căptușit-învelit-îmbrăcat cu piele (ca tobele). La Evp.

βυρσοτόμος -ου. ὁ (din βύρσα, τέμνω, τομή) = curelar, șelar, cizmar, papugi, pantofar. La Mac.

βυρσοτομέω -ῶ (din βυρσοτόμος) = lucrez-tai la piei-la curele și ceal.

βυρσοτομία -ας. ἡ (din βυρσοτόμος) = lucrarea-tăietura curelelor și ceal.

βυρσοτόνος -ου. ὁ. ἡ. νον = vezi βυρσοτενῆς.

βυρσώω -ῶ (din βύρσα) = căptușesc-învelesc-acopăr cu piele.

1230

βυρσαύχην -ενος. ὁ. ἡ. χεν (din βύω, βύζω, ἀυχίην) = cel cu gâtul scurt și băgat în umeri, scurt în gât, scurtă în gât. La Polid. și Arist.

βύσμα -τος. τό. și βύστρα (din βύω, βύζω) = dop, astupătură, capac. La Diosc., la Ert., (și după asem.) desag, pungă, traistă.

βύσσα -ας. ἡ. (la Opi.) = vezi βυθός, și o pasăre de mare. La Anton.

βυσσάω = vezi βυσσόω.

βύσσινος -ίνη-ινον (din βύσσιος) = de inul cel mai bun-cel mai subțire și moale (și după asem.)

βύσσινον ῥῆμα cuvântul cel mai dulce-cel mai blând. La Herod.

βυσσοβαρῆς -έος. ὁ. ἡ. ρές (din βυσσός, βαρὺς, βαρέω) = apăsător-cel ce apasă în jos până în fund cu greutatea lui. La Esih.

βυσσοδομεύω (din βυσσός, δόμος, δομεύω) = zidesc oarece tocmai în fund (și după asem.) mă socotesc din fundul minții, și mă socotesc-mă chibzuiesc cu viclenii-cu meșteșugiri-cu uneltiri, cum κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων rele uneltind-chibzuind și βυσσοδομεύειν ὀρχήν păstrând-uneltind mânie prin ascuns. La Hom.

βυσσόθεν (din βυσσός) = din fund. La Sof.

βυσομέτρης -ου. ό (din βυσσός, μετρέω) =
măsurător de adâncimi, cel ce măsoară adâncimile-
adâncurile-fundurile. La Analect.

βυσσός -οῦ. ό. = vezi βυθός (și după asem.) |....|

βύσσοσ. ή. = cel mai subțire-mai moale in. La Linon.,
pânza cea mai subțire de in. La Pavv., Plin. și Polid., și
mătasea cea mai subțire din mustățile sidefului-
scoicilor de mărgăritar și bumbac și cârmâz, vopsea
cea roșie. La Esih. și |...|

βυσσόφρων -ονος. ό. ή (din βυσσός, φρήν) = cu
minte-cu socotință mare-adâncă și cu minte ascunsă,
viclean, marghiol. La Eshil.

βύσσωμα -τος. τό (din βυσσώω) = astupătură,
închizătură. La Analect.

βυσσώω sau βυσσάω (din βύω, βύζω, βύσσω) =
astup, închid. La Esih.

βύσταξ -κος. ό. (în loc de) μύσταξ = mustață și buza
cea de sus pe care cresc mustățile. La Aten.

βύστρα -ας. ή. (la Esih.) = vezi βύσμα.

βυστικός -κή-κόν (din βύω) = plin-umplut atât de
mult încât se varsă pe dinafară.

βυτθόν = mulțime. La Esih.

βυτίνη -ης. ή (din βύτις) = vezi βούτινον. La Esih.

βύτις. ή. = vezi βούτινον.

βύω și βυῶ = astup, închid, învelesc, umplu, îndop.
La Hom. și Herod.

βυὸν ἦ. = num. îns.

βῶ, βῆ, βέης, din βέω, βείω, βάω, βαίνω, după lb.
ionică.

βῶ, din care βῶσαι, βώσθην, βώθην, βωσθῆναι, (în
loc de) βοάω, βοῆσαι, βοήθην, βοηθῆναι, după lb.
ionică.

βωβύζω = trâmbițez, cânt cu trâmbița, strig cu
trâmbița. La Esih.

βώδιον -ου. τό. = vezi βοῖδάκι.

βωδοβοσκὸς -οῦ. ὁ (din βοῦς, βόσκω) = văcar.

βωδομάτι -ου. τό (din βόϊδι, μάτι) = ochiul bouului (o
buruiiană).

βωδοτράγος -ου. ὁ. = vezi βουτράγος.

βωδοτρόφος -ου. ὁ (din βόϊδι, τρέφω) = văcar.

βωθέω -ῶ = (în loc de) βοηθέω, după lb. ionică. La
Mel.

1231

βωκαλῖς -δος. ἦ. = o pasăre din la India. La Eli.

βωκάλιον -ου. τό. = vezi βαυκάλιον.

βώκαρος. ὁ (din βοῦς, κάρη) = vezi βουκέφαλος.

βωκολιάζω (la Teocr.) = vezi βουκολιάζω.

βωκολιαστῆς = vezi βουκολιαστῆς.

βωκολιάσδεν = (în loc de) βουκολιάζου, după lb.
dorică.

βωκόλος = (în loc de) βουκόλος, după lb. dorică.
βωκολικὸς = (în loc de) βουκολικὸς, după lb. dorică.
βῶκος -ου. ὅ. = vezi βουκαῖος.
βωλά = (în loc de) βουλή.
βωλάκιον -ου. τό (din βῶλαξ) și βωλάριον, βωλίον = brazduliță, bulgăraș, grunzuleț, gloduleț, glodișor, bucățică de pământ. Cărămidă nearsă.
βωλάκιος -κία-κιον (din βῶλαξ) = împărțit și plin de brazde- bucățele de pământ. La Pind.
βῶλαξ -κος. ἡ (din βῶλος) = brazdă, glod, grunz, bulgăre, colțuri de pământ și movilă. La Apol.
βωληδὸν (din βῶλος) = ca brazdele, ca glodurile, ca grunzii, ca bulgării.
βωλάριον -ου. τό (din βῶλος) = vezi βωλάκιον.
βῶλινος -ίνη, ινον (din βῶλος) = de brazdă-de bulgări-de cărămidă-de bucățele de pământ. La Sof.
βωλίον -ου. τό. = vezi βωλάκιον.
βωλίτης -ου. ὅ. = pita vacii, un fel de mânătărci-de bureți-de ciuperci, ciuciuleți.
βωλοειδῆς -έος. ὅ. ἡ. δὲς (din βῶλος, εἶδος) = ca brazdele, în chipul brazdelor, împărțit în bucățele-în grunzi, plin de bucățele-de brazde-de bulgări-de grunzi. La Teof.
βωλοκοπείω -ῶ (din βωλοκόπος) = grăpesc, greblez, tai-sfărâm brazdele-bulgării-glodurile-grunzii. La Aristof.

βωλοκόπι -ου. τό (din βῶλος, κόπτω) = grapă, greblă, gripă.

βωλοκόπημα -τος. τό (din βωλοκοπέω) și βωλοκοπία = grăpire, grăpeală, grăpitură, greblire, grebleală, grăblitură.

βωλοκοπία -ας. ή (din βωλοκόπος) = vezi βωλοκόπημα.

βωλοκόπος. ό. ή (din βῶλος, κόπτω) = grăpitor, greblitor, cel ce grăpește-greblește.

βωλοποιέω -ῶ (din βῶλος, ποιέω) = scot-fac brazde.

La Hipocr., unde trebuie să se citească βωλοκοπέω.

βῶλος -ου. ό. și τό. și σβῶλος = brazdă, glod, bulgăre, grunz, colțuri de pământ-de moșie, țarină. La Plut. și Analect., βῶλος γῆς movilă, βῶλοι δρόσου picătură de rouă. La Bibl.

βωλοστροφέω -ῶ (din βῶλος, στρέφω) = întorc brazdele, ar a doua oară, prășesc.

βωλοστροφία -ας. ή (din βωλοστροφέω) = a doua arătură, întoarcerea brazdelor. La Geop., prașă.

βωλοτομέω -ῶ (din βῶλος, τέμνω) = grăpez, greblez, tai-sfărâm brazdele. La D. Alik.

βωλοτόμος. ό. ή. μον (din βωλοτομέω) = grăpitor, greblitor. La Analect.

βωλώδης -εος. ό. ή. δεσ (din βῶλος, εἶδος) și βωλώδης = plin de brazde-de gloduri-de grunzi-de bulgări, brăzdos, gloduros, grunzos.

βωλώρουξ -υχος. ὁ. ἡ (din βῶλος, ὀρύττω) = cel ce sapă pământul ca porcul. La Esih.

1232

βωμάκευμα -τος. τό (din βώμαξ) = caraghiozlâcuri, mucalitlâcuri. La Esih., ocabazlâcuri.

βώμαξ -κος. ὁ. ἡ. = caraghios, măscărici, mucalit și mic jertfelnic. La Esih. și Agat.

βώμευσις -εως. ἡ (din βωμός) = așezarea jertfelnicului. La Esih.

βωμιαῖος -αία-αῖον și βώμιος (din βωμός) = de jertfelnic, al jertfelnicului. La Evr și Sof.

βώμιος -ία-ιον = vezi βωμιαῖος.

βωμῖς -δος. ἡ (din βωμός) = mic jertfelnic și treaptă de scară-de jertfelnic. La Herod.

βωμίσκος -ου. ὁ (din βωμός) = mic jertfelnic. La Polid., și gingiile măselelor.

βωμίστρια -ας. ἡ (din βωμός) = călugăriță la capiștile elinilor. La Nik.

βωμοειδής -εος. ὁ. ἡ. δές (din βωμός, εἶδος) = ca jertfelnicul-ca altarul, în chipul jertfelnicului- a altarului.

βωμολόκευμα -τος. τό (din βωμολοχεύομαι) și βωμολοχία = caraghiozlâc, mucalitlâc, faptă de măscărici. La Aristof., ocabazlâc.

βωμολοχεύω, βωμολοχέω -ομαι (din βωμολόχος) = fac caraghiozlâcuri-mucalitlâcuri- fac fapte de

măscărici. La Plut. și Aristof., sunt caraghios, mucalit măscărici.

βωμολοχία -ας. ή (din βωμολόχος) = vezi βωμολόχευμα.

βωμολοχικὸς -κῆ-κὸν (din βωμολόχος) = de caraghios, de mucalit, de măscărici, de ocabaz.

βωμολοχικῶς (din βωμολοχικός) = ca caraghioșii, ca ocabazii, ca măscăricii, ca mucaliții.

βωμολόχος. ὁ. ή (din βωμὸς, λοχάω) = cel ce ședea pe la jertfe-pe la pomeni-pe la praznice și făcea felurite de caraghiozlâcuri, mucalitulâcuri spre a căpăta de mâncare (și după asem.) caraghios, măscărici, ocabaz, mucalit, lingușitor, parazit.

La Isok., Etim., Arpoc., Aristof., Analect., Suida și Mac.

βωμονείκης -ου. ὁ (din βωμὸς, νεῖκος) = luptător-atlet cu bătăi, unii tineri alergau pîmprejurul capiștilor, și alții îi băteau pe spinare cu nuiele, și cine suferea mai mult bătăi, fără a lăcrima, acela primea darul-premiul de biruință. La Pavs. și Plut.

βωμὸς -οῦ. ὁ (din βάω) = jertfelnic, set, treaptă, temelie, altar, Sfântul Prestol, Sfânta Masă, (și după asem.) capiște, biserică. La Hom., Herod și Suida.

βωμοτρίαι -ων. αἱ (din βωμός) = călugărițe la capiștile elinilor.

βῶν, βῶς (în loc de) βουῶν, βουῶς, după lb. dorică, βῶν ἀζαλέην pavăză, calcan (fiindcă sunt făcute din piele de bou). La tâlc. lui Hom.

βωνίτης -του. ὁ (din βουῶς) = văcar. La Calim. și Etim.

βῶξ -κος. ὁ. și βῶξ = vezi βόαξ.

βωρεῖς. οἱ. și βουῖροι = un soi de pește sărat. La Xen.

βωρίδια -ων. τά. și βουρίδια = un soi de pește mic sărat.

βῶρος -ου. ὁ. = num. îns. La Pavs.

βῶς = vezi βῶν.

βῶσαι = (în loc de) βοῆσαι, din βοάω, după lb. ionică.

βώσεσθαι = (în loc de) βιώσεσθαι. La Apol.

βωστήρ -ῆρος. ὁ (din βόω) = păstor, cioban.

βωστρέομες = (în loc de) βωστρέομεν, din βωστρέω, după lb. dorică.

βωστρήσομες = (în loc de) βωστρήσομεν, din βωστρέω, după lb. dorică.

βωστρέω -ῶ (din βοάω) = strig, chem cu glas mare, dau chiote chemând pe oarecine. La Teocr.

βώτας -α. ὁ. = (în loc de) βούτης, după lb. dorică.

βωτήρ -ρος. ὁ (din βόω) = păstor, cioban, văcar.

βώτης -ου. ὁ. și βώτωρ (din βόω, βόσκω) = păstor, cioban, văcar, vezi și βούτης. La Teocr.

1233

βωτιάνειρος -ρα. ὁ. ἢ (din βῶτις, ἀνήρ) = hrănitor - toare de oameni, ce scoate oameni voinici. La Hom.

βῶτις -δος. ἡ (din βῶτις) = păstoriță, văcăreasă,
ciobănăreasă, ciobancă.

βωτῶ = (în loc de) βοάω.

βῶτωρ -ορος. ὁ. = vezi βώτης.

